

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Φύλλο 436 1,00 €

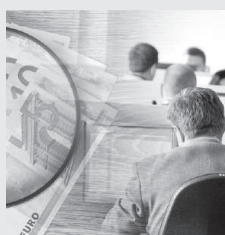
Εφημερίδα της Οργάνωσης Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

Ανασχηματισμός χρεοκοπημένων, για “έξοδο” σε αγορές αστάθειας

3 χρόνια ΣΥΡΙΖΑ: ΑΡΚΕΤΑ!

Αγώνες - Απεργίες Παντού

Εργαζόμενοι
«Αυξήσεις» στους
μισθούς των
δημοσίων υπαλλήλων
σελ. 4

Novartis
Μαζί τα φάγανε...
μνημονιακοί και
εταιρία
σελ. 11

Γερμανία
Συνεχίζεται η
πολιτική κρίση
σελ. 13

Κομμούνα
Δίδαγμα για την
εργατική τάξη
σελ. 15

Νομιμοποιεί την απόλυση εγκύων το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο

Μετά από τις τελευταίες αισχύρες αποφάσεις του Αρείου Πάγου όπου η επίσχεση εργασίας ισούται με τη λύση της σύμβασης εργασίας και η καθυστέρηση καταβολής του μισθού δεν συνιστά βλαπτική μεταβολή των όρων της σύμβασης νομιμοποιώντας ουσιαστικά την απλήρωτη εργασία, σοκ και δέος προκαλεί η νέα απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που επιτρέπει την απόλυση εγκύων εργαζομένων.

Απαντώντας σε ερώτημα ισπανικού δικαστηρίου, το Δικαστήριο της Ε.Ε. επικύρωσε την απόλυση εγκύου σε ισπανική επιχείρηση το 2013, στο πλαίσιο ομαδικών απολύσεων που έκανε η εργοδοσία. Μάλιστα για να θεωρείται «νόμιμη» η απόλυση, ο εργοδότης οφείλει να γνωστοποιήσει τους λόγους που δικαιολογούν την

απόλυση, αρκεί ο λόγος να μην είναι η ίδια η εγκυμοσύνη (!).

Η απόφαση αυτή αποδεικνύει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ένας μηχανισμός κατάργησης και καταπάτησης των εργατικών δικαιωμάτων και είναι ενδεικτική του μεγέθους της επίθεσης που δέχεται η εργατική τάξη. Πλέον καταργείται κάθε δίχτυ ασφαλείας των εργαζομένων. Από την αυγή του πολιτισμού η προστασία της εγκυμοσύνης και της λοχείας θεωρούνταν «ιερή» υπόθεση. Πρόκειται για απίστευτη σκληρότητα που μας θυμίζει είτε τη βαρβαρότητα της αρχής του καπιταλιστικού συστήματος όπου μέχρι και τα υποζύγια είχαν καλύτερη μεταχείριση από τους εργαζόμενους, είτε περιόδους πολέμου.

Αυτή η απόφαση είναι άλλο ένα επεισόδιο στον πόλεμο που

έχει κηρύξει και πραγματοποιεί το απάνθρωπο καπιταλιστικό σύστημα εναντίον των εργαζομένων και έρχεται να προστεθεί σε μια σειρά δικαστικών πραξικοπημάτων και μνημονιακών νομοθετημάτων που καταπατούν τα δικαιώματα των εργαζομένων, τους αφαιρούν κάθε μέσο προστασίας και τους απαγορεύουν κάθε μέσο πάλης με στόχο να μας μετατρέψουν σε σύγχρονους «δούλους».

Η απάντησή μας πρέπει να είναι αποφασιστική και μαχητική. Υπερασπίζοντας τα ταξικά μας συμφέροντα, με την οργάνωση σε χώρους δουλειάς και τους αγώνες μας, να τσακίσουμε την αστική νομιμότητα και να επιβάλλουμε το δίκιο μας σαν νόμο.

Αντεπίθεση των Εργαζομένων

Να οικοδομήσουμε την Ο.Κ.Δ.Ε. & την 4η Διεθνή **- Για την οργάνωση της αντίστασης, τη νίκη των αγώνων** **- Για τον Σοσιαλισμό, μόνη διέξοδο** **στην καπιταλιστική κρίση, βαρβαρότητα και παρακμή** **- Για την αναγέννηση του Επαναστατικού Μαρξισμού**

Εργαζόμενοι, άνεργοι, νέοι, φτωχά λαϊκά στρώματα τα τελευταία χρόνια, ιδιαιτέρως με τα μνημόνια, βιώνουμε καθημερινά την σκληρή επίθεση του κεφαλαίου. Παλιές και νέες αστικές/μνημονιακές δυνάμεις έχουν επιταχύνει την ιδιωτικοποίηση και διάλυση των δημόσιων υπηρεσιών, των κοινωνικών αγαθών, της υγείας, παιδείας, κοινωνικής ασφάλισης. Έχουν ενισχύσει τις τεράστιες ανισότητες, τον ανεξέλεγκτο πλουτισμό μιας χούφτας καπιταλιστών και πλουσίων, πατώντας στην υπερεκμετάλλευση και καταπίεση της εργασίας, στη λεηλασία της περιουσίας και της ζωής των φτωχών, βάζοντας χέρι σε λαϊκές καταθέσεις και αποταμιεύσεις, σπίτια, πρόσβαση σε ρεύμα, νερό, φάρμακα, στα πιο στοιχειώδη αγαθά. Οι αντιδραστικές μνημονιακές πολιτικές καταπατούν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, εκφυλίζουν το ήθος και τον πολιτισμό της κοινωνίας, σπέρνουν οικονομική αποσύνθεση. Η απότομη φτωχοποίηση και εξαθλίωση μετρά εκατομμύρια ανέργους και υποαπασχολούμενους, διάλυση του «κοινωνικού κράτους» και κοινωνικού ιστού. Τα σκληρά, αντιδραστικά μέτρα (μειώσεις μισθών, κατάργηση συλλογικών συμβάσεων, όλο και χειρότερες, πιο «ελαστικές» σχέσεις εργασίας, ποινικοποίηση και καταστολή συνδικαλισμού, απεργιών, αγώνων) έχουν χτυπήσει στην καρδιά της κοινωνίας, στον σκληρό πυρήνα της εργατικής τάξης, με ξεκάθαρο στόχο το πλήρες τσάκισμά της. Με τη μαζική ανεργία και τους μισθούς πείνας, η εργατική τάξη (κυρίως οι νέοι) δυσκολεύεται ακόμα και να αναπαραχθεί.

Εργαζόμενοι, άνεργοι, νέοι, φτωχά λαϊκά στρώματα, βλέπουμε τον πόλεμο να απειλεί την επιβίωση του ανθρώπινου γένους. Εστίες πολέμου σ' όλο τον πλανήτη αναφλέγονται απειλώντας ολόκληρη την ανθρωπότητα. Η εξαθλίωση, φτώχεια και πείνα, η μετανάστευση και προσφυγιά εξαπλώνονται δραματικά. Η παιδική εργασία, η εγκληματικότητα, ο ρατσισμός και εθνικισμός φουντώνουν. Η αλόγιστη χρήση των φυσικών πόρων από τις πολυεθνικές και τους ιμπεριαλιστές απειλεί με καταστροφή το περιβάλλον και το μέλλον της ανθρωπότητας. Η όξυνση αυτών των επιθέσεων γίνεται μόνο και μόνο για να σώσουν οι καπιταλιστές τα κέρδη και το παρακμασμένο, σάπιο σύστημά τους από την κρίση.

Μόνο εμείς, οι εργαζόμενοι, άνεργοι, νέοι και φτωχά λαϊκά στρώματα μπορούμε και πρέπει να τους σταματήσουμε. Απέναντι στα αδιέξοδα του ατομισμού και της διαίρεσης, να χρησιμοποιήσουμε τους αγώνες και την αλληλεγγύη μας. Να πολεμήσουμε τον νεοφιλελευθερισμό, που γίνεται όλο πιο ακραίος, τα Μνημόνια, την κρατική καταστολή και τις σύγχρονες χούντες, τον ρατσισμό, φασισμό και πόλεμο. Με όπλα τα συνδικάτα, τις επιτροπές αγώνα, τις γενικές συνελεύσεις, σε κοινωνικούς χώρους και γειτονιές. Με όλες τις μορφές αυτοοργάνωσης και τις καλύτερες παραδόσεις του εργατικού κινήματος.

Πρέπει να χτυπήσουμε το κακό στη ρίζα, στα μνημόνια, το ντόπιο και ξένο κεφάλαιο, την αντιδραστική ΕΕ, τον καπιταλισμό και τον ιμπεριαλισμό. Πρέπει να καταργήσουμε την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, να κοινωνικοποιήσουμε κάτω από εργατικό έλεγχο τις μεγάλες επιχειρήσεις στους τομείς-κλειδιά (τράπεζες, ενέργεια, μέσα μεταφοράς, επικοινωνίες κ.λπ.). Να σταματήσουμε να πληρώνουμε το χρέος, να βγούμε από τον ζουρλομανδύα του Ευρώ και τη «φυλακή» της ΕΕ του καπιταλισμού/ιμπεριαλισμού, του ρατσισμού και φασισμού, της καταστολής, των επεμβάσεων και πολέμων.

Πρέπει να στρατευτούμε στον αγώνα, για να υπερασπιστούμε την εργασία, το βιοτικό επίπεδο, το δικαίωμά μας στη ζωή και στην αναπαραγωγή της εργατικής τάξης με σύγχρονους όρους. Να ανατρέψουμε τη βαρβαρότητα του νεοφιλελευθερισμού, τις πολιτικές παλιών και νέων αστικών/μνημονιακών κομμάτων, τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και πολέμους. Μέσα από αγώνες, **να επιβάλλουμε τη δική μας επαναστατική κυβέρνηση, μια ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ. Έτσι μπορούμε να εγγυηθούμε την εφαρμογή ενός ριζοσπαστικού, αντικαπιταλιστικού Προγράμματος Σωτηρίας – να ανοίξουμε τον δρόμο στη μόνη πραγματική εναλλακτική λύση, τον Σοσιαλισμό.**

Η Ο.Κ.Δ.Ε. είναι μια εργατική κομμουνιστική οργάνωση, στο ρεύμα του επισημονικού μαρξισμού/τρότσκισμού και της 4^{ης} Διεθνούς. Δεν έχουμε καμιά σχέση με «τζάκια» και επαγγελματίες της πολιτικής, με το επίσημο κομματικό σκηνικό. Απευθυνόμαστε-Οργανώνουμε τους εργαζόμενους, άνεργους, νέους και φτωχά λαϊκά στρώματα, σε χώρους δουλειάς, σχολεία, σχολές και γειτονιές, στα κινήματα και τους αγώνες.

Είμαστε η παλαιότερη οργάνωση της επαναστατικής αριστεράς στην Ελλάδα (ίδρυση 1974 – ενώ το ρεύμα μας έχει ακόμα παλαιότερες, βαθύτερες ρίζες στην ιστορία του εργατικού και επαναστατικού κινήματος στην Ελλάδα). Δεν έχουμε λείψει από καμιά μικρή και μεγάλη αναμέτρηση του εργατικού κινήματος στη χώρα μας. Σε όλες τις κινητοποιήσεις και αγώνες (απεργίες, διαδηλώσεις, «αγανακτισμένοι» κ.λπ.) παρεμβαίνουμε με σχέδιο, υπομονή και επιμονή, προωθώντας τη ριζοσπαστικοποίησή τους, σεβόμενοι την εργατική δημοκρατία, την αυτοοργάνωση των μαζών, τους ρυθμούς ανάπτυξης της συνείδησής τους. Φιλοδοξώντας να οικοδομηθεί μια ικανή και αποφασιστική ηγεσία, ώστε οι αγώνες να φτάσουν ως την τελική νίκη.

Παλεύουμε για μια σοσιαλιστική κοινωνία, που καμιά σχέση δεν έχει με τις σταλινικές δικτατορίες, τα πρότυπα της σοσιαλδημοκρατίας και «κεντροαριστεράς», κάθε ρεφορμιστικό σχέδιο νέο ή παλιό, που πρόδωσαν και δυσφήμισαν τον Σοσιαλισμό.

Παλεύουμε για μια ταξική επαναστατική πολιτική, που ακόμα διαχωρίζεται αυστηρά από τις καταστροφικές πολιτικές των «Λαϊκών Μετώπων» («εαμική κουλτούρα»), μέτωπα δημοκρατικά, πατριωτικά κ.λπ.), οι οποίες οδήγησαν σε ιστορικές προδοσίες και ήττες του εργατικού κινήματος.

Παλεύουμε για μια πολιτική διεθνιστική. Η λύση στα μεγάλα προβλήματα της εποχής μας απαιτεί την αλληλεγγύη, κοινή πάλη και ισότιμη συνεργασία της εργατικής τάξης και των λαών, των εργατικών, επαναστατικών και κομμουνιστικών κινήματων/δυνάμεων διεθνώς. Τοποθετούμαστε κατηγορηματικά ενάντια στις ουτοπικές, αντιδραστικές σταλινικές θεωρίες του «σοσιαλισμού σε μία μόνο χώρα». Στην Ευρώπη, παλεύουμε για τη διάλυση της καπιταλιστικής/ιμπεριαλιστικής ΕΕ, για μια Ευρώπη ριζοσπαστική, δημοκρατική, σοσιαλιστική – για τις Ενωμένες Σοσιαλιστικές Πολιτείες της Ευρώπης.

Επιδιώκουμε μια οικονομία σχεδιασμένη από τους ίδιους τους εργαζόμενους. Μια Σοσιαλιστική Δημοκρατία, μια πραγματική δημοκρατία των «από κάτω», που θα οργανώνει την κοινωνία βάσει των πραγματικών αναγκών της πλειοψηφίας και όχι μιας χούφτας καπιταλιστών ή γραφειοκρατών. Μια σοσιαλιστική δημοκρατία πολύ πιο πλήρη, πολύ ανώτερη από το σάπιο αστικό κοινοβουλευτικό σύστημα και τον σταλινικό ολοκληρωτισμό. Αυτή είναι και η μόνη πραγματική λύση απέναντι στην κρίση του καπιταλισμού, που γεννά μόνο ανεργία, μνημόνια, χούντες και πολέμους. Πρέπει λοιπόν να στρατευτούμε στην Ο.Κ.Δ.Ε. και να οικοδομήσουμε το Παγκόσμιο Κόμμα της Σοσιαλιστικής Επανάστασης, μια αναγεννημένη 4^η Διεθνή.

Κυκλοφορεί από τις εκδόσεις **ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ**

170 χρόνια από το Μανιφέστο του Κομμουνιστικού Κόμματος **Δοκίμια για τους Καρλ Μαρξ και Φρίντριχ Ένγκελς**

Συγγραφείς: Β. Λένιν - Λ. Τρότσκι

Χρονολογία έκδοσης: Ιανουάριος 2018

Σελίδες: 163

Τιμή: 6 ευρώ

Πάνω απ' όλα, ξεχωρίζει η θέση του Μανιφέστου για το επαναστατικό δυναμικό του προλεταριάτου, που από τη θέση του στην παραγωγή είναι η μόνη «αληθινά επαναστατική τάξη» – ενάντια στις θεωρίες-σειρήνες της ενσωμάτωσης του προλεταριάτου στην αστική κοινωνία ή της δήθεν οριστικά αποδειγμένης αδυναμίας του να δώσει επαναστατικούς αγώνες. Για την ανάγκη της ανεξάρτητης ταξικής δράσης αλλά και πολιτικής του (πολιτικός αγώνας, εργατικός κόμμα), για τον προλεταριακό διεθνισμό. Αυτή την επαναστατική θεωρία/πρόγραμμα, ταξική ανεξαρτησία και διεθνισμό που βίασαν επανειλημμένα η σοσιαλδημοκρατία και ο σταλινισμός, που πρόσφατα και πάλι αντικαταστάθηκε με ελεεινές εκλογικές και κοινοβουλευτικές απάτες από τους διάφορους ΣΥΡΙΖΑ (και Ποδέμος, Μελασόν κ.λπ.), με οδυνηρά αποτελέσματα για τις εργαζόμενες και καταπιεσμένες μάζες.

Σε αυτή την επετειακή έκδοση, ο αναγνώστης θα βρει σημαντικά κείμενα του Λένιν και του Τρότσκι, (1. Οι Τρεις πηγές & Τα Τρία Συστατικά Μέρη του Μαρξισμού-Λένιν, 2. Καρλ Μαρξ (Σύντομη Βιογραφική Έκθεση του Μαρξισμού)-Λένιν, 3. Φρίντριχ Ένγκελς-Λένιν, 4. Ο Μαρξισμός και η Εποχή μας-Τρότσκι, 5. Τα 90 Χρόνια του Μανιφέστου του κομμουνιστικού Κόμματος-Τρότσκι) που αν και σύντομα είναι αληθινά διαμάντια του διαλεκτικού και ιστορικού υλισμού, συμπυκνώνοντας εξαιρετικά τα διδάγματα του Μανιφέστου και της πορείας των Μαρξ-Ένγκελς. Ακόμη στο Παράρτημα της έκδοσης δημοσιεύεται το κείμενο του Ένγκελς Αρχές του Κομμουνισμού, που υπήρξε προδρομικό του Μανιφέστου.

Από τον πρόλογο της έκδοσης

Πού θα βρείτε τις εκδόσεις **ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ**

Αθήνα

Βιβλιοπωλεία: “Πρωτοπορία” Γραβιάς 3-5, “Πολιτεία” Ασκληπιού 1-3 & Ακαδημίας, “Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο” Θεμιστοκλέους 37 & σε όλα τα κεντρικά βιβλιοπωλεία.

Θεσσαλονίκη

Βιβλιοπωλεία: “Το Κεντρί” Δημ. Γούναρη 22 (Ναυαρίνο), “Πρωτοπορία” Λ. Νίκης 3

Γιάννενα

Βιβλιοπωλείο: “Αναγνώστης” Πυρσινέλα 11

Πού θα βρείτε την εφημερίδα **ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ**

Αθήνα

Περίπτερα: Πλ. Κάνιγγος και σχεδόν σε όλα τα περίπτερα των Εξαρχείων.

Βιβλιοπωλεία: “Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο” Θεμιστοκλέους 37, “Καινά Δαιμόνια” Σουλτάνη 8, “Εκτός των Τειχών” Γραβιάς 10-12.

Θεσσαλονίκη

Πολιτικό-Πολιτιστικό Στέκι “Ισκρα”: Αμύντα 12, ισόγειο

Βιβλιοπωλεία: “Το Κεντρί” Δημ. Γούναρη 22 (Ναυαρίνο)

Γιάννενα

Πρακτορείο NEWS STAND, Πυρσινέλα 12Δ

Και στα κεντρικά πρακτορεία Αθηναϊκού τύπου σε όλη την Ελλάδα.

Γίνε Συνδρομητής - Ενίσχυσε την **ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ**

Γράψτε μας στο e-maill ergatikipali@okde.gr ή ταχυδρομήστε μας τα στοιχεία σας στην διεύθυνση Αγ. Κωνσταντίνου 57, Τ.Κ. 104 37, Αθήνα.
Ετήσια συνδρομή εσωτερικού 15 ευρώ - εξωτερικού 20 ευρώ.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα της Οργάνωσης Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας
Εκδίδεται από αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, Εκδότης: Σωφρόνης Παπαδόπουλος, Εκτύπωση: Κ. Φερέτος, Δερβενίων 30
γραφεία: Αγ. Κωνσταντίνου 57, Τ.Κ. 10437, Αθήνα, τηλ. 210-5247227 - Κλεισούρας 4, Θεσσαλονίκη, τηλ. 2310-237938
www.okde.gr, e-mail: ergatikipali@okde.gr

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

Διεφθαρμένοι ως το μεδούλι

Σύμφωνα με τη φορολογική δήλωση της Ράνιας Αντωνοπούλου και του συζύγου της, η περιουσία τους φτάνει περίπου τα 4 εκατ. δολάρια. Είναι δηλαδή αρκετά πλούσιοι και επιπλέον έχουν σπίτι στη Γλυφάδα. Παρ' όλα αυτά η Αντωνοπούλου ελάμβανε μηνιαίο επίδομα 1000 ευρώ για έξοδα κατοικίας! Όχι μόνο η καταδίκη, αλλά και ο εξευτελισμός είναι αυτονόητος για την κυρία ακαδημαϊκό και Αναπληρώτρια Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, μαζί με τον σύζυγό της, επίσης ακαδημαϊκό και Υπουργό Οικονομίας και Ανάπτυξης. Η παραίτησή τους (αν και προσπάθησαν να την αποφύγουν, με τη δικαιολογία ότι δεν έκαναν κάτι παράνομο, αφού το επίδομα προβλεπόταν από τον νόμο!) δεν τους σώζει από την αηδία και τη χλεύη των λαϊκών και εργατικών μαζών. Αυτοί που βάζουν οικονομικά κριτήρια ακόμη και για το επίδομα ανεργίας των 330 ευρώ, χωρίς ντροπή εισέπρατταν 1000 ευρώ μηνιαίως (είχαν ήδη εισπράξει 27.000 ευρώ) αν και εκατομμυριούχοι!

Υποκριτές και Φαρισαίοι

Ο Τσίπρας έσπευσε να καλύψει το γεγονός, αποδεχόμενος τις παραιτήσεις και κάνοντας πάλι αναφορά στο «ηθικό πλεονέκτημα» της αριστεράς, λέγοντας ότι τέτοιες ενέργειες δεν χωράνε στις «ηθικές αξίες της παράταξής του»! Αλλά ποιες είναι οι ηθικές αξίες του Τσίπρα και του κόμματός του;

- Αυτές που διατήρησαν όλα τα μνημόνια, τα οποία θα έσκιζε και θα καταργούσε με έναν νόμο και ένα άρθρο.
- Αυτές που έφεραν νέα μνημόνια, 3^ο και 4^ο.
- Αυτές που αυτή η άθλια κυβέρνηση, όπως και οι προηγούμενες, στηρίζει με τη βαρβαρότητα των ΜΑΤ (που θα καταργούσε!) για να καταστείλει τις εργατικές και λαϊκές κινητοποιήσεις.

- Αυτές με τις οποίες η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ (για πρώτη φορά μεταπολιτευτικά) πέρασε νόμο που δημιουργεί τεράστια εμπόδια στη λήψη απόφασης για απεργία.

- Αυτές που αύξησαν ακόμη περισσότερο τη φτωχοποίηση και εξαθλίωση του ελληνικού λαού και μεγάλωσαν τον πλούτο και τα προνόμια των καπιταλιστών και των κάθε είδους παράσιτων και μαυραγοριτών.

- Αυτές που ξεπουλούν - σαν ακραί-οι νεοφιλελεύθεροι - όλη τη δημόσια περιουσία και καταστρέφουν κάθε προοπτική για ανάπτυξη της οικονομίας.

- Αυτές που παίρνουν τα σπίτια του κόσμου για να τα προσφέρουν «έναντι πινακίου φακής» στα κάθε λογής κοράκια και τα «χέρια κάθε τραπεζίτη», ενώ υπόσχονταν το ακριβώς αντίθετο.

- Αυτές που το υπερήφανο ΟΧΙ του ελληνικού λαού μέσα σε μια νύχτα το έκαναν ΝΑΙ, μαζί με τη συμμορία των «Μένουμε Ευρώπη», των παλιών μνημονιακών και του Πρ. Παυλόπουλου.

- Αυτές με τις οποίες στην πρόσφατη επίσκεψή του εγκωμίασε και έγλειψε τον Τραμπ, ίσως τον πιο αντιδραστικό Πρόεδρο των ΗΠΑ.

- Αυτές για τις οποίες όλοι οι ιμπεριαλιστές (ΕΕ, ΗΠΑ, ΝΑΤΟ) εκφράζονται με τα καλύτερα λόγια για τον Τσίπρα και την κυβέρνηση.

- Αυτές που οδηγούν στη συμμετοχή της Ελλάδας στον αντιδραστικό πολεμικό άξονα, μαζί με το σιωνιστικό Ισραήλ και την αιματοβαμμένη δικτατορία του στρατηγού Σίσι στην Αίγυπτο, αλλά και σε όλα τα πολεμικά σχέδια των ιμπεριαλιστών στη Μ. Ανατολή, τα Βαλκάνια, την Αφρική κ.λπ.,

ενέργειες που σημαίνουν τεράστιους κινδύνους να βρεθεί ο ελληνικός λαός στη δίνη ενός μεγάλου πολέμου.

Όλοι οι μνημονιακοί είναι διεφθαρμένοι

Ο ταρτούφος Τσίπρας, νομίζοντας ότι απευθύνεται σε ανόητους, προσπάθησε να ξεπλυθεί, λέγοντας ότι οι άλλοι μνημονιακοί είναι οι διεφθαρμένοι και επικαλέστηκε το σκάνδαλο Novartis. Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι όλοι οι μνημονιακοί και όλες οι αστικές κυβερνήσεις χωρίς εξαίρεση είναι διεφθαρμένες και έχουν πiei το αίμα του ελληνικού λαού. Όλοι τους είναι να τους πιάνεις με γάντια για να μη λερωθείς και να τους πετάξεις στον πλησιέστερο κάλαθο αχρήστων. Τα εγκλήματά τους, όπως συνήθως, ή θα φροντίσουν να έχουν παραγραφεί ή η αστική δικαιοσύνη (αυτή που έβγαλε τα μνημόνια συνταγματικά (!), αντισυνταγματικούς τους νόμους που κόβουν τους μισθούς των δικαστών (!), συνταγματική την απόλυση εγκύων γυναικών (!) κ.ά.) θα τους αθώσει, όπως έκανε πρόσφατα για δεύτερη φορά για τους 36 κατηγορούμενους, επιχειρηματίες και χρηματιστές, για την υπόθεση του Χρηματιστηρίου το 1999.

Οι στίχοι του **Μπ. Μπρεχτ** ταιριάζουν απόλυτα με την άθλια κατάσταση που βιώνουν οι εργαζόμενοι, τα φτωχά λαϊκά στρώματα και η νεολαία: **«Και μεις τι περιμένουμε; Ότι οι κουφοί παραχωρήσεις θα μας κάνουν; Οι αχόρταγοι κάτι θα μας δώσουν; Ότι οι λύκοι θα μας ταΐσουνε αντί να μας καταβροχθίσουν; Ότι από φιλία θα μας**

προσκαλέσει η τίγρη να της βγάλουμε τα δόντια; Τέτοια περιμένουμε;»

Να χτυπήσουμε το κακό στη ρίζα του

Οι υπουργοί που τσέπωναν τα χίλια ευρώ είναι αχρείοι και τους χρειάζεται η πιο βαριά ηθική καταδίκη. Και ο Τσίπρας και η παρέα του, όπως όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις, είναι διεφθαρμένοι και πρέπει να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να τους ανατρέψουμε και να τους πετάξουμε εκεί που είναι η θέση τους, στο καλάθι των αχρήστων. Όμως, όλα αυτά είναι σύμφυτα με το καπιταλιστικό σύστημα και όχι απλά κάποια ζιζάνια, κάποιοι φαρισαίοι, διεφθαρμένοι κ.λπ. Το σύστημα που λειτουργεί με βάση την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, την κλοπή της δουλειάς του άλλου, δεν μπορεί να μην έχει διεφθαρμένους και κάθε είδους παράσιτα και σαπρόφυτα. Ειδικά σε περιόδους όπου ο καπιταλισμός βρίσκεται σε κρίση και παρακμή, όπου χρειάζεται μνημόνια και μνημονιακούς για να επιβιώνει, όπου η αναπαραγωγή του γίνεται όλο και πιο δύσκολα, τότε τα φαινόμενα της διαφθοράς και της σήψης μεγαλώνουν. Ένα σύστημα που εξαθλιώνει τις εργατικές και λαϊκές μάζες...που δίνει τα σπίτια των φτωχών στους γύπες και τους τραπεζίτες...που ξεπουλάει το νερό σε απατεώνες επιχειρηματίες...που απολύει εγκύους, θα βγάλει άθλια υποκείμενα σαν τον Τσίπρα, τον Μητσοτάκη και τη συμμορία των «Μένουμε Ευρώπη».

Για να απαλλαγούμε από όλα αυτά, για να κάνουμε δικό μας τον πλούτο που παράγουμε, πρέπει να χτυπήσουμε το κακό στη ρίζα του. Να καταστρέψουμε το καπιταλιστικό σύστημα που γεννάει όλα αυτά και στη θέση του να οικοδομήσουμε μια σοσιαλιστική κοινωνία, που θα καταργήσει την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Η καπιταλιστική βαρβαρότητα ...

με την γλώσσα των αριθμών

Καταστράτηγηση των **ανθρωπίνων δικαιωμάτων** καταγράφεται σχεδόν στα δύο τρίτα των 113 χωρών που συμμετείχαν σε έρευνα που αφορά την προστασία του κράτους δικαίου. Για τη διαμόρφωση του φετινού δείκτη που δημοσιεύτηκε από το World Justice Project (WJP), 3.000 εμπειρογνώμονες συγκέντρωσαν στοιχεία από 110.000 νοικοκυριά. Η ισότητα, η ελευθερία της έκφρασης, η ανεξιθρησκία, το δικαίωμα στην ιδιωτική ζωή και τα εργασιακά δικαιώματα ελήφθησαν υπόψη κατά την έρευνα. Οι απαντήσεις των συμμετεχόντων προκαλούν ιδιαίτερο προβληματισμό για την ποιότητα ζωής στη σύγχρονη εποχή. Στην κατηγορία των θεμελιωδών δικαιωμάτων, οι ΗΠΑ σημείωσαν πτώση πέντε θέσεων λόγω των διακρίσεων που σημείωσαν άνοδο στο Νότο τους. Η παγκόσμια αναζωπύρωση του εθνικισμού και των ρατσιστικών διακρίσεων και η γενικότερη πολιτική των αστικών κρατών ως προς τα ανθρώπινα δικαιώματα (όπως το δικαίωμα στην εργασία, στην υγεία, στην τροφή, στην εκπαίδευση), θα οδηγήσουν αν δεν αντιμετωπιστούν άμεσα από το εργατικό κίνημα σε ένα σκοτεινό και επικίνδυνο Κράτος Έκτακτης Ανάγκης.

Η οικονομική ανασφάλεια τείνει να θεωρείται φυσιολογική κατάσταση πλέον στο **Ηνωμένο Βασίλειο**. Τουλάχιστον το 70% του εργαζόμενου πληθυσμού θεωρείται «μακροχρόνια χρεοκοπημένο», σύμφωνα με μελέτη της Βασιλικής Εταιρείας Τεχνών. Η έρευνα έγινε σε περισσότερους από 2.000 εργαζόμενους και διαπιστώθηκε ότι ενώ περίπου το 30% δήλωσαν ότι ζούσαν άνετα, το 40% δήλωσε ότι τα οικονομικά τους ήταν μονίμως επισφαλή, ενώ το υπόλοιπο 30% δήλωσε ότι δεν μπορεί να ανταποκριθεί στα βασικά. Σύμφωνα με την έκθεση, το 32% των εργαζομένων του Ηνωμένου Βασιλείου έχει κάτω από 500 λίρες σε αποταμιεύσεις και το 41% λιγότερες από 1.000. Σχεδόν το 30% ανησυχεί για το ύψος των οφειλών του, ενώ το 43% δεν έχει κάποιον στο νοικοκυριό από τον οποίο θα μπορούσε να δανειστεί σε περίπτωση δυσκολίας. Οι στατιστικές για την αγορά εργασίας έδειξαν ότι η απασχόληση έφτασε σε υψηλά επίπεδα πέρυσι. Ωστόσο, η έκθεση RSA καθιστά σαφές ότι οι εργαζόμενοι είναι σε χειρότερη κατάσταση καθώς οι πραγματικοί μισθοί μειώνονται και οι εργαζόμενοι-φτωχοί αυξάνονται. Η βρετανική οικονομία θεωρείται πλέον «gig economy», δηλαδή μια κατάσταση της οικονομίας στην οποία κυριαρχούν ευέλικτες και προσωρινές μορφές εργασίας. Περίπου 1 εκ. άνθρωποι δουλεύουν με «συμβάσεις μηδενικού ωραρίου» (δηλαδή χωρίς συγκεκριμένο ωράριο) και 1,7 εκ. σε προσωρινή εργασία, 4,8 εκ. είναι... «αυτοαπασχολούμενοι» (δηλαδή με μπλοκάκι), ενώ περίπου 1,1 εκατομμύρια υποαπασχολούνται.

Ο όγκος του παγκόσμιου **εμπορίου όπλων** και στρατιωτικών υπηρεσιών αυξήθηκε το 2016 κατά 1,9% σε σχέση με το 2015, και κατά 38% σε σχέση με πριν από 15 χρόνια. Σε αυτό το συμπέρασμα καταλήγει το Σουηδικό Ινστιτούτο Ερευνών για την Ειρήνη, στην ετήσια έκθεσή του. Συνολικά οι 100 μεγαλύτερες εταιρείες πούλησαν το 2016 όπλα και οπλικά συστήματα, αξίας 374,8 δις. δολαρίων. Την πρώτη θέση καταλαμβάνουν οι αμερικανικές εταιρείες, οι οποίες μέσα στο 2016 αύξησαν τις πωλήσεις τους κατά 4%. Ο λόγος της αύξησης αυτής αποδίδεται στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις των Αμερικανών, αλλά και στις αγορές μεγάλης κλίμακας από άλλες χώρες. Στην έκθεση επίσης γίνεται σαφές ότι οι πωλήσεις προέρχονται κατά 57,9% από αμερικανικές εταιρείες. Στη δεύτερη θέση, έρχονται χώρες της δυτικής Ευρώπης και ακολουθεί η Ρωσία. Για την Ελλάδα, ήταν η πρώτη χρονιά μέσα στην περίοδο κρίσης που οι δαπάνες αυξήθηκαν σε 4,49 δις. ευρώ από 4,46 δις. το 2015.

«ΑΥΞΗΣΕΙΣ» στους μισθούς των Δημοσίων υπαλλήλων

■ Σοφία Καρασαρλίδου

Με άθλια ψέματα η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ προπαγανδίζει ότι θα δώσει αυξήσεις στους δημοσίους υπαλλήλους με το «ξεπάγωμα της μισθολογικής εξέλιξής τους» από την 1η Ιανουαρίου 2018. Από την άλλη, ο Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων (ΣΕΒ) βρήκε πάλι την ευκαιρία για να τονίσει ότι οι μισθοί στο δημόσιο είναι «υψηλότεροι» από τον ιδιωτικό τομέα και οι δημόσιοι υπάλληλοι πολυπληθείς. Βρήκανε λοιπόν την... «πραγματική αιτία της οικονομικής κρίσης», το... «υπερβολικό κόστος των δημοσίων υπαλλήλων», που ούτε λίγο ούτε πολύ «κατασπαράσσει την ανάπτυξη και την οικονομία». Και οι δύο πλευρές, από τη μια η κυβέρνηση και από την άλλη ο ΣΕΒ, ο καθένας για δικούς του σκοπούς, επιχειρούν να παρουσιάσουν μια ψεύτικη εικόνα για τους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων. Στόχος τους είναι να διαχωρίσουν τους δημόσιους υπαλλήλους από τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα, να στρέψουν τους τελευταίους ενάντια στους δημόσιους υπαλλήλους και τελικά να ρίξουν συνολικά τους μισθούς όλων των εργαζομένων.

Οι δημόσιοι υπάλληλοι, όπως και οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα, από το ξέσπασμα της οικονομικής κρίσης και της επιβολής των μνημονίων, έχουν υποστεί δραματικές μειώσεις στους μισθούς τους: κατάργηση του 13ου και 14ου μισθού, κατάργηση των επιδομάτων τους, μείωση των μισθών τους (έως και 40%) με τον ν. 4024/2011 (Μητσotάκη), πάγωμα της μισθολογικής τους εξέλιξης από το 2011 έως το 2015 (η μισθολογική εξέλιξη Μισθολογικά Κλιμάκια των δημοσίων υπαλλήλων αποτελεί κάτι αντίστοιχο με τις τριετίες στον ιδιωτικό τομέα και σημαίνει αύξηση στον βασικό μισθό έως και 25 ευρώ ανά δύο έτη για τους δημοσίους υπαλλήλους πανεπιστημιακής και τεχνολογικής εκπαίδευσης και ανά τρία για τους υπαλλήλους υποχρεωτικής και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης).

Στη συνέχεια, η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, με τον ν. 4354/2015 για το νέο μισθολόγιο, ισχυρίστηκε ότι δίνει αυξήσεις στους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων και ότι μειώνει τις «ακραίες ανισότητες» του προηγούμενου μισθολογίου. Στην πραγματικότητα, έδωσε πενιχρές αυξήσεις στους χαμηλούς μισθούς και μείωσε τους μεγαλύτερους μισθούς. Έτσι, ένα μεγάλο τμήμα των δημοσίων υπαλλήλων είδε τους μισθούς του να μειώνονται και η μείωση αυτή κρατήθηκε και δίνεται ως τώρα ως «προσωπική διαφορά», ενώ όσοι πήραν αύξηση, εκτός του ότι ήταν πενιχρή, δόθηκε σε τέσσερις δόσεις, 25% κάθε χρόνο και για τα

επόμενα τέσσερα χρόνια, ξεκινώντας από το 2016. Δηλαδή, δεν την έχουν πάρει ακόμα ολόκληρη! Επιπλέον, και με τον νόμο για το μισθολόγιο των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, πάγωσε η μισθολογική εξέλιξη για τα επόμενα δύο χρόνια, 2016 και 2017, για όλους τους δημόσιους υπαλλήλους.

Από 1/1/2018 ξεπαγώνει μεν η μισθολογική εξέλιξη των δημοσίων υπαλλήλων αλλά η διετία 2016-17 έχει οριστικά χαθεί για όλους τους δημοσίους υπαλλήλους, δηλαδή δεν θα προσμετρηθεί ποτέ σαν προϋπηρεσία. Επιπλέον περίπου 300.000 υπάλληλοι θα έχουν μεγαλύτερες απώλειες στις αποδοχές τους καθώς όταν συμπληρώσουν τον απαιτούμενο χρόνο για να πάρουν το επόμενο μισθολογικό κλιμάκιο, η αύξηση που θα προκύπτει από αυτό θα συμψηφιστεί με τη μείωση των βασικών μισθών τους που προέκυψε την 1/1/2016 και την οποία παίρνουν μέχρι σήμερα σαν «προσωπική διαφορά».

Επιπρόσθετα, η αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών που προβλέπει ο νόμος Κατρούγκαλου, η αύξηση κατά 0,5% της εισφοράς για το Μετοχικό Ταμείο που επιβλήθηκε, η αύξηση της φορολογίας, μειώνουν περαιτέρω τους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων. Στη μείωση των μισθών συντελεί και η αξιολόγηση του ενιαίου μισθολογίου του δημοσίου από το 2018. Όσοι υπάλληλοι βαθμολογηθούν με άριστα για τρεις συνεχόμενες αξιολογήσεις θα ανεβαίνουν ένα μισθολογικό κλιμάκιο, ενώ για τους υπαλλήλους με χαμηλό βαθμό μετά από τρεις ετήσιες αξιολογήσεις θα αναστέλλεται η μισθολογική τους εξέλιξη για έναν χρόνο. Και βέβαια, θα υπάρχει ποσόστωση για τους «άριστους» που θα ανεβαίνουν μισθολογικό κλιμάκιο και η οποία αναμένεται να οριστεί με Υπουργική Απόφαση (από 5% έως 15% του συνόλου των υπαλλήλων).

Οι δημόσιοι υπάλληλοι μέσα από τα συνδικάτα και τις κινητοποιήσεις τους πρέπει να αντιστρέψουν την άθλια προπαγάνδα των νεοφιλελεύθερων ότι οι μισθοί τους είναι η αιτία της κρίσης τα ίδια άλλωστε λένε και για τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα. Για την κρίση ευθύνονται οι καπιταλιστές και το σύστημά τους που δεν κάνουν επενδύσεις γιατί δεν τους αποφέρουν το επιθυμητό ποσοστό κέρδους, κερδοσκοπούν και πλουτίζουν κατατρώγοντας τον δημόσιο πλούτο και τα δικαιώματα των εργαζομένων συνολικά. Εργαζόμενοι στο δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα ενωμένοι πρέπει να διεκδικήσουν την επαναφορά μισθών-συντάξεων στα επίπεδα του 2009, την επαναφορά των 13ου και 14ου μισθών, καμιά σύνδεση μισθού «αξιολόγησης». Να διεκδικήσουν να καταργηθούν τα μνημόνια, να διαγραφεί το χρέος και να φύγουμε από Ε.Ε. και ευρώ, ώστε να βρεθούν τα χρήματα για αξιοπρεπείς μισθούς.

επίκαιρα...

Εξέγερση κρατουμένων στις φυλακές Κορυδαλλού λόγω της απαγωγής Γιατζόγλου

Περίπου στις 7 το πρωί του Σαββάτου της 24ης Φλεβάρη, άνδρες των ΕΚΑΜ «εισέβαλαν» στις φυλακές Κορυδαλλού προκειμένου να «μεταφέρουν» τον κρατούμενο Κωνσταντίνο Γιατζόγλου. Όταν αυτός αντιστάθηκε όρμησαν στο κελί του και τον χτύπησαν. Στη συνέχεια, του φόρεσαν χειροπέδες και τον πήραν σηκωτό με τη βία, βγάζοντάς τον από την πτέρυγα της φυλακής σε μισολιπόθυμη κατάσταση. Αν και εκείνη τη στιγμή η πτέρυγα της φυλακής ήταν κλειδωμένη, οι κρατούμενοι προσπάθησαν να αντιδράσουν. Στη συνέχεια, αφού η κλούβα της ομάδας μεταγωγών αναχώρησε, η ένταση στην Α πτέρυγα όπου κρατούνταν ο Κωνσταντίνος Γιατζόγλου κλιμακώθηκε. Στις 8 το πρωί και ενώ οι πόρτες άνοιξαν, οι κρατούμενοι αιφνιδίασαν τον υπαρχιφύλακα της Α πτέρυγας, τον ακινητοποίησαν και στη συνέχεια άνοιξαν τις ακτίνες Β, Γ, Δ, Ε, κατέβασαν τις κάμερες επιτήρησης και ελευθέρωσαν τους υπόλοιπους κρατούμενους. Παράλληλα με την εξέγερση στις ανδρικές φυλακές Κορυδαλλού, κινητοποιήθηκαν και οι κρατούμενες και κρατούμενοι των γυναικείων φυλακών Κορυδαλλού καθώς και οι κρατούμενοι των φυλακών Μαλανδρίνου και Χανίων.

Ο 29χρονος Κωνσταντίνος Γιατζόγλου συνελήφθη τον περασμένο Οκτώβριο και κρίθηκε προφυλακιστέος για τις κατηγορίες που αφορούσαν την αποστολή «τρομοδέματος» στον πρώην πρωθυπουργό Λουκά Παπαδήμο, καθώς και των δεμάτων που είχαν βρεθεί στο κέντρο διαλογής των ΕΛΤΑ. Από τις 21 Φεβρουαρίου βρισκόταν σε απεργία πείνας, διεκδικώντας τη μόνιμη μεταγωγή του στις φυλακές Κορυδαλλού. Είχε μεταφερθεί από τις φυλακές Λάρισας προκειμένου να παραβρεθεί σε δίκη που θα πραγματοποιούνταν στην Αθήνα. Η δίκη του αναβλήθηκε και αποφάσισε να προχωρήσει σε απεργία πείνας με αίτημα την παραμονή του στις φυλακές Κορυδαλλού.

Μετά την πρωινή εξέγερση οι φυλακές Κορυδαλλού παρέμειναν στα χέρια των κρατουμένων για τουλάχιστον πέντε ώρες. Από τις 9 έως τις 12 το μεσημέρι, οι κρατούμενοι έδωσαν διορία ώστε να προσέλθει εκπρόσωπος του Υπουργείου και να δεσμευτεί για την επιστροφή του 29χρονου. Οργάνωσαν ομάδες περιφρούρησης και δημιούργησαν μια επιτροπή 30 περίπου ατόμων από όλες τις ακτίνες της φυλακής. Το Υπουργείο δεσμεύτηκε τελικώς να πραγματοποιηθεί η μεταγωγή του Γιατζόγλου την επόμενη εβδομάδα, με παράλληλη σύγκλιση έκτακτης συνεδρίασης προκειμένου να εγκριθεί οριστικά η μεταγωγή, ενώ υπήρξε προφορική δέσμευση για τη μη επιβολή πειθαρχικών μέτρων στους κρατούμενους που συμμετείχαν στην εξέγερση. Όπως σχολιάζουν οι κρατούμενοι, πρόκειται για μια μεγάλη νίκη η οποία όμως μένει να φανεί στην πράξη.

Οι απαγωγές κρατουμένων από τα κελιά τους και η βία ενάντια σε απεργούς πείνας αλλά και γενικότερα ενάντια σε ανθρώπους που το κράτος ονοματίζει ως «εγκληματικά στοιχεία» αποτελούν όψεις του «Κράτους Έκτακτης Ανάγκης», του κράτους βίας απέναντι στην εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα που αποτελεί αναφαίρετο κομμάτι της επιβολής των μνημονιακών πολιτικών. Όταν κλιμακώνεται η βία στις φυλακές, την «πίσω αυλή» του «Κράτους Έκτακτης Ανάγκης», τότε να είμαστε βέβαιοι πως όταν φτάσει η στιγμή που οι μάσκες του συστήματος θα πέσουν, αυτή θα είναι η κατάσταση που θα αντικρίσουμε σε κάθε γειτονιά, δρόμο και εργασιακό χώρο. Μόνο οι οργανωμένοι αγώνες των εργαζομένων, της νεολαίας και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, μέσα κι έξω από τις φυλακές, μπορούν να υπερασπιστούν τα δικαιώματά μας, απέναντι στην άγρια καταστολή της αστικής τάξης, της κυβέρνησης και της Ε.Ε.

Vodafone: Όργιο τραμπουκισμών και νοθείας από το ΠΑΜΕ

Το τελευταίο διάστημα εξελίσσεται στη Vodafone μια –όχι και τόσο πρωτοφανής– προσπάθεια από το ΠΑΜΕ να πάρει υπό τον έλεγχό του το επιχειρησιακό σωματείο της εταιρείας (ΠΑΣΕ-Vodafone). Τα μέσα που χρησιμοποιεί για να το πετύχει είναι οι γνωστές σταλινικές πρακτικές: λασπολογία και κατασκόφαντηση για ό,τι δεν ελέγχει, ακραία διάσπαση, καταπάτηση κάθε λειτουργίας/διαδικασίας του σωματείου και φυσική βία. Στο ΔΣ του ΠΑΣΕ-Vodafone οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ, με την παράταξή τους Ταξική Ενότητα (ΤΕ), κατέχουν αυτή τη στιγμή τέσσερεις από τις εννέα έδρες.

Οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ/ΤΕ διατηρούν στην Vodafone ένα σωματείο/σφραγίδα, αυτό της 360 Connect (θυγατρικής της Vodafone μετά και την απορρόφηση της HOL), για να προωθούν την ακραία διάσπαση των συναδέλφων και, μέσα από διπλοεγγραφές και νοθείες, που κανένας δεν μπορεί να ελέγξει ή να παρακολουθήσει, να το χρησιμοποιούν για να επικρατήσουν στο ΠΑΣΕ-Vodafone, αλλά και για να εκλέγουν όσο το δυνατόν περισσότερους αντιπροσώπους στα δευτεροβάθμια όργανα (Εργατικά Κέντρα και Ομοσπονδίες) και να πολλαπλασιάζουν τις καρέκλες τους. Δεν διστάζουν στις συνεδριάσεις του ΔΣ του Σωματείου, να φέρνουν αιτήσεις εγγραφής «εργαζομένων» που δεν υπάρχουν καν!

Στην τελευταία προσπάθεια της πλειοψηφίας του ΔΣ για να καλέστεί ΓΣ στις 22/2, οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ

έδωσαν ρέστα, προκαλώντας έκτροπα. Στόχος τους ήταν να διαλύσουν τη συνέλευση, τρομοκρατώντας εργαζομένους και μέλη του Σωματείου, ώστε να μπορέσουν να επιβάλουν τα σχέδιά τους. Ό,τι επακολούθησε είναι ντροπή για το εργατικό κίνημα, την ιστορία, την ηθική και τις αρχές του και «βούτυρο στο ψωμί» της εργοδοσίας.

Ενώ η θεματολογία της ΓΣ είχε αποφασιστεί σε συνεδρίαση του ΔΣ (εξαγορά της Cyta από τη Vodafone, δίωξη μέλους του ΔΣ από την εργοδοσία), οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ προσπάθησαν με εντελώς πραξικοπηματικό τρόπο, με φωνές, προπηλακισμούς και τη μεταφορά «συνδικαλιστών» αγνώστων λοιπών στοιχείων, να επιβάλουν την δική τους «ατζέντα».

Έτσι η συνέλευση δεν ξεκίνησε καν. Η πλειοψηφία του ΔΣ κατήγγειλε τις παραπάνω πρακτικές και αποχώρησε μαζί με συναδελφους. Τα μέλη του ΠΑΜΕ χρησιμοποίησαν τις γνωστές τραμπούκικες συμπεριφορές, συνεπείστατες με τις αποκρουστικές πολιτικές που ακολουθούν συνολικά στο εργατικό κίνημα. Επιστράτευσαν «face control» στις πόρτες του κτιρίου, εμποδίζοντας στο ΔΣ και σε συναδέλφους να βγουν έξω, εκτοξευοντάς ταυτόχρονα χυδαίες βρισιές, σπρώχνοντάς τους κ.ά. Ακόμα και έξω από το κτήριο της εταιρείας πρώην εργαζόμενοι στη Vodafone μαζί με μέλη της διοίκησης του σωματείου της 360 Connect προσπαθούσαν βιαίως να πάρουν τη σφραγίδα του Σωματείου από μέλος του ΔΣ.

Τα γεγονότα στη Vodafone δεν μας εκπλήσσουν. Αυτός είναι ο σταλινισμός, τη στιγμή μάλιστα της ιστορικής αποσύνθεσής του. Αυτές είναι οι γνωστές πρακτικές που ακολουθούν συνολικά σε όλο το εργατικό κίνημα. Το ΠΑΜΕ/ΚΚΕ εκμεταλλεύεται την πτώση των αγώνων, την απογοήτευση και την αίσθηση ματαιότητας που προκάλεσε η προδοσία του πολιτικού του τέκνου ΣΥΡΙΖΑ στους εργαζόμενους, για να καλύψει διά της βίας το κενό που αφήνει πίσω του.

Παρά τις ταξικές «κορώνες» και τα επαναστατικά κρεσέντα, έχει την κύρια ευθύνη για την κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει τα συνδικάτα και ο συνδικαλισμός. Είναι εχθρός της ελεύθερης συνδικαλιστικής δράσης, την οποία δεν μπορεί να ελέγξει, καθώς και της πραγματικά δημοκρατικής αντιπαράθεσης των απόψεων στο εσωτερικό

του κάθε σωματείου. Ο μόνος τρόπος για να λύνει τις «διαφορές» του και να εξαφανίζει τους πολιτικούς του αντιπάλους, είναι μέσα από τις βρωμερές πρακτικές της κατασκόφαντησης, του διασυρμού οποιουδήποτε αγωνιστή διαφωνεί μαζί του και της φυσικής βίας.

Απαραίτητη προϋπόθεση για να μπορέσει το εργατικό κίνημα να οργανώσει εκ νέου τις δυνάμεις του, ειδικά μέσα στην εποχή της επιβολής του μνημονιακού φασισμού και του ανελέητου ταξικού πολέμου που έχουν κηρύξει εργοδότες-κεφάλαιο-ΕΕ, είναι η απαλλαγή από τη λέπρα του σταλινισμού. Και ταυτόχρονα, η υπεράσπιση των βασικών αξιών και αρχών του εργατικού κινήματος: ενότητα, αλληλεγγύη, ελεύθερη αντιπαράθεση των απόψεων πάντα με συναδελφικότητα, εργατική δημοκρατία.

Κάτω τα χέρια από τους εργαζόμενους συνδικαλιστές και τους αγωνιστές! Δικαιώθηκε η συνάδελφος Α. Ασλανίδη

Την Πέμπτη 1η Μαρτίου στο Μονομελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών εκδικάστηκε η εξ αναβολής μήνυση, που είχε υποβάλει προϊστάμενη της Vodafone σε βάρος της συναδέλφου Α. Ασλανίδη, εργαζόμενης στη Vodafone και εκλεγμένης συνδικαλίστριας στα ΔΣ του Ενιαίου Πανελληνίου Σωματείου Εργαζομένων Vodafone-Wind-Victus και του ΠΑΣΕ Vodafone.

Από την Άνοιξη του 2013 οι εργαζόμενοι στις δύο εταιρίες Vodafone και Wind, ξεκίνησαν έναν μεγάλο αγώνα ενάντια στην μεταφορά του τεχνικού προσωπικού στη θυγατρική εταιρία Victus με αφορμή το έργο του Network Sharing. Ο αγώνας αυτός κλιμακώθηκε τους επόμενους μήνες για να καταλήξει σε μια μερική, αλλά σημαντικότερη

νίκη. Την μεταφορά όλων των συναδέλφων χωρίς την παραμικρή δυσμενή αλλαγή στους όρους αμοιβής και εργασίας τους, με την κάλυψη των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας τους και με την συνδικαλιστική ενότητα με τους εργαζόμενους των μητρικών εταιριών. Να τονίσουμε ότι όλες οι αντίστοιχες μεταφορές εργαζομένων συνοδεύονται από επώδυνες μεταβολές για τους εργαζόμενους, όπως απολύσεις, μειώσεις μισθών, αλλαγή ωραρίου κ.λπ.

Αυτή η επιτυχία έγινε εφικτή χάρη στη δυναμική απάντηση των εργαζομένων και στις δύο εταιρίες για περίπου έναν χρόνο με πολύμορφες κινητοποιήσεις, στις οποίες πρωτοστάτησε η συνάδελφος Α. Ασλανίδη. Σε μια από αυτές τις δράσεις, συγκεκριμένα στην 24ωρη απεργία της 11/10/2013, η μεγάλη συμ-

μετοχή στη Vodafone θορύβησε ιδιαίτερα την διοίκηση. Αποφάσισε λοιπόν να κινηθεί τρομοκρατικά. Έστειλε εξώδικο στη Διοίκηση του ΠΑΣΕ Vodafone και προχώρησε σε μήνυση ενάντια στην Α. Ασλανίδη. Την μήνυση κατέθεσε τότε μια εργαζόμενη στην ίδια εταιρεία, καθ' υπόδειξη της εργοδοσίας (για να ανταμειφθεί λίγο αργότερα με την προαγωγή της!), ισχυριζόμενη διάφορα ψευδή και ανυπόστατα, όπως ότι απωθήθηκε και χτυπήθηκε από την συνάδελφο!

Πρόκειται για σκευωρία, που προστίθεται στις επιθέσεις της εργοδοσίας της Vodafone σε κάθε προσπάθεια συλλογικής δράσης των εργαζομένων (δικαστικές προσφυγές ενάντια σε προκλημένες απεργίες, μαζικές απολύσεις, άρνηση υπογραφής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας τα τελευταία 4 χρόνια). Πρόσφατα έσυρε 4 μέλη του επιχειρησιακού Σωματείου ΠΑΣΕ Vodafone – μεταξύ τους και η διωκόμενη συνάδελφος Α. Ασλανίδη – σε «πειθαρχικό» συμβούλιο, επειδή οργάνωσαν κινητοποιήσεις ενάντια σε απολύσεις.

Την ημέρα της εκδίκασης της υπόθεσης το Ενιαίο Πανελλήνιο Σωματείο Εργαζομένων Vodafone-Wind-Victus και το ΠΑΣΕ Vodafone προγραμμάτισαν στάση εργασίας από την έναρξη της βάρδιας έως τις 14.00 για να μπο-

ρέσουν οι συνάδελφοι να παρευρεθούν στο δικαστήριο. Αξίζει να αναφέρουμε σε αυτό το σημείο με δυο λόγια, την απαράδεκτη στάση των μελών της «Ταξικής Ενότητας»/ΠΑΜΕ που θυμήθηκαν ξαφνικά να προγραμματίσουν κινητοποίηση για την εξαγορά της εταιρίας CYTA από την VODAFONE ταυτόχρονα με τη στάση εργασίας!

Η ανυποχώρητη και αγωνιστική στάση της συναδέλφου Α. Ασλανίδη και του Ενιαίου σωματείου ανάγκασαν την εργοδοσία να αποσύρει τη μήνυση. Υπεύθυνη για την αποθράσυνση των εργοδοτών είναι η άθλια συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ που συνεχίζει και αναβαθμίζει το έργο των παλιών μνημονιακών κυβερνήσεων.

Με τα μέτρα για τα Εργασιακά που ψηφίστηκαν με το Πολυνομοσχέδιο για την 3η Αξιολόγηση θέλουν να τσακίσουν τις αντιστάσεις των εργαζομένων, στοχεύοντας στα πιο αγωνιστικά στοιχεία μέσα στο κίνημα. Στήνουν μια εργασιακή ζούγκλα χωρίς προηγούμενο, ποινικοποιώντας την απεργία και κάθε αγωνιστική συνδικαλιστική δράση, απαραίτητος όρος για την εφαρμογή των Μνημονίων και την μετατροπή των εργαζομένων σε σύγχρονους δουλοπάροικους.

Φοιτητές

Αντιμέτωποι με τη διάλυση των σχολών και των δικαιωμάτων μας

Το φοιτητικό κίνημα έρχεται αντιμέτωπο με μια ολομέτωπη επίθεση στα δικαιώματά του. Η επίθεση αυτή, που είχε ξεκινήσει από τις προηγούμενες κυβερνήσεις και οξύνθηκε από τις μνημονιακές, έρχεται να αναβαθμιστεί πλέον από την συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Οι οδηγίες του ΟΟΣΑ και της ΕΕ, χρόνιες επιδιώξεις κάθε νεοφιλελεύθερου, έρχονται να πάρουν σάρκα και οστά μέσω του νόμου Γαβρόγλου που ψηφίστηκε στις 2/8/2017, καθώς και του νομοσχεδίου που αφορά την ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής (ΠΑ.Δ.Α.) που ψηφίστηκε στις 27/2.

Η γενικότερη λογική που διέπει αυτά τα νομοσχέδια, σύμφωνα και με τις οδηγίες των «θεσμών», είναι πως η παιδεία στην Ελλάδα οφείλει να λειτουργεί (:) με βάση τις αναπτυξιακές ανάγκες της οικονομίας, κάτι που πρακτικά σημαίνει πως οι σχολές θα κλείνουν, οι φοιτητές θα μειώνονται κτλ. για να ικανοποιηθούν οι δημοσιονομικοί στόχοι. Η επίθεση αυτή μπορεί να συνοψιστεί σε τρεις κύριους άξονες:

1) Ιδιωτικοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης

ο εκπαιδευτικός χάρτης θα συρρικνωθεί σε τρομακτικό βαθμό, ώστε να προσαρμοστεί στη χρεωκοπημένη ελληνική οικονομία. Ο σχεδιασμός της κυβέρνησης είναι να κλείσει όλα σχεδόν τα ΤΕΙ της χώρας και να τα ενσωματώσει εντός των τοπικών ΑΕΙ (π.χ. συγχώνευση ΤΕΙ Ιονίων Νήσων με Ιόνιο Πανεπιστήμιο), ενώ τα πτυχία των ΤΕΙ θα συμπληρωθούν - αντικατασταθούν από διετή προγράμματα σπουδών.

Οι συγχωνεύσεις και καταργήσεις σχολών και τμημάτων θα είναι στην ημερήσια διάταξη, ενώ όσες σχολές παραμένουν ανοικτές θα είναι είτε ιδιωτικές είτε μόνο κατ' όνομα δημόσιες, και πάντως πλήρως υποβαθμισμένες. Οι περικοπές των δαπανών στην παιδεία ιδιαίτερα κατά τη μνημονιακή περίοδο έχουν φτάσει στον ύψιστο βαθμό, με αποτέλεσμα οι σχολές ήδη να υπολειπονται. Τα έξοδα φοίτησης (συγγράμματα, σίτιση, στέγαση κ.ά.) φορτώνονται όλο και περισσότερο στις πλάτες των φοιτητών, μέχρι να φτάσουμε στην κατάσταση όπου θα επιβληθούν διδαστρα και στα προπτυχιακά (ήδη έχουν γενικευθεί στα μεταπτυχιακά μέσω του ν. Γαβρόγλου).

Παράλληλα νέες προσλήψεις εργαζομένων (διδασκτικό και εργαστηριακό προσωπικό, καθαρίστριες, εργαζόμενοι σε σίτιση κ.ά.) δεν γίνονται, ενώ οι απολύσεις είναι προ των πυλών αφού «τα οικονομικά δεν βγαίνουν». Καθώς τα τμήματα δεν θα είναι ικανά να δεχθούν επιπλέον φοιτητές, λόγω υποχρηματοδότησης αλλά και έλλειψης υποδομών (εστίες, λέσχες, εργαστήρια, αίθουσες, καθηγητές), οι φοιτητές θα πρέπει να μειωθούν, ώστε να φτάσουν στους αριθμούς που θα μπορεί το κάθε τμήμα να απορροφήσει. Άμεσο αποτέλεσμα θα είναι να μπουν ξανά οι διαγραφές φοιτητών και οι μειώσεις εισακτέων στο προσκήνιο.

2) Κατάργηση επαγγελματικών/εργασιακών δικαιωμάτων

αυτή επιτυγχάνεται με δύο κυρίως τρόπους. Πρώτον, μέσω της αποσύνδεσης των επαγγελματικών δικαιωμάτων από τα πτυ-

χία, κάτι που γίνεται ήδη σε καθηγητικές σχολές μέσω της αφαίρεσης της διδακτικής/παιδαγωγικής επάρκειας από τα πτυχία, αλλά και στις σχολές μηχανικών με τη δημιουργία τάξεων/κλάσεων μηχανικών (κάτι στο οποίο συμβάλλει και το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας - ΤΕΕ). Δεύτερον, μέσω της κατάργησης της ίδιας της έννοιας του πτυχίου, με την επιβολή των διετών προγραμμάτων σπουδών και του ατομικού φάκελου προσόντων.

Τα διετή προγράμματα θα μετατρέψουν πολύ γρήγορα τα πανεπιστήμια σε σουπερ μάρκετ γνώσεων, όπου ο φοιτητής-πελάτης θα αγοράζει το πρόγραμμα σπουδών που αντέχει το πορτοφόλι του. Η λειτουργία τους με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια είναι ήδη προδιαγεγραμμένη, αφού σε συνάντηση του Γαβρόγλου με δημάρχους της Δυτικής Αττικής, συζητήθηκε η παροχή κτιρίων και οικοπέδων από τους Δήμους με αντάλλαγμα μέρος των χρημάτων από προγράμματα ΕΣΠΑ, καθώς και καθορισμός του αντικειμένου των νέων διετών προγραμμάτων ανάλογα με τις ανάγκες των τοπικών παραγωγικών φορέων. Δηλαδή σπουδές κατόπιν παραγγελίας και ανάλογα με το συμφέρον του κάθε επιχειρηματία!

Παράλληλα, με το Παράρτημα Διπλώματος εισάγεται στα ΑΕΙ -ΤΕΙ, ο ατομικός φάκελος προσόντων, μέσα στον οποίο θα αναγράφεται και θα προσμετράται το κάθε αποδεικτικό κατάρτισης, τίτλος σπουδών, πιστοποίηση σεμιναρίων κ.λπ. που διαθέτει. Έτσι το πτυχίο ουσιαστικά θα είναι ατομικό και άρα δεν θα είναι πτυχίο, αλλά πιστοποιητικό δεξιοτήτων, αυξάνοντας

τον ατομικισμό και τον ανταγωνισμό, καθώς και το διαρκές κυνήγι «γνώσεων» εφ' όρου ζωής, χωρίς καμία διασφάλιση κανενός επαγγελματικού δικαιώματος.

3) Καταπάτηση δημοκρατικών και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων

χαρακτηριστικά αναφέρεται η συνέχιση της κατάργησης του πανεπιστημιακού ασύλου, με βάση το νόμο Γαβρόγλου, παρά τις διακηρύξεις του ΣΥΡΙΖΑ για το αντίθετο.

Είναι πια καιρός το φοιτητικό κίνημα να εισβάλλει ξανά στο προσκήνιο, να ζωντανέψει τους συλλόγους και τις γενικές συνελεύσεις και να πραγματοποιήσει δυναμικές κινητοποιήσεις για να μπλοκάρει την εφαρμογή των μνημονίων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και γενικότερα στην κοινωνία. Μέσα από την αυτοοργάνωσή του, το φοιτητικό κίνημα πρέπει να προχωρήσει στην ανασύνθεση και ανασυγκρότησή του, προς όφελος των επαναστατικών δυνάμεων.

Παράλληλα με τον αγώνα ενάντια στη νεοφιλελεύθερη επίθεση, το φοιτητικό κίνημα έχει καθήκον να παλέψει ενάντια στον εθνικισμό και το милитарισμό. Πρέπει να πρωτοστατήσει στην οικοδόμηση ενός αντιπολεμικού-διεθνιστικού κινήματος και να διακηρύξει προς τον ελληνικό λαό πως εχθρός του δεν είναι οι γειτονικοί λαοί, αλλά οι οικονομικές και πολιτικές ελίτ της χώρας μας και οι ιμπεριαλιστές. Μόνο έτσι μπορούμε να αποτρέψουμε νέες καταστροφικές συγκρούσεις και πολέμους και να ζήσουμε ειρηνικά με τους γειτονικούς λαούς.

Τη Δευτέρα 26 Φεβρουαρίου ψηφίστηκε ο νόμος για τη δημιουργία του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής (ΠΑ.Δ.Α.) έξι μήνες μετά την ψήφιση του αντικειμενικού νόμου Γαβρόγλου. Το ΠΑ.Δ.Α. είναι το πρώτο πανεπιστήμιο που ιδρύεται σε μνημονιακό καθεστώς και λειτουργεί ως «λευκό χαρτί», επιτρέποντας στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ να εφαρμόσει όχι μόνο τις διατάξεις του ν. Γαβρογλου αλλά και όλους τους αντικειμενικούς νόμους τους οποίους έχει αποκρούσει το φοιτητικό κίνημα μέχρι τώρα.

Στο νέο αυτό ίδρυμα, από τα 42 τμήματα παραμένουν μόνο τα 26, με ολόκληρα αντικείμενα σπουδών να οδηγούνται σε εξαφάνιση (βλ. ενεργειακή τεχνολογία), τμήματα να συγχωνεύονται (οδοντική τεχνολογία, αισθητική κοσμητολογία, ακτινολογία ακτινοθεραπεία, ιατρικά εργαστήρια, οπτική τοπομετρία) με αποτέλεσμα νέα τμήματα αμφιβόλου ποιότητας, και ίσως κενά περιεχομένου. Είναι δεδομένο ότι αυτό θα συνεχιστεί, μέχρι στο τέλος να μείνουν τα «απολύτως απαραίτητα».

Η ήδη πετσοκομμένη χρηματοδότηση των ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά (για το ΤΕΙ Αθήνας από τα 28 εκατ. ευρώ το 2009 έχει πέσει στα 9,1) μειώνεται κατά 3,2 εκατ. ευρώ, οδηγώντας τα σε ακόμα χειρότερη κατάσταση.

Επιπλέον, δεν υπάρχει καμιά πρόβλεψη για τους εκτάκτους καθηγητές (περίπου 300 εργαζόμενοι) οι οποίοι καλύ-

ΤΕΙ Αθήνας Ο αγώνας των φοιτητών Θεμέλιο για ένα νέο φοιτητικό κίνημα

πτουν πάνω από το 65% των μαθημάτων. Έτσι και οι εργαζόμενοι αλλά και τα προγράμματα σπουδών μένουν στον αέρα.

Ακόμα, στο ΠΑ.Δ.Α. θα ξεκινήσουν τη λειτουργία τους τα διετή προγράμματα σπουδών. Σύμφωνα με το νομοσχέδιο, εκτός των άλλων, θα χρηματοδοτούνται από «κάθε νόμιμη αιτία» (που σαφέστατα σημαίνει διδαστρα) και από χορηγίες ιδιωτών. Έτσι προκύπτει το επόμενο σημείο, που ορίζει ότι το αντικείμενο των νέων διετών προγραμμάτων θα καθορίζεται ανάλογα με τις ανάγκες των τοπικών παραγωγικών φορέων... Δηλαδή σπουδές κατόπιν παραγγελίας και ανάλογα με το συμφέρον του κάθε επιχειρηματία.

Καθιερώνεται Ενιαίος Αριθμός Εκπαίδευσης, ο οποίος εκδίδεται βάσει του ΑΜΚΑ, και με αυτόν τον τρόπο παίρνει σάρκα και οστά ο ατομικός φάκελος προσόντων, μέσα στον οποίο παράλληλα με το πτυχίο του κάθε φοιτητή θα διαφαίνεται και θα προσμετράται το κάθε χαρτί, τίτλος σπουδών, πιστοποίηση σεμιναρίων κ.λπ. που έχει παρακολουθήσει. Το πτυχίο ουσιαστικά θα είναι ατομικό και άρα δεν θα είναι πτυχίο, αλλά πιστοποιητικό δεξιοτήτων.

Μέσα από αυτό το νομοσχέδιο η κυβέρνηση προσπάθησε να περάσει και

την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων, καταστρατηγώντας έτσι και το άρθρο 16 του Συντάγματος. Παρ' ό,τι την τελευταία στιγμή απέσυρε τη σχετική διάταξη, απέδειξε για άλλη μια φορά ότι είναι αποφασισμένη να νομοθετήσει και να εφαρμόσει ό,τι δεν κατάφεραν όλες οι προηγούμενες μνημονιακές και νεοφιλελεύθερες κυβερνήσεις.

Το Σεπτέμβριο, μετά από πρωτοβουλία ανένταχτων φοιτητών και της Σοσιαλιστικής Σπουδαστικής Πάλης (ΣΣΠ) δημιουργήθηκε η Πρωτοβουλία Φοιτητών ΤΕΙ Αθήνας Ενάντια στις Συγχωνεύσεις στην οποία στη συνέχεια συμμετείχε και ένα μέρος των ΕΑΑΚ, η ΑΡΕΝ και ένα μεγάλο κομμάτι ανένταχτων φοιτητών. Η Πρωτοβουλία αποτέλεσε το εργαλείο για να συγκληθούν Γενικές Συνελεύσεις σε συλλόγους όπου είχαν έως και 4 χρόνια να πραγματοποιηθούν (π.χ. ΣΕΥΠ) και να υπερψηφιστούν αποφάσεις για αγώνα. Για σχεδόν δύο μήνες, ο σύλλογος της ΣΕΥΠ βρισκόταν σε κατάληψη, με καθημερινές αγωνιστικές δράσεις.

Σε όλη τη διάρκεια του αγώνα το ΜΑΣ/ΠΚΣ (ΚΚΕ) άλλαξε θέση ανάλογα με το κοινό που είχε. Ξεκίνησε υποστηρίζοντας πως το ΠΑ.Δ.Α. είναι ένα θετικό βήμα αλλά από μόνο του δεν αρκεί (!) και

κατέληξε λόγω της πίεσης να λέει «όχι» στην ίδρυση του. Λειτουργούσε διασπαστικά με κρυφές τμηματικές συνελεύσεις και ξεχωριστές ολιγάριθμες δράσεις, που οδηγούσαν σε απογοήτευση. Αυτή η στάση το οδήγησε στο περιθώριο του αγώνα.

Τα ΕΑΑΚ, που πρόσκεινται στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ, επέλεξαν να μην συμμετέχουν και δεν προώθησαν τον κοινό αγώνα, και δεν εργάστηκαν για να εξαπλωθεί στα υπόλοιπα ΑΕΙ και ΤΕΙ. Την ίδια στιγμή, τα ΕΑΑΚ που πρόσκεινται στη ΛΑΕ συμμετείχαν με μια «ιδιοκτησιακή» λογική, που τα οδηγούσε να μην σέβονται συλλογικές διαδικασίες (υπογραφή του συλλόγου σε πανό και κείμενα χωρίς να το γνωρίζει κανείς) και χωρίς ένα πλάνο αγώνα. Μόνο μετά από επιμονή της ΣΣΠ λειτούργησε Συντονιστικό της κατάληψης, μέσα από το οποίο δημοκρατικά παίρνονταν οι αποφάσεις και οργανώνονταν οι δράσεις.

Η μεγάλη διάρκεια του αγώνα, η πίεση από τη διοίκηση και ο εκβιασμός για απώλεια του εξαμήνου οδήγησαν τον αγώνα σε κάμψη. Παρ' όλα αυτά, η πρωτοβουλία και ολόκληρος ο αγώνας αποτελούν τεράστια παρακαταθήκη για τους φοιτητές του ΤΕΙ Αθήνας και συνολικά για το φοιτητικό κίνημα, που θα κληθούν σύντομα να αντισταθούν στις τραγικές συνέπειες που θα έχει η εφαρμογή του ν. Γαβρογλου και η λειτουργία του ΠΑ.Δ.Α. Η ψήφιση του νομοσχεδίου βάζει τον αγώνα των φοιτητών σε νέες βάσεις αλλά σίγουρα δεν σημαίνει το τέλος του.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΩΡΕΑΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΔΙΧΡΟΝΗ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Στον νόμο για την ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, το υπουργείο Παιδείας πέρασε ρύθμιση για την Υποχρεωτική Δίχρονη Προσχολική Αγωγή. Η Δίχρονη Προσχολική Αγωγή αποτελεί πάγιο αίτημα των εκπαιδευτικών στα πλαίσια της υπεράσπισης της Δημόσιας Δωρεάν και Ενιαίας Εκπαίδευσης, καθώς δεκάδες χιλιάδες προνήπια δεν βρίσκουν δημόσιο νηπιαγωγείο να φοιτήσουν λόγω της μη ύπαρξης των αναγκαίων νηπιαγωγείων. Έτσι, για χρόνια, καταφεύγουν στον ιδιωτικό τομέα και στους δημοτικούς παιδικούς σταθμούς που λειτουργούν με τροφεία (δίδακτρα) ή voucher (εκπαιδευτικό κουπόνι).

Το υπουργείο Παιδείας εμπαίζει τους εκπαιδευτικούς με τη ρύθμιση για τη Δίχρονη Προσχολική Αγωγή. Και αυτό γιατί η εφαρμογή της θα είναι σταδιακή, αρχίζει από το σχολικό έτος 2018-2019 και σε κάποιους δήμους που θα ορίζονται με Υπουργική Απόφαση

των υπουργών Παιδείας και Οικονομικών. Τη μη άμεση και πανελλαδική εφαρμογή της Δίχρονης Προσχολικής Αγωγής το Υπουργείο τη δικαιολογεί με τα μνημόνια και τη δημοσιονομική στενότητα που δεν επιτρέπουν να βρεθούν οι πόροι για τις υποδομές, τα λειτουργικά έξοδα και τους αναγκαίους διορισμούς εκπαιδευτικών. Άρα, η «θεσμοθέτηση» της Υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής υποσκάπτεται ευθέως από το ίδιο το Υπουργείο, αφού δεν αυξάνει τις δαπάνες για να κτιστούν νηπιαγωγεία και να προσληφθούν εκπαιδευτικοί. Ο κίνδυνος λοιπόν να διατηρηθεί η σημερινή κατάσταση είναι κάτι παραπάνω από υπαρκτός.

Από την άλλη, η Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδας (ΚΕΔΕ) αντιδρά στην ρύθμιση για ευνόητους λόγους (απορρόφηση ΕΣΠΑ, εκλογική πελατεία). Αφού μεταφέρθηκαν τα προηγούμενα χρόνια στους δήμους οι κρατικοί παιδικοί σταθμοί (από κρατικοί μετατράπηκαν σε νομικά πρόσωπα και δημοτικές

επιχειρήσεις), άρχισαν να λειτουργούν με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια και να επιβάλλουν στους εργαζόμενους ελαστικές σχέσεις εργασίας. Για χρόνια, στο πλαίσιο της «αποκέντρωσης», η πλειοψηφία των δημάρχων διεκδικεί και τα δημόσια νηπιαγωγεία, πράγμα που επιβεβαιώθηκε και στο συνέδριο της ΚΕΔΕ, στις 30/11 με 02/12 του 2017. Με απόφασή της η ΚΕΔΕ ζητά «τη διοικητική μεταφορά των λειτουργούντων νηπιαγωγείων στους δήμους και τη συγκρότηση των νέων νηπιαγωγείων από τους δήμους». Η ΚΕΔΕ επιχειρεί να «πάρει» τμήμα της δημόσιας εκπαίδευσης και να επιβάλουν πάλι τα ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια (βλέπε: δίδακτρα, εκπαιδευτικό κουπόνι), να ανατρέψουν τις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών και να επιβάλουν ελαστικές σχέσεις εργασίας. Διεκδικεί έτσι πρώτο ρόλο στην ιδιωτικοποίηση της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης, ενώ μέσα στα σχέδιά της είναι να πάρει και τα δημοτικά σχολεία.

Δυστυχώς την ΚΕΔΕ ακολουθεί και η πλειοψηφία της ΠΟΕ-ΟΤΑ και ο Σύνδεσμος βρεφονηπιοκόμων, οι οποίοι τάσσονται ενάντια στο αίτημα για Υποχρεωτική Δίχρονη Προσχολική Αγωγή. Οι φόβοι για χάσιμο θέσεων εργασίας που διασπείρονται από τους δημάρχους είναι εκ του πονηρού, όταν μάλιστα είναι υπό απόλυση εργαζόμενοι μέσω ΕΣΠΑ. Μόνο ενωμένοι εκπαιδευτικοί, εργαζόμενοι στους δήμους, βρεφονηπιοκόμοι και γονείς μπορούν να παλέψουν για δημόσιους και δωρεάν παιδικούς σταθμούς που θα καλύπτουν τις ανάγκες των μικρότερων παιδιών και των οικογενειών τους, για μονιμοποίηση όλων όσων εργάζονται στους παιδικούς σταθμούς και όλων των συμβασιούχων, για αύξηση των δαπανών για 12χρονο Δημόσιο Δωρεάν Ενιαίο Σχολείο και Δίχρονη Προσχολική Αγωγή στο δημόσιο νηπιαγωγείο.

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Η εκπαίδευση οδηγείται στην πλήρη ιδιωτικοποίησή της

Επεκτείνεται ο μηχανισμός περικοπών

Στο μεταξύ, η Υπουργική Απόφαση με θέμα: «Εγγραφές, μετεγγραφές, φοίτηση και θέματα οργάνωσης της σχολικής ζωής», μαζί με το Προεδρικό Διάταγμα 79 για την Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, διαμορφώνουν το θεσμικό πλαίσιο προσαρμογής του δημόσιου σχολείου στη μνημονιακή πολιτική, ενισχύοντας τους μηχανισμούς περικοπών και λιτότητας και συνδέοντάς το με την ψήφιση των μέτρων της 3ης αξιολόγησης (30ωρο, συγχωνεύσεις-καταργήσεις σχολείων).

Με τις τριμελείς επιτροπές εγγραφών μαθητών στην πρωτοβάθμια και τις ηλεκτρονικές αιτήσεις εγγραφών σε ΕΠΑΛ και ΓΕΛ που θα ολοκληρώνονται τον Μάιο, στοχεύουν στο «κλείδωμα» του αριθμού των τμημάτων που θα λειτουργήσουν τον Σεπτέμβρη και το αυτόματο κλείσιμο όσων τμημάτων δεν συμπληρώνουν τον προβλεπόμενο ελάχιστο αριθμό μαθητών. Οι μαθητές που θα «περισσεύουν» θα μετακινούνται σε άλλα σχολεία, όπου θα υπάρχουν κενές θέσεις, έτσι ώστε να **αυξηθεί ο αριθμός μαθητών ανά τμήμα και να μειωθεί ο αριθμός των τμημάτων**. Αυτό θα οδηγήσει σε περαιτέρω μείωση των οργανικών θέσεων εκπαιδευτικών, στηρίζοντας ακόμη περισσότερο την πολιτική αδιόριστίας που έχει επιβληθεί στην εκπαίδευση στα οκτώ μνημονιακά χρόνια.

Έρχεται νομοσχέδιο με τίτλο «Νέο Δίκτυο Δομών Υποστήριξης του Εκπαιδευτικού Έργου»

Ανάμεσα στα καθήκοντα που τα όργανα διοίκησης της σχολικής μονάδας αναθέτουν στους εκπαιδευτικούς στα πλαίσια του 30ωρου είναι: α) προγραμματισμός και αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου, β) επικοινωνία με δομές υποστήριξης του εκπαιδευτικού έργου.

Αυτά συνδέονται άμεσα με το νομοσχέδιο που εξήγγειλε το υπ. Παιδείας για τις νέες δομές υποστήριξης του εκπαιδευτικού έργου. **Η αυτο-αξιολόγηση της σχολικής μονάδας είναι ο πρωταρχικός στόχος του νομοσχεδίου, ενώ επιχειρείται ο «αναπροσανατολισμός της εκπαιδευτικής πολιτικής» στην κατεύθυνση της «αποκέντρωσης» του εκπαιδευτικού συστήματος και της «παιδαγωγικής αυτονομίας» της σχολικής μονάδας.**

Σε επίπεδο περιφέρειας δημιουργείται το Περιφερειακό Κέντρο Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού (ΠΕ.Κ.Ε.Σ.), το οποίο έχει την ευθύνη για την υλοποίηση της εκπαιδευτικής πολιτικής, για την επιστημονική και παιδαγωγική καθοδήγηση, την οργάνωση της επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών, τον προγραμματισμό και την αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου.

Ο προγραμματισμός θα γίνεται στην έναρξη της σχολικής χρονιάς και θα θέτει συγκεκριμένους στόχους. Στο τέλος της χρονιάς θα γίνεται η αποτίμηση για την επίτευξη ή όχι των στόχων. Η σχολική μονάδα κοινοποιεί τον προγραμματισμό και την αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου στο οικείο ΠΕ.Κ.Ε.Σ.

Εκπαιδευτικοί, γονείς και μαθητές θα είναι υπεύθυνοι για τα προβλήματα της σχολικής μονάδας και θα πρέπει να βρουν λύσεις γι' αυτά μέσω του προγραμματισμού και των στόχων που θα θέσουν. Έτσι, σταδιακά, θα αποκτήσουν την «κουλτούρα» της αξιολόγησης, ενώ η σχολική μονάδα κατηγοριοποιείται, αυτονομείται (διοικητικά, οικονομικά και παιδαγωγικά) και μετατρέπεται σε μικρή «επιχείρηση», που καλείται να έχει ελκυστικά προϊόντα προς πώληση για να έχει «πελάτες» και να μπορέσει να επιβιώσει. Τα ελκυστικά προϊόντα δεν είναι τίποτε άλλο από προγράμματα που εκφυλίζουν τις γνώσεις σε πρόσκαιρες πληροφορίες και

δεξιότητες, που ο καθένας ανάλογα με το βαλάντιό του θα αγοράζει. Πρόκειται για το τέλος της Δημόσιας Δωρεάν και Ενιαίας Εκπαίδευσης και για την καταστροφή των μορφωτικών δικαιωμάτων των παιδιών των εργαζομένων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων.

Όλα αυτά για να περάσουν, απαιτούν μια «αξιολόγηση» που στοχεύει να ενοχοποιήσει εκπαιδευτικούς, μαθητές, γονείς για όλα τα χάλια της εκπαίδευσης που επέφεραν οι μνημονιακές πολιτικές, να τρομοκρατήσει και να απειλήσει με κατάργηση των εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών, να μας διαιρέσει και να στρέψει τον έναν ενάντια στον άλλο. Το σχολείο μέσα σε αυτό το πλαίσιο χάνει κάθε ρόλο κοινωνικοποίησης των παιδιών και της νεολαίας, κάθε ρόλο ενίσχυσης και προσφοράς περισσότερων ευκαιριών στους μαθητές από τα φτωχά στρώματα. Η «αξιολόγηση» θα είναι αυτή της αγοράς, όπου αν έχεις χρήματα θα αγοράζεις εκπαιδευτικές υπηρεσίες, αν όχι, μάλλον έχεις γεννηθεί «πνευματικά καθυστερημένος».

Στο μεταξύ, ετοιμάζεται το **νομοσχέδιο για τις αλλαγές στο Λύκειο και το νέο σύστημα πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση**, ενώ ψηφίστηκε το νομοσχέδιο για τη συγχώνευση των ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά και αναμένεται το νέο πλαίσιο για τη διδακτική και παιδαγωγική επάρκεια όλων των εκπαιδευτικών.

Εκπαιδευτικοί, μαθητές, γονείς δεν πρέπει να αφήσουμε να περάσουν αυτά τα μέτρα. Να ανατρέψουμε την «αξιολόγηση» και την πλήρη ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης. Να διεκδικήσουμε το δικαίωμα στη Δημόσια Δωρεάν Ενιαία Εκπαίδευση, στη μόρφωση και στη σταθερή και μόνιμη δουλειά για όλους!

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ
antepithesi_ekp@hotmail.com

Έξοδος στις αγορές

Το επικίνδυνο «μεγάλο κόλπο» των μνημονιακών

**Το 2017 ανακηρύχτηκε
από τους ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ**

**έτος στροφής στην
ανάπτυξη, προπομπός**

της εξόδου από τα

Μνημόνια. Ελπίζουν να

παρουσιάσουν κάποιο

θετικό πρόσημο στο ΑΕΠ,

έστω και μηδαμινό, για

να ενισχύσουν αυτό το

παραμύθι. Τους βοηθάνε

πολλοί από το μνημονιακό

μπλοκ, όπως π.χ. η

Τράπεζα της Ελλάδος

του Στουρνάρα, που σε

εκθέσεις ανακαλύπτει

σταθεροποίηση,

προοπτικές ανάκαμψης,

θεαματικά αποτελέσματα

της βιομηχανίας και άλλα

ευφάνταστα.

■ Σκεύος Σταύρος

Η εξωραϊσμένη εικόνα για την οικονομία είναι η απαραίτητη βάση για το κόλπο γκρόσο των άθλιων και απατεώνων του ΣΥΡΙΖΑ, την έξοδο στις αγορές, που αλληλοσυμπληρώνεται με την έξοδο από τα Μνημόνια. Πρόκειται για μια τεράστια επιχείρηση εξαπάτησης του ελληνικού λαού, ώστε να αποδεχθεί την υποταγή του στα Μνημόνια. Και βέβαια ώστε αυτό το ελεεινό πολιτικό προσωπικό να επιβιώσει λαθραία, πάνω σε οικονομικά και κοινωνικά ερείπια.

Το μαстіγιο των αγορών

Για τους εργαζόμενους, άνεργους, νέους και φτωχούς, δεν υπάρχει ουσιαστική διαφορά ανάμεσα στην εξόντωσή μας από τα Μνημόνια ή από τα αρπακτικά των αγορών. Με τα Μνημόνια, η λεηλασία του βιοτικού επιπέδου, των μισθών, συντάξεων κ.λπ. οργανώνεται με άμεσο τρόπο. Με την «ελεύθερη» λειτουργία των αγορών, ιδιώτες καπιταλιστές, μάλιστα τα πιο ισχυρά, κερδοσκοπικά κομμάτια του χρηματοπιστωτικού τομέα, ξεζουμίζουν έναν λαό μέσω των δανείων. Τα επιτόκια, (δηλ. η απόδοση αυτών των «επενδύσεων») είναι σημαντικά μεγαλύτερα από αν αυτοί ήταν υποχρεωμένοι να τοποθετήσουν τα κεφάλαια αυτά αλλού. Για να αποσπάσουν εγγυημένα αυτό το «διάφορο» (κέρδος), απαιτούν σιδερένια «σταθερότητα» και «μεταρρυθμίσεις», όπως και με τα Μνημόνια. Οι οίκοι αξιολόγησης συμπληρώνουν τη δουλειά, βαθμολογώντας «έγκυρα» τις επιτυχίες και τους κινδύνους σ' αυτή την επιχείρηση ταξικού πολέμου. Έτσι, η «ελευθερία» να δανειζεται μια χώρα στις αγορές δεν είναι παρά μια επίσης σκληρότατη πειθάρχηση της εργατικής τάξης της. Οι κυβερνητικοί πανηγυρισμοί, π.χ. για την κάλυψη των εκδόσεων ομολόγων του ελληνικού δημοσίου,

σημαίνουν διαιώνιση του καθεστώτος Αποικίας Χρέους.

Κλείνει η «καθαρή έξοδος» – Νέο Μνημόνιο ενόψει

Ένα προηγούμενο διάστημα φαινόταν ότι η κατάσταση στις «αγορές» ίσως ευνοούσε τον δανεισμό του ελληνικού δημοσίου, καθώς υπερπληθώρα κεφαλαίων συνωστιζόνταν για να αξιοποιηθούν, σπρώχνοντας το κόστος δανεισμού (επιτόκια) σε «υποφερτά» επίπεδα.

Όμως αυτή η εικόνα, εντελώς ασταθής άλλωστε, δείχνει να ανατρέπεται μετά το πρόσφατο χρηματιστηριακό κραχ (βλ. σχετικό άρθρο). Έτσι π.χ. το επιτόκιο των ελληνικών ομολόγων εκτινάχτηκε από 18% ως 45%, ανάλογα με τη διάρκειά τους. Το κόστος (έτσι κι αλλιώς δυσβάσταχτο και κερδοσκοπικό, σε βάρος του ελληνικού λαού), γίνεται εντελώς απαγορευτικό, αν αυτή η κατάσταση διατηρηθεί.

Αυτό σημαίνει ότι καταρρέει το σχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ και των ιμπεριαλιστών πατρώνων του για «καθαρή έξοδο». Ένα Νέο Μνημόνιο γίνεται όλο και πιο πιθανό, ως εγγύηση προς τους ιμπεριαλιστές της Ευρωζώνης και του ΔΝΤ για μια «γραμμή στήριξης» (μάλλον του ESM, αυτού του ευρωπαϊκού «ταμείου σταθερότητας»). Αυτό θέλει να διασφαλίσει με τις παρεμβάσεις του ο αρχιερέας των Μνημονίων Στουρνάρας. Το ίδιο ο Κυριάκος της ΝΔ, αυτός και για τον επιπλέον λόγο να υπονομεύσει την προπαγάνδα του ΣΥΡΙΖΑ για «καθαρή έξοδο».

Γ' αυτό είναι διπλά επικίνδυνο το κυβερνητικό σχέδιο για «μαξιλάρι» περίπου 19 δισ., που θα εγγυηθεί την έξοδο στις αγορές. Αυτό το θηριώδες ποσό σημαίνει μια ακόμα τρομακτική αφαιμάξη του χειμαζόμενου ελληνικού λαού, μια επιπλέον τεράστια καταστροφή της οικονομίας – και κινδυνεύει εν ριπή οφθαλμού να εξανεμιστεί στις αγορές. Διαφορετικά, σε κάθε περίπτωση, θα το καρπωθούν οι ιμπεριαλιστές ως εγγύηση της «γραμμής στήριξης» ή θα πέσει στη «μαύρη τρύπα» κάποιας

νέας ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών (βλ. ΕΠ Φεβρουαρίου για την κρίση των ελληνικών τραπεζών).

Το άλλο κεφάλαιο του παραμυθιού της «εξόδου από τα Μνημόνια», η διπραγμάτευση για το χρέος (το σάπιο «τυράκι» που είχε συνοδεύσει την υπογραφή του 3^{ου} Μνημονίου), έχει κλείσει προ πολλού. Μια ουσιαστική ελάφρυνση θα ήταν μια κάποια ανάσα για τον ελληνικό καπιταλισμό (όχι βέβαια πραγματική λύση, μιας και η οικονομική παρακμή του θα κινδύνευε να το αναδημιουργήσει πολύ σύντομα), για την επιβίωση του σημερινού πολιτικού προσωπικού. Είναι όμως ολοφάνερο ότι οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές-δανειστές δεν το συζητάνε, έχοντας κατά νου (ειδικά η Γερμανία) τη συνολική, μνημονιακού τύπου αναδιαμόρφωση της Ευρώπης (Σύμφωνο για το Ευρώ κ.λπ.), απαραίτητη για να έχουν ελπίδες στον κλιμακούμενο παγκόσμιο ανταγωνισμό, ειδικά όσο αυτός ξεσπάει σε ανοιχτές συγκρούσεις με τις ΗΠΑ. Το πολύ που θα «παραχωρήσουν» είναι κάποιες παρατάσεις και «διευκολύνσεις» στην αποπληρωμή του χρέους (που αλυσοδέουν τον ελληνικό λαό σε βάθος δεκαετιών). Αυτή άλλωστε την έχει εγγυηθεί στο ακέραιο η τρόικα Τσίπρα-Τσακαλώτου-Στουρνάρα με το γράμμα της στο ΔΝΤ, άξιο πραγματικών δωσίλογων.

Τέλος, η επιτροπεία και κηδεμονία επί του ελληνικού καπιταλισμού, είτε με νέο Μνημόνιο είτε χωρίς, έχει κατοχυρωθεί αμετάκλητα σε συμφωνία με τους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές, μέχρι το 2060. Για σχεδόν όλη αυτή την περίοδο, προβλέπονται εξοντωτικά πλεονάσματα, που ρημάζουν την οικονομία (εξοντωτική φορολογία, εκμηδενισμός κοινωνικών και επενδυτικών δαπανών, απολύσεις στο δημόσιο κ.λπ.).

Προς άμεση αποσταθεροποίηση;

Έτσι, ο ελληνικός καπιταλισμός είναι μαγκωμένος σ' έναν διαβολικό συνδυασμό τεράστιου χρέους (π.χ. μόνο το 2021 προβλέπεται τεράστια αποπληρωμή τοκοχρεολυσίων), εντελώς προ-

βληματικής και πανάκριβης χρηματοδότησης (τελειώνοντας τα ποσά της δανειακής «διασωλήνωσης» των Μνημονίων), υφειακών μνημονιακών μέτρων, άτεγκτης επιτροπείας και κηδεμονίας – και, το κυριότερο, συνεχιζόμενης κρίσης, που βαθαίνει και χειροτερεύει.

Αυτό το τελευταίο είναι το πιο σημαντικό. Η διαφημιζόμενη «σταθεροποίηση» και «ανάκαμψη» δεν έχει καμία σχέση όχι μόνο με τη δραματική πραγματικότητα που βιώνουν οι εργαζόμενοι, άνεργοι και φτωχά λαϊκά στρώματα, αλλά ούτε με την αληθινή κατάσταση της ελληνικής καπιταλιστικής οικονομίας και τις προοπτικές της. Η άνοδος των εξαγωγών αποδεικνύεται αναιμική και χωρίς να μπορεί να δώσει διέξοδο, αντίθετα το εμπορικό ισοζύγιο και η διεθνής ανταγωνιστικότητα του ελληνικού καπιταλισμού επιδεινώνονται. Παρά την κάποια ανάκαμψη των κερδών (αφού με το φόβητρο της ανεργίας και της περιθωριοποίησης οι καπιταλιστές έχουν ρίξει τόσο πολύ τους μισθούς ή απλά κατακλύβουν τους εργαζόμενους, αφού δεν επενδύουν, αφού σαρώνει η «μαύρη», η ελαστική εργασία και η υποαπασχόληση κ.λπ.), οι πραγματικές επενδύσεις και η παραγωγική βάση της οικονομίας φθίνουν. Η κατανάλωση των νοικοκυριών βασίζεται στο ροκάνισμα αποταμιεύσεων ή όποιων ποσών είχαν διαθέσιμα, κατάσταση που βαδίζει γοργά προς το τέλος της. Η οικονομία λειτουργεί «τοξικά», γεννώντας όλο και περισσότερα χρέη, όλων προς όλους («κόκκινα» δάνεια, χρέη σε εφορία και ασφαλιστικά ταμεία, καπιταλιστών μεταξύ τους και στους εργαζόμενους κ.λπ.), οδηγώντας στην απειλή νέας κρίσης τις τράπεζες. Η αστάθεια στην περιοχή δίνει τον τελικό τόνο, μετατρέποντας σε κακόγουστο αστείο τις φλυαρίες για σταθερότητα, επενδύσεις κ.λπ., το ίδιο και οι ισχυροί κλυδωνισμοί της παγκόσμιας οικονομίας.

Αξίζει να πούμε ότι η Αριστερά δεν κατανοεί καθόλου σωστά και αυτή την κατάσταση, επιβεβαιώνοντας την πολύ μεγάλη κρίση της, τη ρεφορμιστική ή αδιέξοδη πολιτική της. Το ΚΚΕ, ελπίζοντας μόνο σε μεγαλύτερα εκλογικά ποσοστά και απευχόμενο κάθε πιθανότητα ριζοσπαστικοποίησης, αναμασάει τα μνημονιακά φληναφήματα περί «ανάπτυξης», βάζοντας απλά «πρόσημο» ότι αυτή είναι ταξική – και εκτοξεύοντας εξυπνακισμούς ότι με ή χωρίς Μνημόνιο, έχουμε καπιταλισμό (λες και δεν το ήξερε η εργατική τάξη, πριν της το μάθουν οι προφέσορες του Περισοπού). Τα ίδια περίπου αναπαράγουν βασικές δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Η ΛΑΕ, χαμένη στα «δημοκρατικά» και «πατριωτικά» μέτωπα της, ανακαλύπτει διέξοδο π.χ. σε μια νέα λαϊκή κυβέρνηση με πρωταγωνιστή την ίδια!

Η σημερινή κατάσταση στην Ελλάδα (οικονομικά, πολιτικά, κοινωνικά κ.λπ.) δεν είναι όχι μόνο σταθερή αλλά ούτε και διατηρήσιμη. Οι βδομάδες που απομένουν μέχρι τον Αύγουστο του 2018 (τυπική λήξη του 3^{ου} Μνημονίου) μπορεί να αποδειχτούν κρίσιμες, να επιταχύνουν τις εξελίξεις. Η κατάρρευση ουσιαστικά και αυτού του “success story” μπορεί να αναζωπυρώσει την κρίση, σε όλα τα επίπεδα, να ανοίξει τον δρόμο για μια νέα άνοδο της ταξικής πάλης. Εκεί πρέπει να δώσουμε όλες τις δυνάμεις μας, στην ενότητα και οργάνωση των αγώνων των εργαζομένων και της νεολαίας, για να ξαναδούμε φως προς τη μοναδική έξοδο για την οποία αξίζει να παλέψουμε: την ανατροπή εκ βάθρων των Μνημονίων, της πολιτικής σαπίλας, της σημερινής άθλιας κατάστασης – και του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος, με ένα ταξικό Πρόγραμμα Σωτηρίας και μια Κυβέρνηση των Εργαζομένων._

Φλεβάρης 2018

Μίνι κραχ στα χρηματιστήρια ή πρόγευση ενός νέου Αρμαγεδδώνα;

■ Ηρακλής Χριστοφορίδης

Στις αρχές Φλεβάρη το μίνι κραχ των Χρηματιστηρίων σε παγκόσμιο επίπεδο οδήγησε στην εξαφάνιση 4-6 τρισ. δολαρίων, κάτι που σημαίνει ότι η αξία των μετοχών όλων των επιχειρήσεων σε όλα τα χρηματιστήρια του πλανήτη μειώθηκε κατά αυτό το τεράστιο ποσό. Αυτό το μίνι κραχ θεωρήθηκε από τους επαίοντες σαν μια απλή διόρθωση, μια ανάπαυλα για ανάσα, μετά το δεκαετές σχεδόν ράλι ανόδου όλων των χρηματιστηρίων του πλανήτη, και ειδικά των αμερικάνικων. Και πράγματι, ένα μήνα μετά, φαίνεται πως έχουν δίκιο. Ή περίπου δίκιο. Όντως, τον τελευταίο μήνα η πτώση σχεδόν αντιστράφηκε, και το Bloomberg προβλέπει ότι η κεφαλαιοποίηση των χρηματιστηρίων (η αξία όλων των μετοχών σε όλα τα χρηματιστήρια του πλανήτη) βαδίζει από τα σημερινά 80 τρισ. στα 100 τρισ.! Και γιατί όχι στα 200; Να θυμίσουμε ότι το 2007 η κεφαλαιοποίηση ήταν στα 62 τρισ., με το ξέσπασμα της κρίσης έπεσε κάτω από τα 30 τρισ., και έκτοτε, με σκαμπανεβάσματα ξεπέρασε τα 80! Η κεφαλαιοποίηση των αμερικάνικων χρηματιστηρίων έφθασε στα 31 τρισ. ή στο πρωτοφανές 150% του αμερικάνικου ΑΕΠ.

Η ιλιγγιώδης άνοδος των τιμών των μετοχών

Την τελευταία δεκαετία οι σημαντικότεροι δείκτες όλων των μεγάλων χρηματιστηρίων έχουν κυριολεκτικά εκτοξευτεί. Ο δείκτης *Dow Jones* (οι 30 μεγαλύτερες βιομηχανικές επιχειρήσεις των ΗΠΑ) βρέθηκε το 2007, πριν την κατάρρευσή του, στο ιστορικό ρεκόρ των 13.667 μονάδων. Κατακρημνίστηκε στις αρχές του 2009, με το ξέσπασμα της κρίσης, στις 7.384 μονάδες. Έκτοτε γνωρίζει μια συνεχή λίγο - πολύ άνοδο, φθάνοντας στα τέλη Γενάρη του 2018 τις 26.630 μονάδες, σχεδόν διπλάσιος απ’ ότι ήταν την παραμονή της κρίσης του 2007! Ο δείκτης *S&P 500* (οι 500 μεγαλύτερες επιχειρήσεις των ΗΠΑ) έφθασε στα μέσα

του 2007 το ιστορικό ρεκόρ των 1.453 μονάδων, έπεσε με το ξέσπασμα της κρίσης στις 770 και έκτοτε, με συνεχή άνοδο, εκτοξεύτηκε στα τέλη Γενάρη, στις 2.762 μονάδες, περίπου διπλάσιες του 2007. Ο δείκτης *Nasdaq* που με αντίστοιχη εξέλιξη έφθασε τις 2.664 μονάδες, έπεσε στις 1.486 και με συνεχή άνοδο κατέκτησε νέο ιστορικό ρεκόρ τον Γενάρη, στις 7.505 μονάδες – η μόνη διαφορά του είναι ότι αυτός τριπλασιάστηκε σε σχέση με το παλιό ρεκόρ του του 2007.

Στην Ευρώπη, ο *FTSE 100* (αφορά τις 100 μεγαλύτερες βρετανικές εταιρείες στο Χρηματιστήριο του Λονδίνου) το 2007 ήταν 6.662 μονάδες, έπεσε με το ξέσπασμα της κρίσης στο κατώτατο σημείο των 3.811 και εν συνεχεία αυξάνει συνεχώς, επιτυγχάνοντας νέο ρεκόρ τον Γενάρη: 7.290 μονάδες. Στα αντίστοιχα χρονικά σημεία, ο δείκτης *DAX* (οι 30 μεγαλύτερες γερμανικές επιχειρήσεις στο χρηματιστήριο της Φρανκφούρτης) κατήλθε από τις 7.200 μονάδες στις 4.055 αλλά στη συνέχεια, με συνεχή άνοδο, έφθασε στις 13.313. Ο δείκτης *CAC 40* (οι 40 μεγαλύτερες γαλλικές επιχειρήσεις) από τις 6.016 μονάδες κατρακύλησε στις 2.766 στις αρχές του 2009 και έκτοτε, με αυξομειώσεις, έχει σκαρφαλώσει στις 5.529, λίγο πιο κάτω από το μέγιστο του 2007. Ο δείκτης *Stoxx600* (οι 600 μεγαλύτερες ευρωπαϊκές επιχειρήσεις) από 392 έπεσε στις 172 και τον Γενάρη του 2018 έφθασε ξανά στα επίπεδα πριν την κρίση του 2007.

Στην Ασία, ο δείκτης *Hang Seng* (50 μεγαλύτερες εταιρίες του χρηματιστηρίου του Χονγκ Κονγκ) από 29.790 το 2007 έπεσε στις 13.180 στις αρχές του 2009, και μετά, παρ’ όλα τα σκαμπανεβάσματα, σκαρφάλωσε στις 33.154 στις αρχές του 2018. Ο δείκτης του χρηματιστηρίου της Σαγκάης είχε εκτοξευτεί το 2007 στις 5.133 μονάδες (τετραπλασιασμός του μέσου όρου της δεκαετίας 1995-2005), κατακρημνίστηκε στις 1.911 στα τέλη του 2008 αλλά

κατόρθωσε να φθάσει τις 4,561 στα μέσα του 2015, και τον Γενάρη του 2018 βρισκόταν στις 3.558 μονάδες. Ο δείκτης *BSE Sensex* (οι 30 μεγαλύτερες ινδικές επιχειρήσεις στο χρηματιστήριο της Βομβάης) από 19.111 έπεσε στις 9.289 (αρχές του 2009) και με συνεχή άνοδο, τον Γενάρη του 2018 έχει σχεδόν διπλασιαστεί στις 36.050. Τέλος, ο δείκτης *Nikkei 225* (του Χρηματιστηρίου του Τόκιο) από 18.019 πέφτει με το ξέσπασμα της κρίσης του 2007 στις 8.013 και εν συνεχεία σκαρφαλώνει στις 23.631 μονάδες τον Γενάρη του 2018.

«Και τώρα τι κάνουμε;»

Αυτή η θηριώδης αύξηση της τιμής των μετοχών δεν εξηγείται προφανώς από την πορεία της «πραγματικής οικονομίας». Οφείλεται στην τεράστια υπερσυγκέντρωση χρηματικού κεφαλαίου που δεν μπορεί να αξιοποιηθεί στην οικονομία και στρέφεται στα χρηματιστήρια, αλλά και στην πολιτική των μηδενικών επιτοκίων και της ποσοτικής χαλάρωσης των κεντρικών τραπεζών, που προσφέρουν φθηνά δάνεια στις επιχειρήσεις ώστε οι τελευταίες να αγοράζουν τις μετοχές τους, και, αποκομίζοντας κέρδη από την αύξηση των μετοχών τους, να αποπληρώνουν τα προηγούμενα δάνειά τους προς τις τράπεζες. Αλλά όλο αυτό κάπου τελειώνει – και σήμερα βρισκόμαστε ακριβώς στο τέλος, δηλαδή μπροστά σε έναν νέο Αρμαγεδδώνα. Το μίνι κραχ προκλήθηκε επειδή υπήρξαν φήμες για αύξηση των επιτοκίων (όταν αυξάνουν τα επιτόκια οι «επενδυτές» απομακρύνονται από την αγορά μετοχών και επενδύουν σε ομόλογα δημοσίου ή εταιρικά). Οι ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις δεν ξέρουν τι να κάνουν. Αν σταματήσουν την ποσοτική χαλάρωση (έχει ήδη σταματήσει στις ΗΠΑ) και προχωρήσουν σε μια έστω και μικρή αύξηση των επιτοκίων θα ξεσπάσει Αρμαγεδδώνας. Αν συνεχίσουν την πολιτική των σχεδόν μηδενικών επιτοκίων και την ποσοτική χαλάρωση θα ενισχύσουν περαιτέρω την φούσκα των χρηματιστηρίων με αποτέλεσμα πολύ γρήγορα να σκάσει προκαλώντας έναν νέο Αρμαγεδδώνα. Αυτό με άλλα λόγια σημαίνει ότι ο καπιταλισμός βρίσκεται μπροστά στην μεγαλύτερη κρίση της ιστορίας του, τέτοια που η κρίση του 2007 ή του 1932 να είναι απλός πονοκέφαλος. Και αυτό σημαίνει ότι πρέπει να ανατραπεί άμεσα προτού μας βυθίσει στην άβυσσο.

Νομιμοποιήθηκε η φαρμακευτική κάνναβη

Θέλουν ελεύθερη παραγωγή και χρήση χασίς

Με ευρεία πλειοψηφία υπερψηφίστηκε το νομοσχέδιο για την παραγωγή φαρμακευτικής κάνναβης, που έφερε στην Ολομέλεια της Βουλής η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Ειδικότερα, ο νέος νόμος δίνει τη **δυνατότητα δημιουργίας μεταποιητικών μονάδων καλλιέργειας και επεξεργασίας** για την παραγωγή προϊόντων φαρμακευτικής κάνναβης.

Η στάση των κομμάτων

Εκτός από τα κόμματα της συγκυβέρνησης, υπέρ τάχθηκαν η **Δημοκρατική Συμπράταξη** και το **Ποτάμι**. Μάλιστα εξέφρασαν την άποψη ότι το ν/σ «δεν είναι ιδιαίτερα τολμηρό», υπερθεματίζοντας για την νομιμοποίηση της χρήσης και κατοχής κάνναβης αν όχι για όλους, αν μη τι άλλο από ασθενείς, και με δυνατότητα **προσωπικής καλλιέργειας**. Καταψήφισαν **ΝΔ, ΚΚΕ, ΧΑ και η Ένωση Κεντρώων**, κατηγορώντας την κυβέρνηση ότι εισάγει από την πίσω πόρτα την πλήρη αποποινικοποίηση της κάνναβης. Ωστόσο, πέρα από τα επικοινωνιακά σόου περί μετατροπής της χώρας σε έναν «ατέλειωτο μπάφο», οι τόνοι κινήθηκαν μάλλον χαμηλά, με επικρίσεις περί «ασαφειών και προχειρότητας» του ν/σ, που δεν απαντούσαν στα ατελείωτα ψεύδη των υποστηρικτών του, ούτε άγγιζαν τους σοβαρούς κινδύνους που ανοίγονται. Συγκεκριμένα, το ΚΚΕ υπογράμμιζε ότι «*ανοίγει ένα ακόμη πεδίο κερδοφορίας για τα μεγάλα μονοπώλια στο χώρο του φαρμάκου*», ενώ η ΝΔ κάλεσε την κυβέρνηση «να διορθώσει και να επαναφέρει» το ν/σ!

Προφάσεις εν αμαρτίαις

Η απελευθέρωση της φαρμακευτικής κάνναβης θα είναι υποτίθεται σε όφελος πολλών ασθενών που υποφέρουν από την έλλειψη της ή προμηθεύονται παράνομα σκευάσματα. Όμως, η αποτελεσματικότητα της κάνναβης σε σχέση με άλλες ουσίες και σκευάσματα, **δεν έχει αποδειχθεί επιστημονικά**. Πολλές δοκιμές είναι ακόμα στο ερευνητικό στάδιο. Σκόπιμα διογκώνεται το εύρος των φαρμακευτικών ιδιοτήτων της κάνναβης, ενώ είναι πολύ συγκεκριμένες οι περιπτώσεις που ενδείκνυται η χρήση της (κατά βάση αρθρίτιδες και σκλήρυνση κατά πλάκας), και πάλι αυστηρά κατόπιν συνταγογράφησης και αποκλειστικά από δημόσιους φορείς. Μπροστά όμως στο υψηλό κόστος διάθεσης φαρμακευτικών σκευασμάτων, προβάλλεται το «δικαίωμα» της αυτοκαλλιέργειας κάνναβης για ιατρικούς λόγους, όπως και ο αποχαρακτηρισμός της από την κατηγορία των «σκληρών» ναρκωτικών ουσιών. Έτσι λοιπόν περνάμε από την ελεγχόμενη συνταγογράφηση, που εγκρίνεται από τον γιατρό και αποσκοπεί στη θεραπεία ή ανακούφιση της πάθησης, στην ελεύθερη καλλιέργεια κατά την βούληση του «*θεραπευόμενου*».

Προς το παρόν ο νέος νόμος προβλέπει τη διάθεση της φαρμακευτικής κάνναβης στα φαρμακεία μέσω κρατικού μονοπωλίου, ωστόσο μετά τη νομιμοποίηση της φαρμακευτικής κάνναβης θα ακολουθήσει το άνοιγμα της παραγωγής και κυκλοφορίας της από ιδιώτες. Όπως και τη νομιμοποίηση της φαρμακευτικής κάνναβης θα ακολουθήσει η νομιμοποίηση της βιομηχανικής/κλωστικής κάνναβης. Τα βήματα γίνονται βαθμιαία στο όνομα της «*βελτίωσης του θεσμικού πλαισίου*» και εν τέλει **στην κατεύθυνση της πλήρους απελευθέρωσης της καλλιέργειας και χρήσης κάνναβης**.

Τα σχεδιαγράμματα που παρουσίασε ο υπ. Αγροτικής Ανάπτυξης στη Βουλή για τα «κλειστά» θερμοκήπια για τη φαρμακευτική κάνναβη και οι εγγυήσεις για την θωράκιση της διαδικασίας (που ζητούνταν από την αντιπολίτευση και δίνονταν από την κυβέρνηση) είναι μόνο για το θεαθήναι. Η φυτική κάνναβη περιέχει πλήθος ουσιών, οι περισσότερες με άγνωστες δράσεις και παρενέργειες. **Κανείς δεν είναι σε θέση να διασφαλίσει ότι θα ελέγχεται η απομόνωση** εκείνων των δραστικών ουσιών με ευεργετικές ιδιότητες που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για φαρμακευτικούς σκοπούς, χωρίς την παραγωγή **χασίς**, που είναι εξαρτησιογόνο και έχει σημαντικές επιπτώσεις στην υγεία. Πόσο μάλλον το ελληνικό Δημόσιο, με ρημαγμένους μηχανισμούς, υποστελεχόμενο και υποχρηματοδοτούμενο, όπου ανθεί η διαφθορά και η διαπλοκή.

Είναι τελείως **υποκριτική η στάση της κυβέρνησης**, που διαβεβαιώνει ότι «*δεν υπάρχει θέμα πλήρους αποποινικοποίησης της κάνναβης*», όταν το θέμα για την πλήρη απελευθέρωση της καλλιέργειας και της χρήσης κάνναβης έχει ανοίξει εδώ και καιρό. Στην ίδια τη συζήτηση στη Βουλή για την φαρμακευτική κάνναβη, υπήρξαν **πολλές φωνές** υπέρ της απελευθέρωσης της κάνναβης για όλες τις χρήσεις. Λίγες μέρες πριν την ψήφιση, ο αναπληρωτής υπ. Αγροτικής Ανάπτυξης Γ. Τσιρώνης υποστήριξε την εν γένει απελευθέρωση της χρήσης κάνναβης, όπως και την ιδιοκαλλιέργεια (σε άλλο χρόνο ο ίδιος υπεραμύνθηκε της νομιμοποίησης και της ηρωίνης, πάντα για φαρμακευτική χρήση!). Πολλοί εντός και εκτός κυβέρνησης τονίζουν την διάκριση «*μαλακών*» και «*σκληρών*» ναρκωτικών, και υπερθεματίζουν όπου σταθούν κι όπου βρεθούν για τις «*θεραπευτικές ιδιότητες*», τα «*οικονομικά πλεονεκτήματα*», τη «*διατροφική αξία*», τα «*οικολογικά οφέλη*», ακόμα και την αναγκαιότητα της «*ιδίας χρήσης*» της κάνναβης. Πολλά και εκτεταμένα είναι τα δημοσιεύματα που εκθειάζουν τα πλεονεκτήματα της κάνναβης (βλ. *Εφ. Συντακτών* 13/1/18 και 14/1/18: «*Η κάνναβη μπορεί να μας οδηγήσει σε έξοδο από την κρίση*», *Εποχή* 14/1/18: «*Τα πολλαπλά οφέλη ενός παρεξηγμένου φυτού*» κ.ά).

Ενάντια στη ναρκοκουλτούρα και όλα τα ναρκωτικά - Αγώνας για τη ζωή

Με την πιο απίστευτη ελαφρότητα διατυπώνονται επιχειρήματα που στερούνται βάσης, και επιστρατεύονται για την εξυπηρέτηση βασικά του στόχου για την **ελεύθερη παραγωγή και χρήση χασίς** (για κάποιους αυτός ο στόχος αφορά σε όλες τις ψυχότροπες ουσίες). Ειδικά η προπαγάνδα για τα «*οικονομικά πλεονεκτήματα*» της κάνναβης αναφέρεται κατά βάση στην απελευθέρωση της παραγωγής και χρήσης του χασίς, αφού για την βιομηχανική/κλωστική κάνναβη είναι πολλά τα εμπόδια στην καλλιέργεια, στην επεξεργασία, την παραγωγή, διακίνηση και εμπορία.

Εξαπλώνεται λοιπόν η **εκστρατεία εξοικείωσης της ελληνικής κοινωνίας** με την πλήρη απελευθέρωση της παραγωγής και χρήσης χασίς, μία εκστρατεία που αποσιωπά τις σοβαρές επιπτώσεις που θα έχει η αναπόφευκτη επέκταση της χρήσης. Το χασίς είναι **ναρκωτικό, εξαρτησιογόνο**, που επηρεάζει την λειτουργία του εγκεφάλου και ταυτόχρονα **μπορεί να ανοίξει την πόρτα** προς τα πιο σκληρά ναρκωτικά.

κά. Τα νεότερα στοιχεία που δείχνουν επιδείνωση του προβλήματος στην Ελλάδα και την Ευρώπη είναι άκρως ανησυχητικά.

Τη ναρκοκουλτούρα την προωθεί το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα ως μέσο εκτόνωσης των κοινωνικών αντιδράσεων και χειραγώγησης, ιδιαίτερα της νεολαίας. Είναι απαραίτητο συμπλήρωμα στις πολιτικές φτώχειας και κοινωνικής ανισότητας, στο Κράτος Έκτακτης Ανάγκης, την κρατική βία και την καταστολή. Η επιλεκτική ανάδειξη των όποιων πλεονεκτημάτων της κάνναβης, χωρίς να αναδεικνύονται όλοι οι μεγάλοι κίνδυνοι από την επέκταση της καλλιέργειας, συνιστά **εγκληματική πολιτική**, ιδιαίτερα της άθλιας συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ που έφερε το ν/σ προς ψήφιση. Οι εργαζόμενοι, τα φτωχά λαϊκά στρώματα, ειδικά η νεολαία δεν πρέπει να δραπετεύσουμε στον «κόσμο των παραισθήσεων», αλλά να αγωνιστούμε για να ανατρέψουμε τα Μνημόνια και όλους τους υπηρέτες τους, να παλέψουμε για τη ζωή και την σωτηρία της ανθρωπότητας, απαλλαγμένη από κάθε ναρκωτικό, μαζί και από το χασίς.

■ Σοφία Θεοδωροπούλου

4η Συνδιάσκεψη

Στα τέλη Μαρτίου και στις αρχές Απρίλη είναι προγραμματισμένη η 4^η πανελλαδική συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, δύο χρόνια μετά την προηγούμενη. Οι θέσεις του Πανελλαδικού Συντονιστικού (ΠΣΟ), που είναι βάση του προσυνεδριακού διαλόγου, φαίνεται να στηρίζονται τουλάχιστον από τις δύο κύριες δυνάμεις, το ΝΑΡ και το ΣΕΚ (το οποίο δημοσιεύει και δικό του «*κείμενο συμβολής*»). Οι θέσεις είναι ένα κείμενο που, όσον αφορά την πολιτική ανάλυση (παγκόσμια και εγχώρια οικονομική και πολιτική κατάσταση, κατάσταση και δυνατότητες του εργατικού κινήματος κ.λπ.) είναι αρκετά φτωχό, πιάνοντας όλα τα θέματα επιδερμικά. Το πιθανότερο είναι ότι αυτό οφείλεται σε μια αμοιβαία προσπάθεια «*αμβλυνσης των γωνιών*» στα κρίσιμα ζητήματα, κάνοντάς το όμως να μοιάζει περισσότερο σαν μακροσκελής προκήρυξη που αναφέρει τα προφανή, παρά σαν πολιτικό ντοκουμέντο του μεγαλύτερου σχήματος της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς. Υπάρχουν επίσης κείμενα της «*Ενωτικής Πρωτο-*

βουλίας Παρέμβασης και Διαλόγου» (συγκρότησε την πολιτική κίνηση «*Μετάβαση*» εντός της ΑΝΤΑΡΣΥΑ), που πιθανόν ενισχύεται από φυγόκεντρες τάσεις των οργανώσεων, και η «*Πρωτοβουλία για μια ΑΝΤΑΡΣΥΑ Αντικαπιταλιστική και Επαναστατική*». Μάλλον αρκετά μικρότερες, εκπροσωπούν ένα σχέδιο η πρώτη πιο «*μετωπικό*» (λοξοκοιτώντας κυρίως προς τη ΛΑΕ και κομμάτια που έφυγαν από τον ΣΥΡΙΖΑ), η δεύτερη πιο «*πούρο*» αντικαπιταλιστικό, περίπου στα πρότυπα των (πανθομολογούμενα αποτυχημένων) «*πλατιών κομμάτων*» (βλ. ΝΡΑ στη Γαλλία).

Παρά τις αισιόδοξες τοποθετήσεις στελεχών της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, οι καλές μέρες αυτού του χώρου βρίσκονται πίσω του. Η πορεία του είναι σαφώς πτωτική και αυτό δεν οφείλεται απλώς στην άσχημη κατάσταση του κινήματος. Όχι μόνο σε αριθμούς μελών ή οργανώσεων (καθόλου ασημάντο), αλλά και στη στοιχειώδη εμφάνιση ως μέτωπο σε οτιδήποτε εκτός των εκλογών.

Είναι μεγάλο ερωτηματικό αν η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πλέον υπάρχει ουσιαστι-

ΣΚΑΝΔΑΛΟ NOVARTIS: ΜΑΖΙ ΤΑ ΦΑΓΑΝΕ... ΜΝΗΜΟΝΙΑΚΟΙ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΑ

Μετά από μία μαραθώνια συζήτηση στη Βουλή, ψηφίστηκε τελικά η πρόταση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης από ειδική επιτροπή. Αυτή θα εξετάσει τυχόν ανάμειξη των δέκα πολιτικών στην υπόθεση της Novartis, μεταξύ των οποίων δύο πρώην πρωθυπουργών, υπουργών και του κεντρικού τραπεζίτη. Οι κατηγορίες αφορούν δωροληψία, παθητική δωροδοκία και απιστία. Η επιτροπή καλείται να απαντήσει αν τα παραπάνω διαπράχθηκαν «κατά την άσκηση των καθηκόντων», περίπτωση κατά την οποία, βάσει του νόμου «περί ευθύνης υπουργών» (νόμος ξεπλύματος και προστασίας), απαλλάσσονται από κάθε κατηγορία. Αν όχι, ο φάκελος θα επιστραφεί στον ανακριτή διαφθοράς ή σε εφέτη ειδικό ανακριτή. Στην περίπτωση της «λίστας Λαγκάρντ» πάντως, το ειδικό δικαστήριο τον έριξε «στα μαλακά», με ποινή ενός έτους με τριετή αναστολή...

Το «πάρτι» των μνημονιακών τελείωσε;

Όλος ο μνημονιακός συρφετός από το βήμα της Βουλής επαναλάμβανε διαρκώς ότι το σκάνδαλο ήταν η «έκρηξη» της φαρμακευτικής δαπάνης και το «πάρτι στην υγεία» και ότι χάρη στα μνημόνια και την τρόικα μπήκε μια τάξη και μειώθηκαν οι δαπάνες. Από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ τόνιζαν τη διαφθορά των συγκεκριμένων στελεχών του «παλιού πολιτικού συστήματος». Το χαρτί της «πάταξης της διαφθοράς» και της «σύγκρουσης με τα διαπλεκόμενα συμφέροντα» χρησιμοποιείται από τον Τσίπρα για να κρατηθεί για λίγο ακόμα στην ζωή, για να διεμβολίσει την ΝΔ και να παραμείνει μέσα στο πολιτικό παιχνίδι. Το υψηλού ρίσκου αυτό παιχνίδι απαιτεί τη φθορά της ΝΔ και του σαπιοκάραβου του ΠΑ-

ΣΟΚ, της ΔΗΜΑΡ και του Ποταμιού. Αυτό που χαλάει ελαφρώς τα σχέδια του ΣΥΡΙΖΑ είναι οι φήμες ότι υπάρχει και θέμα Κουρουπλή.

Βέβαια ο κίνδυνος έγινε αντιληπτός από το ακραίο μνημονιακό κέντρο, το οποίο και σήκωσε το γάντι, με πρώτο τον Α. Σαμαρά αλλά και τους Ε. Βενιζέλο, Δ. Αβραμόπουλο, Α. Γεωργιάδη και Α. Λοβέρδο να φωνάζουν για σκευωρία, να απειλούν και να μηνύουν τους μάρτυρες. Ο Σαμαράς μίλησε ακόμη και τους υπεύθυνους δικαστικούς, τον πρωθυπουργό και τον υπουργό δικαιοσύνης. Το βέβαιο είναι ότι με την πολιτική γραμμή της «σκευωρίας» που υιοθέτησαν οι «παλιοί» μνημονιακοί εναντίον της γραμμής του «σκανδάλου» που κατέβασαν οι νεομνημονιακοί του ΣΥΡΙΖΑ επιχειρείται να επαναδιαμορφωθεί το πολιτικό σκηνικό, όπως έγινε και με τα συλλαλητήρια για το Μακεδονικό.

Ένα μικρό ιστορικό

Το καλοκαίρι του 2016 πρώην υπάλληλοι της Novartis καταγγέλλουν την εταιρία στην Αμερική και το FBI ξεκινάει έρευνα. Τον Δεκέμβρη του 2016 κατατίθενται εκατοντάδες έγγραφα για χρηματισμό γιατρών και κατευθυνόμενη συνταγογράφηση, και πολύ σύντομα ακολουθεί έλεγχος στα γραφεία της Novartis στην Αθήνα, σε κατοικίες και άνοιγμα τραπεζικών λογαριασμών. Ο εκδότης Μαυρίκος καταθέτει στο FBI και, λίγο πριν δώσει δεύτερη κατάθεση, το αυτοκίνητό του ανατινάζεται στην Αττική οδό κάτω από αδιευκρίνιστες συνθήκες.

Λίγο αργότερα, ένα υψηλόβαθμο στέλεχος της Novartis, κάνει απόπειρα αυτοκτονίας και από τότε η μητρική εταιρία τον φυγαδεύει στην Ελβετία. Η γραμματέας του αντιπροέδρου πέφτει θύμα ξυλοδαρμού από αγνώστους. Αυτοκίνητο δημοσιογράφου που κάνει ρεπορτάζ για

την υπόθεση σπάζεται από αγνώστους. Σε νέα έγγραφα τον Δεκέμβριο του 2017 αναφέρονται πολιτικά πρόσωπα και από εκεί και πέρα η υπόθεση πάει στη Βουλή.

Ποια είναι η Novartis και οι φαρμακευτικές πολυεθνικές

Ο γερμανοελβετικός πολυεθνικός κολοσσός, με τζίρο το 2017 49,1 δισ. δολάρια, εκτός από την παρασκευή φαρμάκων ασχολείται και με την προώθησή τους με κάθε μέσο και με κάθε τρόπο. Ενδεικτικό είναι ότι το 2013 είχε δαπανήσει 9,9 δισ. δολάρια μόνο για μάρκετινγκ! Για την προώθηση δωροδοκούσε πολιτικούς, κρατικούς υπαλλήλους και ιατρούς. Στην εταιρία έχουν επιβληθεί πρόστιμα δεκάδων εκατομμυρίων. Όμως συνεχίζει απτόητη την πρακτική της, όπως φυσικά και οι ανταγωνιστές της. Να αναφέρουμε μόνο ότι στην Ινδία πωλείται προς 4.000 δολάρια το αντιλευχαιμικό φάρμακο Glivec, το οποίο έχει υπολογιστεί ότι θα μπορούσε να κυκλοφορήσει ως γενόσημο με κόστος 100 δολάρια!

Το σύστημα Φρουζή και τα «κορόιδα»

Στην Ελλάδα ο Κ. Φρουζής, μάνατζερ της χρονιάς το 2013, φέρεται να είχε οργανώσει ένα σύστημα αμοιβών μέσω συνεδρίων και επισκέψεων για να ταΐζει συγκεκριμένα πρόσωπα (πολιτικούς ή υπαλλήλους σε θέσεις-κλειδιά και κάποιους γιατρούς) ώστε να προωθούνται τα φάρμακα της εταιρίας. Σε κάποιες περιπτώσεις φαίνεται να υπήρχε και σύστημα εκβιασμών.

Μια από τις πιο χαρακτηριστικές υποθέσεις που υπάρχουν στη δικογραφία που ήρθε στο φως της δημοσιότητας εί-

ναι αυτή με τα εμβόλια γρίπης το 2011: Η Novartis, από κοινού με τον τότε υπουργό Υγείας Αβραμόπουλο, με την βοήθεια του ΚΕΕΛΠΝΟ και του δημοσιογράφου Νίκου Χατζηνικολάου έστησαν την αγορά 16 εκατομμυρίων εμβολίων H1N1 για μια χώρα 11 εκατομμυρίων κατοίκων, από τα οποία τελικά χρησιμοποιήθηκαν οι 350.000, δηλαδή μόλις τα 200 εκατομμύρια ευρώ...

Το μεγάλο σκάνδαλο λέγεται μνημόνιο στην υγεία

Η δημόσια κατά κεφαλήν δαπάνη υγείας μειώθηκε κατά 43,2% μεταξύ 2009 και 2016, με αποτέλεσμα τη μετακύλιση του κόστους στις τσέπες των εργαζομένων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Συγκεκριμένα, για τα φάρμακα η δημόσια δαπάνη έχει βυθιστεί στα 2,55 δισ. ευρώ, από 5,1 δισ. το 2009. Εάν το ποσό αυτό αφαιρεθεί από το σύνολο των πωλήσεων φαρμάκων το 2016 (5,82 δισ.), προκύπτει πως 3,27 δισεκατομμύρια ευρώ πληρώθηκαν πέρσι από τις τσέπες των ασφαλισμένων και ανασφάλιστων (οι δεύτεροι ξεπερνούν τα τρία εκατομμύρια). Ο προϋπολογισμός για τι δαπάνες που αφορούν τα φάρμακα για τα νοσοκομεία μέχρι και το τέλος του 2018, θα είναι μειωμένος κατά 1,94 δισ.

■ Χρήστος Ζάκας

ΑΝΤΑΡΣΥΑ

κά ως κοινό σχήμα, κυρίως γιατί:

α) Υπάρχει σαφής διάσταση ΝΑΡ και ΣΕΚ, παρά την προφανή προσπάθεια να κρυφτεί ενόψει συνδιάσκεψης. Για την κατάσταση του εργατικού κινήματος (π.χ. το ΣΕΚ σχεδόν μιλάει... για άνοδο των αγώνων και της αριστεράς!), το ρόλο των συνδικάτων και της γραφειοκρατίας, τη φύση του ΣΥΡΙΖΑ (αστική ή ρεφορμιστική) και της κυβέρνησής του. Τέτοιες διαφορές είχαν οδηγήσει π.χ. το καλοκαίρι στην πρωτοφανή μη λήψης απόφασης από το ΠΣΟ.

β) Υπάρχει εντελώς διαφορετική πρακτική και τακτική τους, χωρίς να «συναντιούνται» πουθενά. Ξεχωριστοί συνδικαλιστικοί κ.ά. συντονισμοί, αντιπαραθετικές μεταξύ τους διαδηλώσεις, ξεχωριστές παρατάξεις-σχήματα, διαφορετικός σχεδιασμός σε συνδικαλιστικές παρεμβάσεις (εκτός ίσως από λίγες εξαιρέσεις).

γ) Είναι εντελώς διαφορετικός ο τρόπος που βλέπουν την ίδια την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Το ΝΑΡ έχει αποφασίσει (στο πρόσφατο συνέδριό του) τη συγκρότηση ενός «νέου κομμουνιστικού

φορέα/κόμματος», που, αν και αρκετά θολός, οπωσδήποτε παρακάμπτει ή αφήνει σε δεύτερη μοίρα την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, συγκροτώντας ότι μπορεί γύρω από τον εαυτό του. Το ΣΕΚ αφήνει πολλά περιθώρια προς τη μεριά της ΛΑΕ ή κομματιών που έφυγαν (ή θα φύγουν;) από το ΣΥΡΙΖΑ. Η Θέση 45 για «αδιαπραγμάτευτη αυτοτέλεια και ανεξάρτητη παρουσία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε όλα τα επίπεδα (και στις εκλογές)» αποτελεί ίσως επιτυχία του ΝΑΡ, αλλά μάλλον μικρή σημασία έχει, αφού είναι κοινό μυστικό ότι το ζήτημα θα φέρει –ξανά– το επόμενο διάστημα αντιπαραθέσεις, και αν δοθεί μια παράταση ζωής στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αυτό θα είναι για ομορτυνιστικούς, εκλογικιστικούς λόγους.

Συνολικά, οι Θέσεις, με όσα λένε – αλλά και όσα δεν λένε– επιβεβαιώνουν την κρίση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, που είναι μέρος, αποτέλεσμα, αλλά και αίτιο της συνολικής κρίσης στην Αριστερά. Ειδικότερα, και συνδυαστικά με τις πρόσφατες εμπειρίες (στάση απέναντι στα εκφυλιστικά γεγονότα στον γιορτασμό του Πολυτεχνείου – ακολουθητισμός απέναντι στο ΚΚΕ – ακραίος κατακερματισμός και παράλυση σε σημαντικά θέματα – θολές, διαφορετικές ή εντελώς ομορτυνιστικές θέσεις και πρακτική αντιμετώπιση θεμάτων όπως

το Μακεδονικό και τα εθνικιστικά συλλαλητήρια, όπου η «ενότητα» της ΑΝΤΑΡΣΥΑ αποδείχτηκε κενό σχήμα κ.λπ.), υπογραμμίζουν την αποτυχία της, λίγο πριν κλείσει 10 χρόνια ζωής.

Αυτή η άσχημη κατάσταση φαίνεται ότι εκδηλώνεται πλέον και με διάφορες ανακατατάξεις («Μετάβαση», πρόσφατες αποχωρήσεις από το ΝΑΡ, πολλαπλά παράλληλα κείμενα περί «ενότητας» και «μετώπων») κ.λπ.

Τέλος, στην εσωτερική συζήτηση αυτού του χώρου, όπως αυτή γίνεται γνωστή, περισεύει η αυταρέσκεια για τον πρωτοπόρο ρόλο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στους αγώνες. Τα πράγματα δεν είναι καθόλου έτσι. Πέρα από την αξία μεμονωμένων αγωνιστών ή επιμέρους κινήσεων, σε μια σειρά από χώρους και μέτωπα (εργατικό, εκπαίδευση, νεολαία και φοιτητικό κίνημα κ.λπ.), δυνάμεις και μέλη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχουν μια εντελώς αναποτελεσματική, ακατάλληλη, ακόμα και εντελώς ομορτυνιστική και σεχταριστική στάση. Είναι συχνά απ' τις βασικές υπεύθυνες για την παράλυση και τον κατακερματισμό αγώνων, κινητοποιήσεων κ.λπ.

Η αποτυχία του «μοντέλου» της ΑΝΤΑΡΣΥΑ υπογραμμίζεται ακόμα περισσότερο από τα εξής: **1.** Φιλοδόξησε να μονοπωλήσει όλο τον χώρο αριστερά του ρεφορμισμού. **2.** Οι δυ-

νάμεις που συγκέντρωνε (αριθμητικά ή κοινωνικά) ή μάλλον τις συνάθροιζε δεν ήταν καθόλου μικρές. Ήταν ίσως περισσότερες (αναλογικά) από τον αριθμό μελών μεγάλων ακροαριστερών οργανώσεων στην Ευρώπη. Δηλαδή σε επίπεδα από όπου θα μπορούσε, με το κατάλληλο υπόβαθρο, να τεθεί το θέμα της οικοδόμησης μιας μαζικής επαναστατικής δύναμης. **3.** Εξέθρεψε εντέλει δυνάμεις που ενίσχυσαν μια δεξιά ρεφορμιστική στροφή (αποχωρήσεις και ένταξη στη ΛΑΕ, συμμαχία με Σχέδιο Β' κ.λπ.). Έτσι, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έρχεται με τον τρόπο της να προστεθεί στις αποτυχίες ενός σχεδίου που κυριάρχησε στην άκρα αριστερά σχεδόν για είκοσι χρόνια (τουλάχιστον στην Ευρώπη, αλλά και ευρύτερα), της οικοδόμησης «πλατιών» κομμάτων, μετώπων, σχηματισμών.

Το συμπέρασμα είναι αναντίρρητο: η εποχή μας απαιτεί πολύ πιο στέρεα υλικά, μια κομμουνιστική συγκρότηση που να πατάει γερά στον επαναστατικό μαρξισμό, για την πραγματική οικοδόμηση μιας νέας επαναστατικής δύναμης. Όσο οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν κινούνται με αυτό το κριτήριο, η ανακύκλωση της κρίσης της (το λιγότερο) είναι βέβαιη.

■ Γιάννης Σμ.

Νέα όξυνση της κρίσης στα Ίμια

Τα Ίμια αποτελούν μία συστάδα νησίδων της Δωδεκανήσου. Στην αστική ορολογία, «**Κρίση των Ιμίων**» ονομάζεται η ένοπλη αμφισβήτηση της Ελληνικής θαλάσσιας κυριαρχίας που έλαβε χώρα τον Ιανουάριο του 1996 από την Τουρκία, με αφορμή την προσάραξη πλοίου στις βραχονησίδες των Ιμίων. Κατά την διάρκεια της ολιγοήμερης αυτής κρίσης, οι δύο χώρες μετέφεραν στρατιωτικές δυνάμεις (κυρίως ναυτικές) γύρω από τα Ίμια και τις ανέπτυξαν φτάνοντας κοντά στην ένοπλη σύρραξη. Τελικά με την παρέμβαση του NATO και κυρίως των ΗΠΑ, η ένταση εκτονώθηκε και οι δύο χώρες απέσυραν τους στόλους τους. Τότε να θυμίσουμε ότι πρωθυπουργός στην κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ ήταν ο Κώστας Σημίτης και ΥΠΕΞ ο Θεόδωρος Πάγκαλος. Η ελληνική κυβέρνηση, ταπεινωμένη, ευχαρίστησε τους Αμερικανούς και αποδέχτηκε την απόφαση του NATO να κατέβει η ελληνική σημαία από τα Ίμια. Η Κρίση των Ιμίων ήρθε να επισφραγίσει την αλλαγή των συσχετισμών δυνάμεων προς όφελος της Τουρκίας που είχε επέλθει τα τελευταία περίπου 40 χρόνια. Στο τελευταίο επεισόδιο, τον προηγούμενο μήνα, σκάφος της τουρκικής ακτοφυλακής προκάλεσε ζημιές στην ελληνική κανονιοφόρο «Νικηφόρος».

Το νέο επεισόδιο στα Ίμια είναι αποτέλεσμα τις πολιτικής που ακολουθούν οι αστικές τάξεις της Ελλάδας και της Τουρκίας. Η αντιπαράθεση έχει οξυνθεί, οι κίνδυνοι είναι μεγάλοι. Η αντιπαράθεση είναι και αποτέλεσμα των συγκρούσεων που υπάρχουν στην περιοχή ανάμεσα στις ΗΠΑ-NATO και στην Ρωσία, συγκεκριμένα την προσπάθειά των ΗΠΑ για την περικύκλωση της Ρωσίας και την απομάκρυνσή της από την περιοχή. Οι πιέσεις προς τη Ρωσία οξύνονται, καθώς οι ΗΠΑ έχουν εξασφαλίσει τον έλεγχο Αλβανίας – Βουλγαρίας – Κοσσόβου – Μακεδονίας και Ελλάδας, επιδιώκοντας την άμεση ένταξη της Μακεδονίας στο NATO στην σύνοδο του προσεχούς Ιουλίου. Στόχος τους είναι να πιάσουν αφορμή τη Σερβία να διακόψει τις σχέσεις της με την Ρωσία και να ενταχθεί επίσης στο NATO (να πάει δηλαδή στην αγκαλιά των σφαγών της). Έτσι θα εξασφαλίσουν τον πλήρη έλεγχο των Βαλκανίων, απωθώντας τους Ρώσους, τους οποίους σκοπεύουν να περιορίσουν στα Ουράλια όρη. Ο στρατηγικός στόχος είναι να μπορούν πιο εύκολα οι Αμερικάνοι να εκμεταλλευτούν την ενεργειακή λεία που υπάρχει στην περιοχή και να φράξουν τον δρόμο του Μεταξιού, τον εμπορικό σχεδιασμό της Κίνας. Η Ρωσία είναι ο σημαντικότερος σύμμαχος της Κίνας και η εξουδετέρωσή της αποδυναμώνει ταυτόχρονα και τον Κινέζικο ιμπεριαλισμό, που εξαπλώνεται γοργά.

Η ανάγκη των ΗΠΑ για την υπονόμηση της επιρροής της Ρωσίας στα Βαλκάνια έχει αναβαθμίσει τη γεωστρατηγική θέση της Ελλάδας. Η ελληνική αστική τάξη και η κυβέρνηση που την εκφράζει, από την μια πλευρά θέλει να παρουσιαστεί ως θύμα και από την άλλη επιχειρεί να επωφεληθεί με την πολιτική του «πόλου σταθερότητας», εξυπηρετώντας το σχεδιασμό των ΗΠΑ. Η πρόσφατη επίσκεψη του αμοραλιστή Τσίπρα στον Τραμπ απέφερε νέες επικίνδυνες συμφωνίες, με νέα

εξοπλιστικά προγράμματα και επέκταση των βάσεων των Αμερικανών στην Ελλάδα. Συμφώνησαν να ενταχθεί η Ελλάδα στη ζώνη αποκλεισμού της Ευρώπης από το ρωσικό φυσικό αέριο. Επίσης κατέληξαν στην ενίσχυση του αντιδραστικού άξονα συμμαχίας Ελλάδας-Αιγύπτου-Ισραήλ με την Ιορδανία και την Σ. Αραβία. Για να επιτευχθούν αυτές οι συμφωνίες αποφασίστηκε η πιο ενεργή εμπλοκή των Αμερικανών στον «αντιτρομοκρατικό αγώνα και την ανταλλαγή πληροφοριών». Πίσω από όλα αυτά, και με την δαμόκλειο σπάθη του πόλεμου να επικρέμεται πάνω μας, κρύβεται η ενίσχυση του Κράτους Έκτατης Ανάγκης και η κατάργηση των δημοκρατικών ελευθεριών των εργαζομένων και της νεολαίας στην Ελλάδα.

Η άθλια συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ στέλνει τους εργαζόμενους, τους άνεργους, την νεολαία και τα φτωχά λαϊκά στρώματα ως κρέας για τα κανόνια των ιμπεριαλιστών. Τα «ανταλλάγματα» που πήραν από τους Αμερικάνους είναι η μεσολάβησή τους για κάποιες συμφωνίες ελληνικών επιχειρήσεων με εταιρίες ενέργειας από το Ισραήλ. Υπάρχει βέβαια και η «εγγύηση» ότι η Η.Π.Α. θα προστατεύσουν τη χώρα. Η «εγγύηση» είναι αρκετά επικίνδυνη. Οι ΗΠΑ αντιμετωπίζουν μεγάλες κρίσεις και προκλήσεις διεθνώς, συνεπώς δεν θα λογαριάσουν την καλή πίστη και φιλία της ελληνικής αστικής τάξης, και αν χρειαστεί θα έρθουν σε κάποιες συμβιβαστικές διευθετήσεις στην περιοχή με τους ανταγωνιστές τους (όπως συνηθίζουν να κάνουν) που μπορεί να έχουν επικίνδυνα αποτελέσματα. Από την άλλη, η «εγγύηση» του ελληνικού καπιταλισμού να είναι το πρωτοπαλίκarlo των ΗΠΑ στην περιοχή κινδυνεύει να κοστίζει στον ελληνικό λαό την εμπλοκή σε πολεμικά επεισόδια και πολέμους.

Είναι αλήθεια ότι σήμερα υπάρχουν ισχυρά σημάδια μιας επιθετικής πολιτικής της Τουρκίας για την διεκδίκηση εδαφών, στρατιωτικό μπλοκάρισμα στις γεωτρήσεις στην Κύπρο κ.λπ. Η προσκόλληση όμως της ελληνικής αστικής τάξης στους Αμερικάνους οξύνει την κατάσταση αυτή. Αυτή τη στιγμή η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ είναι αυτή που μας εμπλέκει όλο και περισσότερο σε μεγαλύτερους κινδύνους. Κάποτε φώναζαν «φονιάδες των λαών αμερικάνοι» και πέταγαν συμβολικά λουλούδια στην αμερικάνικη πρεσβεία. Τώρα τα λουλούδια αυτά έχουν μαραθεί και ο ΣΥΡΙΖΑ βρίσκεται σφιχτά στην αγκαλιά των Αμερικανών, φέρνοντάς μας όλο και πιο κοντά στη ζώνη του πολέμου.

Η μόνη εγγύηση για τα συμφέροντα της εργατικής τάξης και των λαών, για μια ειρηνική ζωή, είναι ο παγκόσμιος αφοπλισμός των ιμπεριαλιστών που θα έρθει με την νίκη της παγκόσμιας επανάστασης. Όλοι οι εργαζόμενοι Έλληνες και Τούρκοι πρέπει να πολεμήσουμε απέναντι στις δικές μας εθνικές αστικές τάξεις. Ταυτόχρονα χρειάζεται και διεθνής συντονισμός για να τσακίσουμε όλες τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, κυρίως τις ΗΠΑ και το NATO. Πρέπει να επιβάλλουμε Επαναστατικές Κυβερνήσεις των Εργαζομένων που θα ενοποιηθούν στις Ενωμένες Σοσιαλιστικές Πολιτείες της Ευρώπης και όλου του κόσμου.

■ Βαγγέλης Κιτσώνης

στον κόσμο...

Ονδούρα

Διαρκεί είναι οι κινητοποιήσεις στην Ονδούρα από τις 26 Νοέμβρη, οπότε ανακοινώθηκαν τα αποτελέσματα των προεδρικών εκλογών. Νικητής ανακηρύχτηκε, με καλπονοθεία και με οριακό ποσοστό, ο νυν πρόεδρος Ερνάντες, απέναντι στην κεντροαριστερή συμμαχία «Ενάντια στη δικτατορία», με αρχηγό τον Σαλβαδόρ Νασράλα. Ενώ ο Νασράλα ήταν μπροστά, προέκυψαν... «τεχνικά προβλήματα», με αποτέλεσμα να σταματήσει η καταμέτρηση των ψήφων για 36 ώρες και, όταν τελικά ξανάρχισε, να ανακηρυχτεί νικητής ο φιλοαμερικανός Ερνάντες, τον οποίο έσπευσαν να αναγνωρίσουν οι ΗΠΑ. Η αντιπολίτευση, και κυρίως οι εργαζόμενοι, καταγγέλλουν τη νοθεία, αρνούνται να αναγνωρίσουν το αποτέλεσμα και βγαίνουν μαζικά στους δρόμους, συγκρουόμενοι με τις δυνάμεις καταστολής, με αποτέλεσμα 40 νεκρούς και εκατοντάδες τραυματίες. Μεγάλη απεργία πραγματοποιήθηκε στις 27 Γενάρη, μέρα ορκωμοσίας του Ερνάντες. Η αντιπολίτευση κάλεσε τον ΟΗΕ και τον Οργανισμό Αμερικανικών Κρατών να πάρουν θέση, οργανώνοντας πορείες στα κεντρικά γραφεία αυτών των οργανισμών στις 10 και 24 Φλεβάρη αντίστοιχα. Σε ακόμα μία χώρα της Λατινικής Αμερικής επεμβαίνουν οι αμερικανοί ιμπεριαλιστές, για να υποστηρίξουν τα συμφέροντά τους, ενώ το 60% του πληθυσμού ζει σε συνθήκες φτώχειας και θέλει να ξεφορτωθεί τις νεοφιλελεύθερες κυβερνήσεις.

Περού

Έναν πραγματικά απίστευτο νόμο ετοιμάζεται να εφαρμόσει το κόμμα του πρώην δικτάτορα Φοντζίμορι. Οι εταιρείες θα μπορούν να προσλαμβάνουν φοιτητές τεχνικών σχολών για 3 χρόνια χωρίς πληρωμή, έτσι ώστε να αποκτήσουν εμπειρία και να είναι «ανταγωνιστικοί» στην αγορά εργασίας. Το μέτρο αφορά 300.000 φοιτητές, οι οποίοι διαδήλωσαν και συγκρούστηκαν με την αστυνομία στις 3 Φλεβάρη στην πρωτεύουσα Λίμα. Μετά τις σφοδρές αντιδράσεις, η εφαρμογή του νόμου έχει προσωρινά ανασταλεί και η κυβέρνηση υπαναχωρεί λέγοντας πως θα εξεταστούν αλλαγές.

Παλαιστίνη – Άχεντ Ταμίμι

Στη φυλακή έκλεισε τα 17 της χρόνια η Παλαιστίνη Άχεντ Ταμίμι, σύμβολο του αγώνα κατά της ισραηλινής κατοχής. Μεγαλωμένη στο χωριό Νάμπι Σάλεχ της Δυτικής Όχθης, έμαθε από τα γεννοφάσκια της τι θα πει κατοχή, αντίσταση, φυλακίσεις, νυχτερινές επιδρομές στα σπίτια και δολοφονίες συγγενών και φίλων από τον ισραηλινό στρατό κατοχής. Στην Παλαιστίνη, η πρόσβαση στο νερό, σε βασικά είδη, στα σχολεία, ακόμα και η απλή μετακίνηση εντός και εκτός ενός χωριού είναι αντικείμενα καθημερινού αγώνα, καθώς εδώ και δεκαετίες το Ισραήλ μεθοδικά εξοντώνει τον παλαιστινιακό λαό. Η Ταμίμι προφυλακίστηκε στις 19/12, αφού επιτέθηκε άφοβη σε πάνοπλους ισραηλινούς στρατιώτες, προσπαθώντας να τους βγάλει από την αυλή του σπιτιού της. Το περιστατικό συνέβη στις 15/12, ενώ είχαν φουντώσει οι κινητοποιήσεις των Παλαιστινίων μετά την απόφαση Τραμπ για αναγνώριση της Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσας του Ισραήλ. Την ημέρα εκείνη, ο 15χρονος ξάδερφος της Ταμίμι βρισκόταν στο νοσοκομείο σε κρίσιμη κατάσταση, καθώς είχε δεχτεί πλαστική σφαίρα στο πρόσωπο από κοντινή απόσταση. Στο αδάμαστο πνεύμα της Άχεντ Ταμίμι, οι Παλαιστίνιοι βρήκαν έμπνευση για τον αγώνα τους, κάτι που το σιωνιστικό Ισραήλ δεν μπορούσε να αφήσει αναπάντητο. Η ίδια, η μητέρα και η ξαδέρφη της προφυλακίστηκαν και οδηγήθηκαν σε στρατοδικείο, με τον υπουργό Παιδείας του Ισραήλ να δηλώνει ότι πρέπει να τελειώσει η ζωή τους στη φυλακή και γνωστό δημοσιογράφο να δηλώνει ότι πρέπει να τιμωρηθεί στο σκοτάδι, χωρίς μάρτυρες και κάμερες. Η δίκη ξεκίνησε στις 13/2 κεκλεισμένων των θυρών, ενώ στις 25/2 έγινε νέα επιδρομή στο χωριό Νάμπι Σάλεχ με 9 συλλήψεις, μεταξύ των οποίων ο ξάδερφος της Ταμίμι που είχε τραυματιστεί. Στο πρόσωπο του 17χρονου κοριτσιού ξεσπάει το βάρβαρο πρόσωπο του καπιταλισμού, που τρέμει τον ξεσηκωμό των «από κάτω», οι οποίοι, ειδικά στην περίπτωση των Παλαιστινίων, δεν έχουν τίποτα να χάσουν. Η υπόθεση της Ταμίμι και των Παλαιστινίων είναι υπόθεση όλων μας και έχει ξεσηκώσει διεθνές κύμα αλληλεγγύης, με αιτήματα την άμεση απελευθέρωσή της και την απόσυρση του ισραηλινού στρατού από τα παλαιστινιακά εδάφη.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ: Συνεχίζεται η πολιτική κρίση

Μετά από διαπραγματεύσεις αρκετών εβδομάδων, το SPD και η Ένωση (Χριστιανοδημοκράτες και Χριστιανοκοινωνιστές) κατάφεραν να καταλήξουν σε συμφωνία για μια νέα κυβέρνηση «μεγάλου συνασπισμού». Όπως ήταν αναμενόμενο, οι δυσκολίες που έπρεπε να ξεπεραστούν δεν αφορούσαν στο κυβερνητικό πρόγραμμα αλλά στο ζήτημα του διαμοιρασμού των χαρτοφυλακίων ανάμεσα στα δύο κόμματα. Η ηγεσία Σουλτς διαπραγματεύτηκε πολύ σθεναρά την εκπροσώπηση των σοσιαλδημοκρατών στη νέα κυβέρνηση της Μερκελ, αποσπώντας, μεταξύ άλλων, τα υπουργεία Οικονομικών, Εργασίας και Εξωτερικών, δηλαδή τα υπουργεία με τη μεγαλύτερη επιρροή και τους περισσότερους πόρους.

Στην ουσία η νέα συμφωνία είναι η συνέχιση της πολιτικής της προηγούμενης κυβέρνησης, μαζί με μια σκληρήνωση της μεταναστευτικής πολιτικής και της πολιτικής ασύλου. Στην συμφωνία υπάρχουν και μερικές υποσχέσεις για παροχές - κοροϊδία, ίσα - ίσα για να μπορέσει η ηγεσία του σοσιαλδημοκρατικού κόμματος να δικαιολογήσει τη συμμετοχή της. Ακόμα και αυτές όμως είναι αμφίβολο αν θα υλοποιηθούν. Αντίθετα, στο προσφυγικό συμφωνήθηκε ότι δεν θα γίνονται δεκτοί κάθε χρόνο περισσότεροι από 180.000 - 220.000 πρόσφυγες (συμπεριλαμβανομένων των ατόμων που εμπίπτουν στην επανένωση των οικογενειών) και ότι δεν θα μπορούν περισσότεροι από 1.000 πρόσφυγες κάθε μήνα να ζητούν επανένωση των οικογενειών τους. Συμφωνήθηκε ακόμα να καταργηθεί η χορήγηση οικονομικής βοήθειας σε όλους τους πρόσφυγες και να αντικατασταθεί από υλική βοήθεια υπό προϋποθέσεις.

Η προοπτική μιας νέας κυβέρνησης με-

γάλου συνασπισμού κοντεύει να διαλύσει το σοσιαλδημοκρατικό κόμμα. «Λάκκο με φίδια» χαρακτήρισε την ηγετική ομάδα του SPD η Ντόρις Χαρστ, μέλος του κόμματος και αδελφή του Μάρτιν Σουλτς. Κατηγόρησε την Αντρέα Νάλες, επικεφαλής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του κόμματος και υποψήφια για την προεδρία του (με ομόφωνη απόφαση της ηγεσίας), και τον αντιπρόεδρο Όλαφ Σολτς, μεταβατικό πρόεδρο του κόμματος και μελλοντικού υπουργού Οικονομικών, ότι είπαν ψέματα, ότι εξαπάτησαν και ότι θέλουν να χρησιμοποιήσουν τον Σουλτς ως «αποδιοπομπαίο τράγο». Βαριές κουβέντες ανταλλάχθηκαν και ανάμεσα στον Ζίγκμαρ Γκάμπριελ, πρώην πρόεδρο του κόμματος και νυν υπουργό Εξωτερικών, και τον Σουλτς ο οποίος εποφθαλμιούσε την θέση του. Τελικά ο Σουλτς έχασε σε όλα τα μέτωπα και εξαναγκάστηκε σε παραίτηση. Τίποτα δεν θυμίζει πια σήμερα τον πολιτικό, που λιγότερο από ένα χρόνο πριν αναλάμβανε τα ηνία των Σοσιαλδημοκρατών για να βγάλει το κόμμα από το τέλμα. Τότε είχε αναλάβει ομόφωνα την ηγεσία του κόμματος και το SPD ξεπερνούσε στις δημοσκοπήσεις τους Συντηρητικούς στην πρόθεση ψήφου. Στις εκλογές όμως ήρθε το το ιστορικά χαμηλό ποσοστό του 20% και κάπου εκεί τελείωσε και η ηγεσία Σουλτς.

Ενόψει της ψηφοφορίας των περίπου 470 χιλιάδων μελών του SPD, για την επικύρωση της συμμετοχής του κόμματος στην κυβέρνηση συνασπισμού και της αλλαγής αρχηγού, πληθαίνουν οι φωνές διαφωνίας με τους χειρισμούς της ηγετικής ομάδας. Η ηγεσία του κόμματος ξεκίνησε ήδη εκστρατεία για να πειστούν τα μέλη να υπερψηφίσουν τη συμφωνία, χρησιμοποιώντας κάθε θεμιτό και αθέμιτο μέσο. Παράλληλη εκστρατεία πραγματοποιούν κι οι αντίπαλοι της συνεργασίας, επικεφαλής των οποίων βρίσκεται ο πρόεδρος

της νεολαίας του κόμματος, Κέβιν Κιούνερτ. Η παράδοση θέλει τη βάση να υπερψηφίζει την πρόταση. Ωστόσο κανείς δεν μπορεί να είναι κατηγορηματικός. Μόλις το 53,9% των ψηφοφόρων του σοσιαλδημοκρατικού κόμματος βλέπουν θετικά τη συμμετοχή σε μια νέα κυβέρνηση «μεγάλου» συνασπισμού.

Η κατάσταση δεν είναι καλή ούτε στο στρατόπεδο της Ένωσης. Έντονες είναι οι αντιδράσεις στα ηγετικά κλιμάκια του κόμματος για τη «θυσία» τόσων υπουργείων προκειμένου να επιτευχθεί η συμφωνία και ειδικά για την απώλεια του υπουργείου Οικονομικών. «Μεγάλο κόστος» και «βαρύ χτύπημα» χαρακτηρίζει αυτή την παραχώρηση το μέλος του προεδρείου το κόμματος και εκπρόσωπος της δεξιάς πτέρυγας των χριστιανοδημοκρατών, Πιενς Σπάαν. Όπως υποστηρίζει ο νυν υφυπουργός Οικονομικών σε συνέντευξή του, το υπουργείο Οικονομικών έχει συμβολική σημασία για το κόμμα του, επειδή παρήγαγε «αυθεντικά» χριστιανοδημοκρατική πολιτική. Αλλά εκτός από τη Γερμανία, το συγκεκριμένο υπουργείο έχει μεγάλη σημασία και για ολόκληρη την ευρωζώνη, τονίζει ο Σπάαν: «Δεν θέλω να ανοίξουν σαμπάνιες στον Αλέξη Τσίπρα επειδή ορισμένοι πιστεύουν πως με έναν σοσιαλδημοκράτη υπουργό θα υπάρξουν ξανά περισσότερα χρέη και λιγότερες μεταρρυθμίσεις. Κάτι τέτοιο θα ζημίωνε όλους μας», ανέφερε. Ο σύμβουλος

της Μέρκελ, Αλτμπίερ, διαβεβαιώνει ότι στη συμφωνία προστέθηκαν όλες οι αναγκαίες ασφαλιστικές δικλίδες για να συνεχιστεί η πολιτική του Σόιμπλε. Για το κάθε ευρώ που θα ξοδεύεται, την κάθε απόφαση που θα λαμβάνεται στις Βρυξέλλες, θα πρέπει να αποφασίζει το σύνολο της κυβέρνησης, επισημαίνει. Αξιοσημείωτο είναι ότι η συμφωνία για τον «μεγάλο συνασπισμό» είναι ακόμη λιγότερο δημοφιλής ανάμεσα στους ψηφοφόρους των χριστιανοδημοκρατών: μόλις το 44,6% των ψηφοφόρων του κόμματος την βλέπουν με θετικό μάτι.

Όπως αναφέραμε σε προηγούμενο φύλλο, η συνέχιση της διακυβέρνησης από τους δύο μεγάλους χαμένους των εκλογών δεν είναι μια εύκολη υπόθεση. Μένει να αποδειχθεί αν θα είναι βιώσιμη ή αν ο κύκλος της πολιτικής αστάθειας θα οδηγήσει σύντομα σε νέα προσφυγή στις κάλπες. Σύμφωνα με δημοσκοπήσεις, οι σοσιαλδημοκράτες βρίσκονται για πρώτη φορά πίσω από το ακροδεξιό κόμμα Εναλλακτική για τη Γερμανία (AfD), το οποίο κατακτά τη δεύτερη θέση με ποσοστό 16%, ενώ το SPD κυριολεκτικά καταβαραθρώνεται στο 15,5%, από το 20,5% των εκλογών του περασμένου Σεπτεμβρίου. Οι χριστιανοδημοκράτες (CDU/CSU) παίρνουν 32%, Οι Πράσινοι (Die Gruenen) 13%, η Αριστερά (Die Linke) 11% και οι φιλελεύθεροι (FDP) 9%.

■ Χρήστος Νομίδης

ΙΤΑΛΙΑ: ΕΚΛΟΓΕΣ ΜΕ ΑΡΩΜΑ ΑΚΥΒΕΡΝΗΣΙΑΣ

Ο Ιταλικός καπιταλισμός βρίσκεται σε κρίσιμο σταυροδρόμι, κάτω από το βάρος μιας μεγάλης οικονομικής και πολιτικής κρίσης. Η Ιταλία, σημαντική βιομηχανική δύναμη, μετά την είσοδό της στο ευρώ γνωρίζει ραγδαία πτώση και υποβάθμιση. Ειδικά μετά το 2007, το ΑΕΠ της έχει μειωθεί κατά 10%. Η κρίση διογκώνει την ανεργία (επίσημα στο 13% και 40% στους νέους) και παροξύνει τις κοινωνικές ανισότητες. Το χρέος, που χρησιμοποιήθηκε για να υποστηρίξει την οικονομική δραστηριότητα και την κατανάλωση, μεταβλήθηκε σε βόμβα στα θεμέλια του ιταλικού καπιταλισμού. Ενώ μισθοί, συντάξεις και εργατικά δικαιώματα πετσοκοβονται, το δημόσιο χρέος φτάνει τα 2,25 τρις ευρώ, πλησιάζοντας το 140% του ΑΕΠ. Το σύνολο των χρεών στην Ιταλία (δημοσίου, νοικοκυριών, επιχειρήσεων) έχει φτάσει το 259%, αυξημένο κατά 55% από το 2007. Το ιταλικό τραπεζικό σύστημα είναι το πιο χρεοκοπημένο στην Ευρώπη. Συνολικά στην ευρωζώνη, τα κόκκινα δάνεια υπολογίζονται σε 865 δις ευρώ, με επίσημους υπολογισμούς (στην πραγματικότητα είναι πολύ περισσότερα), και το ένα τέταρτο ανήκει στις ιταλικές τράπεζες! Ενδεικτική είναι η παρέμβαση του ιταλικού κράτους σε τουλάχιστον τρεις περιπτώσεις χρεοκοπίας τραπεζών για να τις διασώσει.

Όλα αυτά συνιστούν παρεκτροπές από τις αποφάσεις της ΕΕ, καθώς το δημόσιο χρέος ξεφεύγει από το «συμβατικό όριο χρεοκοπίας» του 120%, το δημόσιο έλλειμμα είναι πάνω από 3%, ενώ η κρατική παρέμβαση διάσωσης τραπεζών θεωρητικά απαγορεύεται.

Τα ηγετικά κλιμάκια της Κομισιόν φοβούνται πως ένα κραχ της Ιταλίας θα επιδεινώσει ραγδαία την κρίση της ευρωζώνης, ειδικά μετά το Brexit και την παγκόσμια ένταση των ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών.

Η παραίτηση της ΕΕ είναι η δημιουργία ενός μεγάλου συνασπισμού, στα πρότυπα της Γερμανίας, που θα εγγυηθεί την ιταλική στήριξη στην ΕΕ και στον γαλλογερμανικό άξονα. Οι φόβοι για έξοδο της Ιταλίας είναι βάσιμοι. Η Ιταλία είναι από τους μεγάλους χαμένους της ευρωζώνης και δέχτηκε προσφυγικό βάρος χωρίς στήριξη. Η άνοδος των αντι-ΕΕ απόψεων στην ιταλική κοινωνία και ο ευρωσκεπτικισμός σε μεγάλες μερίδες του ιταλικού κεφαλαίου έχουν σημαντική και πραγματική βάση.

Απαξίωση των πολιτικών κομμάτων

Ο κατακερματισμός και η απαξίωση του ιταλικού πολιτικού σκηνικού είναι δεδομένα εδώ και δεκαετίες. Η τελευταία διακυβέρνηση του Ρέντσι και του «Δημοκρατικού Κόμματος» -με την προπαγάνδα του αδιάφορου νέου, προοδευτικού κ.λπ. και τις σκληρές νεοφιλελεύθερες επιθέσεις, που οδήγησαν στην ήττα του στο δημοψήφισμα του 2016- δεν βελτίωσε την εικόνα της ιταλικής οικονομίας και παρότρυνε την πολιτική κρίση. Για τις εκλογές στις 4 Μάρτη, οι δημοσκοπήσεις δείχνουν πρώτο το «Κίνημα των 5 Αστέρων» με 26%. Το κόμμα του Γκρίλο έχει μια γοργή δεξιά μετατόπιση (απάλειψε το δημοψήφισμα για το ευρώ από το πρόγραμμά του) και προσπαθεί

να πείσει πως είναι έτοιμο να κυβερνήσει με μια τεχνοκρατικού τύπου κυβέρνηση. Το «Δημοκρατικό Κόμμα» του Ρέντσι έρχεται δεύτερο με 22%. Η «Φόρτσα Ιτάλια» του Μπερλουσκόνι συγκεντρώνει 15% και συμμαχεί με τη «Λέγκα του Βορρά» (13%) και τα «Αδέρφια της Ιταλίας» (4%), που είναι ακροδεξιά κόμματα. Οι «Ελεύθεροι και Ίσοι», διάσπαση του Δημοκρατικού Κόμματος, παίρνουν 6% (σε αυτούς συμμετέχει και η «Ιταλική Αριστερά», σύμμαχος του Μελανσόν).

Το «Δημοκρατικό Κόμμα» και οι φιλο-ΕΕ δυνάμεις φρόντισαν να αλλάξουν τον εκλογικό νόμο για να αποφύγουν εκλογή αυτοδύναμης κυβέρνησης—που με τον νέο νόμο απαιτεί 40%. Αν η δεξιά συμμαχία του Μπερλουσκόνι δεν πιάσει αυτό το όριο, θα έχουμε περίπλοκες αναζητήσιμες κυβερνητικές ισορροπίες και σταθερότητας. Ο μεγάλος αριθμός των αναποφάσιστων (35%, περίπου 19 εκατομμύρια) και τελικά της αποχής θα καθορίσει τα αποτελέσματα.

Η αριστερά, μετά την προδοσία και διάλυση της «Κομμουνιστικής Επανάδρυσης», έχει κατακερματιστεί σε ασήμαντες ομαδοποιήσεις. Το ιταλικό ΚΚ μετά δυσκολίας κατεβαίνει σε κάποιες μόνο εκλογικές περιφέρειες, ενώ η «Κομμουνιστική Επανάδρυση» δημιούργησε νέα μετωπική σύμπραξη με διάφορες αριστερές οργανώσεις, την «Εξουσία στο λαό», που παίρνει μόλις 1,5%. Η πορεία της αριστεράς και της επαναστατικής αριστεράς, που στήριξαν τον ρεφορμιστικό σχηματισμό της «Επανάδρυσης» και τη συμμετοχή στην αστική κυβέρνηση Πρόντι, συνεχίζει την κατιούσα. Έχει δυνάμεις στα μεγάλα συνδικάτα, όμως πολιτικά είναι απαξιωμένη. Αυτό το πολιτικό κενό απειλούν να καλύψουν οι ακροδεξιοί/φασίστες.

Ακροδεξιά ατζέντα

Η συμμαχία του Μπερλουσκόνι απειλεί να φέρει τους ακροδεξιούς στα κυβερνητικά έδρανα, με προεκλογικές θέσεις και υποσχέσεις: καταπολέμηση της μετανάστευσης και απέλαση μεταναστών, ασφάλεια και αστυνομία σε κάθε γειτονιά, ενίσχυση της εγχώριας παραγωγής, αύξηση των συντάξεων κ.ά. Στον δρόμο του Τραμπ, έμαθαν να αλιεύουν ψήφους κοροϊδεύοντας τους εργάτες. Πίσω από την ακροδεξιά ατζέντα στην προεκλογική εκστρατεία, ακολουθούν τα τάγματα των φασιστών. Με δύο βασικές οργανώσεις, τη “Forza Nuova” και την “Casa Pound”, αδελφή οργάνωση της Χρυσής Αυγής, οργανώνουν ψεύτικη βοήθεια για τους φτωχούς (συσσίτια, στέγη κ.λπ.) και τους στρατολογούν ενάντια σε πρόσφυγες και μετανάστες. Δεκάδες επιθέσεις καταγράφονται ενάντια σε μετανάστες και αριστερούς αγωνιστές.

Χωρίς να υποτιμάμε τον κίνδυνο των νεοφασιστών, δεν πρέπει να υποτιμάμε και την αντιφασιστική συνείδηση των ιταλών εργατών και νέων. Σ’ όλες τις πόλεις που επιχειρήθηκαν ακροδεξιές συγκεντρώσεις, απαντήθηκαν με μαχητικές αντιφασιστικές πορείες που συγκρούστηκαν με την αστυνομία, ενώ στη μεγάλη διαδήλωση της Ρώμης, που οργάνωσε η «Ένωση Παρτιζάνων» και τα συνδικάτα με σύνθημα «ποτέ πια φασισμοί», συμμετείχαν σχεδόν 100.000 διαδηλωτές. Το μαχητικό αντιφασιστικό κίνημα μπορεί να γίνει ένας σημαντικός πυλώνας για την ανασυγκρότηση της επαναστατικής αριστεράς στην Ιταλία, αν συνδυαστεί με μια ταξική πολιτικήκάθετης απόρριψης των φιλοΕΕ απόψεων, των αστικών κυβερνήσεων με «αριστερό πρόσημο» και των λαϊκομετωπικών ομορτυνισμών.

■ Α. Φ.

ΑΦΡΙΝ

Νέα τουρκική εισβολή στη Συρία με απρόβλεπτες συνέπειες

Από τις 20 Ιανουαρίου βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη η νέα τουρκική εισβολή στη Συρία, τη χώρα όπου βρίσκονται σε ευθεία αντιπαράθεση όλες σχεδόν οι μεγάλες και περιφερειακές δυνάμεις της εποχής μας. Αυτή τη φορά, μπήκε στο στόχαστρο του Ερντογάν η κουρδική επαρχία Αφρίν. Καταρχήν στόχος, όπως και στην εισβολή στην Τζαραμπλούς το 2016, ήταν να αναχαιτιστούν οι κουρδικές δυνάμεις που προελαύνουν στη βόρεια Συρία, απειλώντας να πραγματοποιήσουν τον εφιάλτη του Ερντογάν, τη συνένωση των κουρδικών επαρχιών και τη δημιουργία της Ροτζάβα. Αυτή τη φορά, η επέμβαση έγινε με την αποδοχή της Ρωσίας και την ανοχή των ΗΠΑ, της Ευρώπης και του Ιράν, ενώ και ο σύριος πρόεδρος Άσαντ επιχειρεί να επωφεληθεί από τη νέα τροπή των πραγμάτων.

Ο άμαχος πληθυσμός

Οι χερσαίες δυνάμεις που υποστηρίζονται από την Τουρκία είναι στην πλειοψηφία τους μισθοφόροι και ακραίοι ισλαμιστές και δεν διστάζουν να διαπράξουν τα πιο αποτρόπαια εγκλήματα σε βάρος τόσο των κούρδων μαχητών όσο και του άμαχου πληθυσμού. Εξίσου ανηλεείς είναι οι βομβαρδισμοί των τουρκικών μαχητικών αεροπλάνων, ενώ γίνεται λόγος και για χρήση χημικών όπλων. Το αποτέλεσμα είναι η ισοπέδωση ολόκληρων περιοχών, εκατοντάδες νεκροί, ανάμεσά τους πολλά παιδιά, και χιλιάδες τραυματίες – παρόλο που οι εισβολείς δεν έχουν καταφέρει να προχωρήσουν παρά μερικά χιλιόμετρα μέσα στην επαρχία. Αξίζει να σημειωθεί ότι μεγάλο μέρος του σημερινού πληθυσμού της περιοχής αυτής είναι σύριοι πρόσφυγες άλλων περιοχών της χώρας που είχαν καταφύγει εκεί λόγω της σχετικής ηρεμίας που επικρατούσε, αλλά και της ίσης μεταχείρισης με τον υπόλοιπο πληθυσμό που τους παρείχε το μοντέλο δημοκρατικής αυτοδιαχείρισης που

εφαρμόζεται στις περιοχές που απελευθερώνονται από τις Συριακές Δημοκρατικές Δυνάμεις (SDF), στις οποίες πλειοψηφούν οι κούρδοι μαχητές του YPG.

Οι βλέψεις του Ερντογάν

Το έναυσμα που οδήγησε στην επιχείρηση «Κλάδος Ελαίας», όπως με περισσότερα κυνισμού ονομάστηκε η εισβολή στο Αφρίν, ήταν η αποκάλυψη σχεδίου των Αμερικανών να δημιουργήσουν μια μεθοριακή δύναμη 30.000 ανδρών από Κούρδους κατά μήκος των βόρειων συριακών συνόρων, δηλαδή στα νότια σύνορα της Τουρκίας. Η σύνδεση των τριών κουρδικών επαρχιών της Συρίας, που έχει σχεδόν ολοκληρωθεί, βρίσκεται προ των πυλών διογκώνοντας τους φόβους του Ερντογάν για απόσχιση του τουρκικού Κουδιστάν. Ωστόσο, το κουρδικό είναι μόνο ένα από τα τρία μέτωπα στα οποία επιχειρεί να παρέμβει ο Ερντογάν.

Το δεύτερο αφορά το ρόλο της Τουρκίας στη διαμόρφωση των εξελίξεων στη Συρία και στην ευρύτερη Μέση Ανατολή. Η ενίσχυση του ISIS, που έχει σχεδόν εξολοθρευτεί, δεν απέδωσε τα αναμενόμενα, το καθεστώς Άσαντ, που επεδίωκε να ανατρέψει, έχει πλέον τον έλεγχο του 50% της Συρίας με τη βοήθεια των Ρώσων και του Ιράν, το Κομπάνι δεν έπεσε· αντίθετα μετέτρεψε του Κούρδους σε ρυθμιστικό παράγοντα στην περιοχή και βασικό σύμμαχο των ΗΠΑ στην προσπάθεια τους να βάλουν πόδι στη Συρία, η εισβολή στη Μανμπίζ οδηγήθηκε σε αποτυχία μετά από 6 μήνες πολιορκίας, κ.ο.κ. Η επικράτησή των Τούρκων στο Αφρίν, αν επιτευχθεί κόντρα στις μέχρι τώρα ενδείξεις, θα δώσει στον Ερντογάν ένα σημαντικό μοχλό πίεσης στο σκληρό παιχνίδι συμφερόντων και ισχύος που παίζεται εδώ και οκτώ χρόνια στις πλάτες του συριακού λαού. Γι' αυτό, τόσο ο ίδιος ο Ερντογάν όσο και άλλοι αξιωματούχοι του

καθεστώτος φτάνουν στο σημείο να απειλούν ότι η επέμβαση θα προχωρήσει μέχρι το Μανμπίζ, όπου βρίσκονται 2.000 αμερικανοί στρατιώτες και υπάρχει κίνδυνος σύγκρουσης με τις ΗΠΑ!

Το τρίτο μέτωπο αφορά το εσωτερικό της Τουρκίας. Ήδη ο εθνικιστικός πυρετός που επικρατεί –με τη συμβολή και των εξελίξεων σε Αιγαίο και Κύπρο– έχει αναγκάσει το σύνολο των αστικών κομμάτων (κεμαλικούς, εθνικιστές και ρεπουμπλικάνους) να στηρίζουν τον Ερντογάν, ενόψει και των διπλών εκλογών του 2019. Η άγρια καταστολή, που έχει επιβληθεί από το πραξικόπημα και μετά, έχει πάρει νέες διαστάσεις. Δεν απαγορεύεται απλώς οποιαδήποτε διαδήλωση διαμαρτυρίας, δεν συλλαμβάνονται μονάχα σωρηδόν δημοσιογράφοι, δικαστικοί, πανεπιστημιακοί, συνδικαλιστές και ακτιβιστές, αλλά άνθρωποι φυλακίζονται επειδή αντιτάχθηκαν στην εισβολή με ένα σχόλιο στο Facebook. Τα δε μέλη και στελέχη του φιλοκουρδικού HDP, συλλαμβάνονται και καταδικάζονται με συνοπτικές διαδικασίες.

Με τις πλάτες της Ρωσίας

Όσο ανεργάτιστοι και ριψοκίνδυνοι κι αν είναι οι ελιγμοί του Ερντογάν, δεν γίνονται στον αέρα. Η εισβολή στο Αφρίν έγινε σε συνεννόηση με τον Πούτιν, ο οποίος χωρίς να τρέφει καμία εμπιστοσύνη στον Ερντογάν, αποσκοπεί σε μια σειρά από οφέλη: Πρώτα και κύρια, ανακόπτεται η επέλαση των Κούρδων, που παρά την προσπάθεια να διατηρήσουν καλές σχέσεις με όλες τις πλευρές, αυτή την περίοδο εξυπηρετούν περισσότερο τους αμερικανικούς σχεδιασμούς και ενισχύονται στρατιωτικά από την Ουάσινγκτον. Με αυτόν τον τρόπο, μπαίνει φρένο στην αύξηση της αμερικανικής ισχύος στην περιοχή, αλλά και στο ενδεχόμενο ομοσπονδοποίησης της Συρίας, που θα προέκυπτε ντε φάκτο με τη συνέ-

νωση των κουρδικών επαρχιών σε μια ενιαία περιοχή. Οξύνεται, επιπλέον, η ένταση μεταξύ Τουρκίας - ΗΠΑ, που κλιμακώνεται διαρκώς εδώ και ενάμισι χρόνο. Μια πιθανή ρήξη θα αποτελούσε καίριο πλήγμα για του Αμερικανούς, ενώ θα οδηγούσε την Τουρκία ακόμα βαθύτερα στη σφαίρα επιρροής της Ρωσίας.

Το δίλημμα των ΗΠΑ

Η Τουρκία αποτελεί έναν παραδοσιακό σύμμαχο που οι ΗΠΑ δεν θέλουν να χάσουν, και το ίδιο ισχύει και για το τουρκικό καθεστώς. Μέχρι πρόσφατα πολεμούσαν μαζί τον Άσαντ και ενίσχυαν τον ISIS. Σε αυτή τη συγκυρία, ωστόσο, η στήριξη των Κούρδων του PYD (Κόμμα Δημοκρατικής Ένωσης) και των στρατιωτικών τους δυνάμεων αποτελεί για τους Αμερικανούς μονόδρομο, αν θέλουν να παραμείνουν στο παιχνίδι στη Συρία, απέναντι στον άξονα Ρωσίας – Άσαντ – Ιράν. Τα συμφέροντά τους λοιπόν αντιστρατεύονται εκείνα του τουρκικού καθεστώτος, το οποίο, ωστόσο, αποφεύγουν να «προκαλούν». Αν, βέβαια, ο Ερντογάν επιλέξει να πραγματοποιήσει την απειλή σύγκρουσης με τις αμερικανικές στρατιωτικές δυνάμεις στο Μανμπίζ, θα μιλάμε για μια νέα πραγματικότητα στις σχέσεις των δύο χωρών.

Μέσα σε αυτό το σκηνικό των κυνικών σχεδιασμών και χειρισμών των ιμπεριαλιστικών και περιφερειακών δυνάμεων, της εξολόθρευσης ενός λαού, που παρακολουθεί παγωμένη η κοινή γνώμη, και των ηρωικών προσπαθειών του κουρδικού λαού να επιβιώσει αλλά και να συνυπάρξει αρμονικά, εφαρμόζοντας το όραμά του για μια ομόσπονδη δημοκρατία αυτοδιαχείρισης και λαϊκού ελέγχου, κανένας δεν μπορεί πραγματικά να προβλέψει τις εξελίξεις στο Αφρίν, τη γειτονική μας Τουρκία, τη Συρία, αλλά και τις επιπτώσεις στην ίδια μας τη χώρα.

Εκδήλωση μνήμης για την αποκατάσταση της προτομής του Παντελή Πουλιόπουλου

Την Κυριακή 25 Φεβρουάριου 2018 πραγματοποιήθηκε στη Θήβα η εκδήλωση - φόρος τιμής στον μεγάλο επαναστάτη μαρξιστή Παντελή Πουλιόπουλο, την κορυφαία ηγετική φυσιογνωμία του εργατικού και κομμουνιστικού κινήματος στη χώρα μας και μια από τις κορυφαίες παγκόσμια. Ο Δήμος Θηβαίων, με την αμέριστη συμπαράσταση των κατοίκων της πόλης και της ευρύτερης περιοχής, τοποθετήσει το 2006 (επί δημαρχίας Θανάση Σκούμα) προτομή του Παντελή Πουλιόπουλου στη συμβολή των οδών Μπέλλου και Θρεψιάδου. Πριν από περίπου ένα χρόνο, η προτομή αφαιρέθηκε (πιθανόν κλάπηκε) από τη θέση της.

Η επιτροπή που δημιουργήθηκε με πρωτοβουλία της ΟΚΔΕ για την αποκατάσταση του μνημείου διοργάνωσε την εκδήλωση, στην οποία συμμετείχαν το Εργατικό Κέντρο Θήβας, το Εργατικό Κέντρο Λειβαδιάς, καθώς και πολ-

λοί κοινωνικοί και πολιτικοί φορείς (παρευρέθηκε σχεδόν το σύνολο των οργανώσεων της Άκρας Αριστεράς). Στη γεμάτη αίθουσα του Εκθεσιακού Κέντρου Θήβας, σύντομες ομιλίες πραγματοποίησαν ο δήμαρχος Θήβας Σπύρος Νικόλαου, ο πρώην δήμαρχος Θανάσης Σκούμας, ο ανιψιός του Παντελή Πουλιόπουλου, Θεοδωρής Πουλιόπουλος, ο Βασίλης Κουτουλούλης (ΕΚ Θήβας) και ο Σωτήρης Παπαδημητρίου (ΕΚ Λιβαδειάς). Ακόμη παρέβησαν η πρόεδρος του δικηγорικού συλλόγου Θήβας, ο πρόεδρος του πολιτιστικού συλλόγου Θήβας «Λάιος» και εκπρόσωπος από το αυτοδιαχειριζόμενο στέκι «Σφήνα». Από την ΟΚΔΕ ομιλητής ήταν ο Βαγγέλης Κιτσώνης, ενώ τον λόγο έλαβαν εκπρόσωποι των οργανώσεων ΛΑΕ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ΝΑΡ, ΕΕΚ, Ξεκίνημα, ΔΕΑ, ΟΚΔΕ-Σπάρτακος, Κομμουνιστική Ανασύνταξη, ενώ διαβάστηκε κείμενο που είχε αποστείλει το ΣΕΚ. Τέλος, το λόγο έλαβε δη-

μοσιογράφος από την Εφημερίδα των Συντακτών καθώς και ο Πρόεδρος των συνταξιούχων του δικηγорικού συλλόγου Θήβας. Η μεγάλη επιτυχία της εκδήλωσης ανάγκασε και εκπρόσωπο του ΚΚΕ να λάβει το λόγο προς το τέλος της εκδήλωσης.

Η μεγάλη πλειοψηφία των ομιλητών προσπάθησε να αναδείξει τις διαφορές πλευρές της προσφοράς του Παντελή Πουλιόπουλου στο εργατικό και κομμουνιστικό κίνημα και να τιμήσει τον μεγάλο μαρξιστή επαναστάτη. Έπειτα από την εκδήλωση ακολούθησε συνεστιάση σε ταβέρνα της πόλης.

Στόχος της επιτροπής, πέρα από την αποκατάσταση της προτομής (η οποία έχει δρομολογηθεί) είναι να βοηθήσει να μετατραπεί η οικία του Παντελή Πουλιόπουλου στη Θήβα σε μουσείο, έτσι ώστε το έργο και η ζωή του να μπορέσουν να εμπνεύσουν και να διδάξουν τις νέες γενιές αγωνιστών ακόμη περισσότερο.

Σημείωση της «Ε.Π.»: Στο προηγούμενο φύλλο εσφαλμένα τυπώθηκε ως ημερομηνία διεξαγωγής της εκδήλωσης η 25/2.

8 Μάρτη Ημέρα της Γυναίκας

Οι αγώνες μας απάντηση στον Μεσαίωνα τους

Απολύσεις εγκύων! Αυτό είναι το «δώρο» του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου στις γυναίκες λίγο πριν τον γιορτασμό της Παγκόσμιας Ημέρας της Γυναίκας. Σύμφωνα με σχετική απόφαση, επιτρέπονται οι απολύσεις εγκύων μέσα στα πλαίσια των ομαδικών απολύσεων, αρκεί ο λόγος της απόλυσης να μην είναι η ίδια η εγκυμοσύνη! Στις 8 Μάρτη, βέβαια, θα περισσέψουν η ευαισθησία, ο σεβασμός και τα ωραία λόγια για τις γυναίκες...

Η Ημέρα της Γυναίκας όμως ήταν ανέκαθεν δεμένη με τους εργατικούς - ταξικούς αγώνες των γυναικών και καθορίστηκε ως τέτοια από γυναίκες σοσιαλίστριες, τόσο ως φόρος τιμής στους αγώνες των εργαζόμενων γυναικών, όσο και ως συνέχιση των αγώνων αυτών με παγκόσμιο συγχρονισμό.

Το 1909, βορειοαμερικανίδες σοσιαλίστριες οργάνωσαν για πρώτη φορά σε εθνικό επίπεδο μια ημέρα αγώνων για τις γυναίκες. Όπως έγραφαν «...την τελευταία Κυριακή του Φλεβάρη πρόκειται να οργανωθούν μεγάλες εκδηλώσεις για την προπαγάνδισή του δικαιώματος ψήφου των γυναικών και των σοσιαλιστικών ιδεών».

Το 1910, στη 2η Διεθνή Συνδιάσκεψη Σοσιαλιστριών Γυναικών, στην Κοπεγχάγη, η Κλάρα Τσέκιν, γερμανίδα σοσια-

λίστρια, προτείνει να οριστεί Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας. Αυτή την ημέρα θα την αφιέρωναν οι γυναίκες σε όλο τον κόσμο σε αγώνες για την ισότητα, το δικαίωμα ψήφου αλλά και ενάντια στην εκμετάλλευση, την καταπίεση και τον πόλεμο των ιμπεριαλιστών, όπως αποφάσισαν οι 100 γυναίκες που συμμετείχαν από 17 χώρες.

Εκατομμύρια γυναίκες έλαβαν μέρος σε συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν για την πρώτη Ημέρα της Γυναίκας στις 11 Μαρτίου 1911 στη Δανία, τη Γερμανία, την Αυστρία, την Ελβετία και τις ΗΠΑ. Διεκδικούσαν το δικαίωμα να εκλέγονται και να ψηφίζουν, νόμους για την προστασία της εργασίας, οκτάωρο, κατώτατο μισθό, επαρκή κοινωνική προστασία για τις μητέρες και τα παιδιά, ίσο μισθό με τους άντρες για ίση δουλειά. Επίσης διαδήλωναν ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο.

Φαίνεται ότι θέλουν να μας γυρίσουν σε αυτή την εποχή. Τότε που οι συνθήκες εργασίας ήταν απάνθρωπες για όσους εργάζονταν στα εργοστάσια: εξαντλητικά ωράρια (οι εργάτριες δούλευαν περίπου 16 ώρες τη μέρα), ανύπαρκτες άδειες, άθλιες συνθήκες εργασίας, καμιά μέριμνα για τις εγκύους, τους αρρώστους, κλπ., μισθοί πείνας... Στους συχνούς αγώνες που γίνονταν από την εργατική τάξη για καλύτερευση της ζωής της, οι γυναίκες ήταν στην

πρώτη γραμμή.

Η μέρα αυτή επιλέχθηκε επειδή στις 8 Μάρτη του 1857 έγινε μια σημαντική απεργία, η οποία κατέληξε σε αιματηρές συγκρούσεις με την αστυνομία και με τους μπράβους των εργοδοτών. Οι εργάτριες στα υφαντουργεία και στα ραφτάδικα στη Νέα Υόρκη κατέβηκαν σε απεργία διεκδικώντας δέκα ώρες εργασίας, καλύτερες συνθήκες και υψηλότερους μισθούς.

Ωστόσο, η απεργία αυτή ήταν ένας σημαντικός σταθμός μιας σειράς αγώνων που είχαν προηγηθεί.

Η πρώτη γυναικεία απεργία καταγράφηκε στο **Ουόρτσσεστερ της Αγγλίας το 1804** από τις εργάτριες που κατασκεύαζαν γάντια. Στις ΗΠΑ, η πρώτη αποκλειστικά γυναικεία απεργία έγινε το **1820** στις βιοτεχνίες ενδυμάτων του Νιού Ινγκλαντ, ενώ το **1828** απήργησαν οι υφάντριες στο **Ντόβερ**, με καθολική συμμετοχή. Το **1831** ακολούθησαν οι **γαλλίδες** καπελούδες. Το **1834** και το **1836** έγιναν δύο ακόμη μεγάλες απεργίες από τις βαμβακεργάτριες της βιομηχανίας **Λόουελ** στη Μασαχουσέτη, επίσης με μεγάλη επιτυχία. Το **1844**, οι εργάτριες της συγκεκριμένης βαμβακοβιομηχανίας ίδρυσαν το πρώτο γυναικείο εργατικό σωματείο. Η έντονη δραστηριότητά του είχε ως αποτέλεσμα τις πρώτες μεταρρυθμίσεις στις συνθήκες εργασίας στην κλωστοϋφαντουργία.

Σε όλη την επόμενη δεκαετία οι εργάτριες συνέχισαν τους αγώνες τους. Όπως στις ΗΠΑ, όπου ζητούσαν «ψωμί και τριαντάφυλλα», δηλαδή μεγαλύτερους μισθούς και καλύτερες συνθήκες δουλειάς, αλλά και στη Γερμανία, όπου διεκδικούσαν δικαίωμα ψήφου.

Από τις πιο σημαντικές γυναικείες απεργίες, είναι βέβαια η απεργία των εργατριών κλωστοϋφαντουργίας στην Πετρούπολη για ψωμί, ειρήνη και πτώση της απολυταρχίας στις 23 Φλεβάρη (8 Μάρτη με το νέο ημερολόγιο). Ήταν η αρχή της επανάστασης του Φλεβάρη στη Ρωσία, που έριξε την απολυταρχία του τσάρου κι έστρωσε τον δρόμο για την Οκτωβριανή Επανάσταση.

Στην Ελλάδα, η πρώτη γυναικεία απεργία που έχει καταγραφεί είναι όταν απήργησαν οι υφάντρες στο εργοστάσιο των αδελφών Ρετσίνα στον Πειραιά στις 13 Απρίλη το 1892, επειδή η εργοδοσία ήθελε να μειώσει τις αποδοχές τους. Και τα επόμενα χρόνια όμως οι γυναίκες εργαζόμενες και στην Ελλάδα συμμετείχαν σε όλους τους αγώνες που έδωσε το εργατικό κίνημα, κάποιες φορές θυσιάζοντας και τη ζωή τους.

Σήμερα, που η φτώχεια, η πείνα, η ανεργία και οι ελαστικές σχέσεις εργασίας, η βία, η προσφυγιά, που επιβάλλουν οι καπιταλιστές είναι κυρίως γένους θηλυκού, σήμερα που επιδιώκουν να μας γυρίσουν σε συνθήκες διαβίωσης του Μεσαίωνα, ο αγώνας των γυναικών είναι αναγκαία συνθήκη για την επιβίωσή μας.

Η Κομμούνα του Παρισιού: Δίδαγμα για την εργατική τάξη

Η εξέγερση των εργατών του Παρισιού το 1871 είναι η πρώτη προλεταριακή επανάσταση και η Κομμούνα η πρώτη εργατική εξουσία, που, παρά τις μόλις 72 μέρες ζωής της, πρόσφερε πολλά στο εργατικό και επαναστατικό κίνημα με πολύ σημαντικά διδάγματα, πολλά από τα οποία εφαρμόστηκαν επιτυχώς στην Οκτωβριανή Επανάσταση του 1917.

Σήμερα, 147 χρόνια μετά την πρώτη εργατική επανάσταση, η ανάγκη να μελετήσουμε την ιστορία και τα διδάγματα της Παρισινής Κομμούνας παραμένει επίκαιρη. Ο Λένιν αναφέρθηκε συνοπτικά στις άμεσες αιτίες που οδήγησαν στην επανάσταση: η ήττα της Γαλλίας στον γαλλοπρωσικό πόλεμο, ο εξοπλισμός της εργατικής τάξης από τη γαλλική κυβέρνηση για τη συμμετοχή στον πόλεμο, η ανεργία στις γραμμές του προλεταριάτου και η καταστροφή της μικροαστικής τάξης, η αγανάκτηση των μαζών ενάντια στις ανώτερες τάξεις και ενάντια στις αρχές που είχαν δείξει πλήρη ανικανότητα, ο υπόκωφος αναβρασμός στους κόλπους της εργατικής τάξης, που ήταν δυσανεκτή με την κατάστασή της και επεδίωκε ένα άλλο κοινωνικό σύστημα.

Μετά την ήττα της Γαλλίας στον πόλεμο και τη μεταφορά της γαλλικής κυβέρνησης από το Παρίσι στις Βερσαλλίες, το Παρίσι έμεινε ακυβέρνητο και καταλήφθηκε από το οπλισμένο προλεταριάτο στις 18 Μαρτίου 1871. Οχτώ μέρες αργότερα, ιδρύθηκε η Παρισινή Κομμούνα, ένα εκλεγμένο συμβούλιο εργατικών και μικροαστικών μαζών.

Αρχικά, στο κίνημα επικρατούσε σύγχυση. Πρωταγωνιστές καθ' όλη τη διάρκειά του ήταν οι εργάτες (και πιο συγκεκριμένα οι παρισινόι τεχνίτες), στους

οποίους είχε γίνει δραστήρια σοσιαλιστική προπαγάνδα το προηγούμενο διάστημα, ενώ κάποιοι από αυτούς ανήκαν και στη Διεθνή. Συμμετείχαν αρχικά και μικροαστοί, αστοί δημοκράτες και πατριώτες που ήλπιζαν σε μια νίκη στον γαλλοπρωσικό πόλεμο, μαζί με την Κομμούνα. Σύντομα όμως οι περισσότεροι αποχώρησαν και οι προλετάριοι ήταν οι μόνοι που ήταν διατεθειμένοι να μείνουν μέχρι τέλους ή ακόμη και να πεθάνουν για ένα καλύτερο μέλλον όλων των εργαζομένων.

Η κομμούνα στη συνέχεια θεσμοθέτησε μέτρα που δεν είχαν παρθεί ποτέ στο παρελθόν: κοινωνικοποίηση εγκατελειμμένων εργοστασίων, δήμευση εκκλησιαστικής περιουσίας, αντικατάσταση του μόνιμου στρατού από εργατικές - λαϊκές πολιτοφυλακές, εργατικός - λαϊκός έλεγχος, κατάργηση προστίμων και εξώσεων, εξίσωση μισθών των κρατικών λειτουργών μ' αυτούς των εργατών, χωρισμός της Εκκλησίας από το κράτος, κατάργηση της νυχτερινής εργασίας των αρτοποιιών... Επίσης, στην εργατική εξουσία μπορούσαν να εκλέγονται και ξένοι υπήκοοι, δείγμα του ξεκάθαρου διεθνιστικού χαρακτήρα της επανάστασης. Την ίδια ώρα, στις συλλήψεις εργατών από την κυβέρνηση των Βερσαλλιών απαντούσαν με τη δημόσια καταστροφή της λαιμητόμου. Τέλος, καθιέρωσαν τις δημόσιες συνεδριάσεις της Κομμούνας.

Τα αίτια της ήττας της Κομμούνας θα μπορούσαν να συμπυκνωθούν στην ανεπαρκή τότε όξυνση των αντιφάσεων του γαλλικού καπιταλισμού, από τη μία, και στην ελλιπή προετοιμασία του γαλλικού προλεταριάτου, κάτω από μια επαναστατική ηγεσία, από την άλλη. Δεν υπήρχε μια συνειδητή επαναστατική δύναμη/κόμμα, που να επεξεργάζεται τις ιστορικές εμπει-

ρίες και τις πιθανές εξελίξεις των γεγονότων και βάσει αυτών να οργανώνει κατάλληλα τη δράση του προλεταριάτου, να το απεγκλωβίζει από αμφιταλαντεύσεις και λάθη.

Όπως παρατηρούσε ο Τρότσκι, αυτή η έλλειψη οργάνωσης είχε ως συνέπεια μία σειρά λαθών, τα οποία έκριναν σε μεγάλο βαθμό και την έκβαση της επανάστασης, κυρίως λόγω της αδράνειας που έδειξαν οι μάζες μετά τις πρώτες επιτυχίες. Συνοπτικά αυτά μπορούμε να πούμε ότι ήταν: α) η καθυστέρηση της επανάστασης κατά έξι μήνες. Τον Σεπτέμβριο του 1870, όταν η γαλλική αστική τάξη βρισκόταν σε πόλεμο με την Πρωσία, οι πιθανότητες επιτυχίας ενός παρόμοιου εγχειρήματος θα ήταν αυξημένες. β) Η μη φυλάκιση του Θιέρσου, επικεφαλής της αστικής γαλλικής δημοκρατίας, καθώς και των υπουργών του, γεγονός που έδωσε την ευκαιρία στους αστούς να ανασυνταχθούν και να καταστείλουν τελικά την επανάσταση. γ) Το γεγονός ότι οι εργάτες δεν διέγειραν την δυσανεκτικότητα των στρατιωτών ενάντια στους αξιωματικούς σε μεγαλύτερο βαθμό, ούτως ώστε να τους αποσπάσουν και να ενώσουν το στρατό με το λαό. Όλα αυτά είναι προτάσεις που τη δεδομένη στιγμή, με την έλλειψη προηγούμενων εμπειριών, μόνο ένα επαναστατικό κόμμα θα μπορούσε να διατυπώσει και να εφαρμόσει.

Στα οδοφράγματα, 18 Μαρτίου 1871

Από την άλλη, όλη η αστική τάξη της Γαλλίας (γαιοκτήμονες, χρηματιστές, εργοστασιάρχες), υποστηρίχθηκε από τον μέχρι τότε πρώσο αντίπαλό της, τον Βίσμαρκ, ο οποίος, προκειμένου να μη διαδοθεί η επανάσταση, απελευθέρωσε 100.000 γάλλους φαντάρους για να συμμετάσχουν στην καταστολή της Κομμούνας. Έτσι, στις 21 Μάη, τα στρατεύματα της κυβέρνησης των Βερσαλλιών αρχίζουν γενική επίθεση ενάντια στο Παρίσι. Η εβδομάδα που ακολούθησε έμεινε γνωστή ως «Ματωμένη Εβδομάδα», κατά την οποία περίπου 100.000 εργάτες σφαγιάστηκαν, φυλακίστηκαν ή εξορίστηκαν.

Μαζί με όλα τα άλλα, η Κομμούνα διδάσκει ότι η αστική τάξη δεν είναι «εθνική», και πως, όταν απειλείται από το προλεταριάτο, καταφεύγει στην πιο ανοιχτή συνεργασία ακόμα και με τους πιο άσπονδους εχθρούς της. Τα βασικά συμπεράσματα από την εμπειρία της Κομμούνας δείχνουν το δρόμο προς την επανάσταση, όπως το έκαναν και το 1917.

■ Α. Π.

Συρία

Η νοτιοανατολική Μεσόγειος φλέγεται

■ Κώστας Δικαίος

Η κατάσταση στη Συρία έχει εισέλθει σε μια νέα και πολύ κρίσιμη φάση, με κινδύνους γενικευμένης σύγκρουσης. Στο περίπλοκο παζλ των σφαιρών επιρροής στη Μέση Ανατολή έχει προστεθεί και η εκμετάλλευση των κοιτασμάτων φυσικού αερίου στη λεκάνη της νοτιοανατολικής Μεσογείου ανάμεσα σε Κύπρο, Ισραήλ, Λίβανο και Αίγυπτο. Η εισβολή της Τουρκίας στο Αφρίν¹ προκαλεί ραγδαίες εξελίξεις. Η εισβολή ήταν επιβεβλημένη για τον τουρκικό καπιταλισμό, μιας και η προσπάθειά του να αποτρέψει την δημιουργία ενός ακόμα ομόσπονδου κουρδικού κράτους στην Συρία (μετά το αντίστοιχο στο βόρειο Ιράκ) ή ακόμα και ενός ανεξάρτητου κράτους, αποτελεί στρατηγικό στόχο της τουρκικής πολιτικής στην περιοχή. Ιδιαίτερα οι Κούρδοι της Συρίας, που έχουν σχέσεις με το PKK στο εσωτερικό της Τουρκίας απειλούν να εγείρουν θέμα απόσχισης της νοτιοανατολικής Τουρκίας και αποτελούν πραγματικό εφιάλτη για τον τουρκικό καπιταλισμό. Ωστόσο οι Κούρδοι των Μονάδων Προστασίας του Λαού (YPG), κύρια συνιστώσα των Συριακών Δημοκρατικών Δυνάμεων (SDF), αποτελούν αυτή την στιγμή τον μοναδικό σύμμαχο των ΗΠΑ στο πεδίο της μάχης.

Η ανακοίνωση των ΗΠΑ για δημιουργία συνοριακής πολιτοφυλακής 30.000 ανδρών από τις YPG ουσιαστικά προέξοφλούσε τη διατήρηση του αυτόνομου κράτους της Ροζάβα, την ισχυροποίησή του με την επέκταση του στις πετρελαιοφόρες περιοχές της Ντέιρ-αλ-Ζορ και την παραμονή και εδραίωση στρατιωτικών δυνάμεων των ΗΠΑ στην Συρία. Ασφαλώς κάτι τέτοιο δεν ήταν δυνατόν να γίνει αποδεκτό από την Τουρκία, η οποία εισέβαλε στο Αφρίν και απειλεί να επιτεθεί και στην Μανμπίτζ, στην οποία σταθμεύουν και αμερικανικά στρατεύματα. Ωστόσο η κατάσταση στη Συρία και η ισχυροποίηση των Κούρδων ανάγκασε την Τουρκία αρχικά να στηρίξει τον Νταές ενάντια στους Κούρδους, στη συνέχεια να φέρει σε σύγκρουση το ΝΑΤΟ με την Ρωσία (κατάρριψη ρωσικού

μαχητικού το 2015) και τελικά να προσεταιριστεί τόσο τον ρωσικό ιμπεριαλισμό όσο και τις δυνάμεις του Ιράν (Χεζμπολάχ του Λιβάνου) που θριάμβευαν στο πεδίο της μάχης σε βάρος των ανταρτών. Η Τουρκία υποστηρίζει τις δυνάμεις του Ελεύθερου Συριακού Στρατού (FSA) και συμφώνησε στην δημιουργία «ζωνών αποκλιμάκωσης» που περιλαμβάνουν την περιοχή της Ιντλίμπ και την Ανατολική Γούτα, αν και στις περιοχές αυτές κυριαρχούν διαφορές τζιχαντιστικές ομάδες.

Η επέμβαση στο Αφρίν ασφαλώς είχε την ανοχή της Ρωσίας, ενώ υπήρξε ενημέρωση των ΗΠΑ, οι οποίες προσπαθούν να ισορροπήσουν ανάμεσα στη «σύμμαχο» Τουρκία και τους Κούρδους, μάλλον κρατώντας «επαμφοτερίζουσα» στάση για το Αφρίν, διαπραγματευόμενες το ποιος θα ελέγχει τη Μανμπίτζ αλλά διατηρώντας ακέραιες τις διεκδικήσεις τους στα ανατολικά του Ευφράτη, των πετρελαιοπηγών συμπεριλαμβανομένων. Η Τουρκία επιχείρησε να καταλάβει το Αφρίν και να ελέγξει ένα μεγάλο κομμάτι της Συρίας, αλλά βρέθηκε αντιμέτωπη με την αντίσταση των Κούρδων και με τις διεκδικήσεις του Άσαντ και των Ρώσων, δεν θέλουν ούτε μεν τους σχεδιασμούς των Κούρδων αλλά δεν επιθυμούν και τις επεκτατικές βλέψεις της Τουρκίας. Έτσι στο Αφρίν η κατάσταση περιπλέχθηκε όταν οι Κούρδοι, βλέποντας την υποχωρητικότητα των ΗΠΑ, στράφηκαν προς τον Άσαντ και τους Ρώσους στους οποίους επέτρεψαν να στείλουν δυνάμεις για να ενισχύσουν την άμυνα απέναντι στον τουρκικό στρατό. Έτσι ο ρωσικός ιμπεριαλισμός έστειλε ένα μήνυμα τόσο στους Κούρδους όσο και στην Τουρκία ότι τίποτα δεν μπορεί να γίνει στην Συρία χωρίς την δική του διαμεσολάβηση!

Ταυτόχρονα, το καθεστώς Άσαντ μαζί με τις φιλοιρανικές δυνάμεις επιχείρησαν επίθεση στην περιοχή των κοιτασμάτων πετρελαίου στην Ντέιρ-αλ-Ζορ και τα διωλιστήρια στη Χουσάμ ανατολικά του Ευφράτη, ανοίγοντας ακόμα ένα μέτωπο. Η επίθεση απέτυχε, με βαριές απώλειες για τις δυνάμεις

του Άσαντ, πράγμα που καταδεικνύει την αποφασιστικότητα των ΗΠΑ σε αυτή την ζώνη μαζί με τις αδιαμφισβήτητες δυνατότητες των YPG. Εκείνο όμως που πραγματικά αλλάζει την υπάρχουσα κατάσταση στην Συρία είναι η αεροπορική επίθεση του Ισραήλ σε μια βάση φιλοιρανικών δυνάμεων στην κεντρική Συρία. Κατά την επέμβαση καταρρίφτηκε ένα ισραηλινό F-16 (πρώτη απώλεια του Ισραήλ από το 1982) που καταδεικνύει τον βαθμό εξοπλισμού και στελέχωσης των φιλοιρανικών δυνάμεων στη Συρία, πράγμα που ανησύχησε ιδιαίτερα το Ισραήλ. Ακολούθησε επίθεση ενάντια στην αεράμυνα και στρατιωτικές βάσεις της Συρίας και για πρώτη φορά ανακοινώθηκε επίσημα από το Ισραήλ ότι επιτέθηκε σε Συριακούς στόχους! Είναι φανερό ότι είναι πιθανή μια μεγαλύτερη εμπλοκή του Ισραήλ στην Συρία πράγμα που για τις ΗΠΑ αποτελεί σημαντική ενίσχυση. Η αναγνώριση της Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσας του Ισραήλ σίγουρα έχει να κάνει με πιθανά ανταλλάγματα των ΗΠΑ ώστε να βγει το Ισραήλ στο πόλεμο στην Συρία, αφήνοντας την «ουδέτερη» στάση που υιοθετούσε μέχρι τώρα.

Το παζλ της νέας φάσης στην οποία οδεύει το Συριακό ολοκληρώνει η επίθεση του Άσαντ στον θύλακα της ανατολικής Γούτα. Ο αποκλεισμός της περιοχής από κάθε ανθρωπιστική βοήθεια, οι σφοδροί βομβαρδισμοί, οι σφαγές αμάχων, οι βομβαρδισμοί οδών διαφυγής του πληθυσμού από τους ίδιους τους αντάρτες, ο υποσιτισμός και οι ασθένειες, καθιστούν την προσπάθεια του Άσαντ να εξαλείψει τον θύλακα έναν εφιάλτη παρόμοιο με το Χαλέπι. Ωστόσο είναι φανερό ότι υπάρχει μια γενική αποσταθεροποίηση και πάλι στο συριακό μέτωπο (σε σχέση με τη συμφωνία της Αστάνα μεταξύ Ιράν, Ρωσίας, Τουρκίας) η οποία προκλήθηκε κύρια από τις ΗΠΑ και την Τουρκία, επέφερε την επέμβαση του Ισραήλ και έδωσε άλλοθι σε όλους τους «παίκτες» να διεκδικήσουν καλύτερες θέσεις. Το παιχνίδι περιπλέκεται περισσότερο, επειδή το συριακό επεκτείνεται σε ολόκληρη την νοτιοανατολική μεσόγειο, και σχετίζεται με τα κοιτάσματα φυσικού αερίου και την εκμετάλλευσή τους. Η επέμβαση του Ισραήλ στη Συρία σχετίζεται και με την διαμάχη του με το Λίβανο σε σχέση με τον καθορισμό των ΑΟΖ στην περιοχή, η οποία περιέχει σημαντικά αποθέματα φυσικού αερίου. Επομένως η σύγκρουσή του με την Χεζμπολάχ δεν αφορά μόνο την διείσδυση του Ιράν στην περιοχή ή τον «δρόμο του Μεταξίου» της Κίνας, αλλά και την στρατιωτική επιβολή στο Λίβανο των βλέψεων του Ισραήλ με πρόσχημα την Χεζμπολάχ.

Το ίδιο ισχύει και για την Τουρκία, η οποία έχει έρθει σε σύγκρουση με τις εταιρείες εξόρυξης φυσικού αερίου των δυτικών ιμπεριαλιστών στην ΑΟΖ της Κύπρου, σε σημείο να απειλήσει με εμβολισμό το πλωτό γεωτρήπανο της ιταλικής ENI, την ίδια στιγμή που αναμένονται στην περιοχή γεωτρήπανα της αμερικανικής EXXON και της γαλλικής TOTAL! Η επέμβαση της Τουρκίας στη Συρία, όπως και τα θερμά επεισόδια στο Αιγαίο συνδέονται με την προσπάθεια των δυτικών ιμπεριαλιστών να υποτάξουν ή να ψαλιδίσουν τον τουρκικό καπιταλισμό και τις διεκδικήσεις του, αξιοποιώντας τον άξονα Ελλάδας - Κύπρου - Ισραήλ - Αιγύπτου, ο οποίος αφήνει έξω από τη λεία τόσο τους Ρώσους όσο και τους Τούρκους. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν είναι πιθανή η παραχώρηση κάποιων ανταλλαγμάτων στην Τουρκία ώστε να αποκοπεί από τον άξονα Ρωσίας-Ιράν-Κίνας. Η πρόσφατη προσπάθεια της ΕΕ στα Βαλκάνια για προσεταιρισμό των χωρών της περιοχής (ονοματολογία Μακεδονίας, ένταξη στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ) αποσκοπεί στο να αποσπαστούν οι χώρες αυτές από τον εναγκαλισμό Ρωσίας και Τουρκίας. Συνεπώς, το Συριακό δεν αφορά μια μακρινή σύγκρουση αλλά αγκαλιάζει την ευρύτερη περιοχή της νοτιοανατολικής Μεσογείου, επεκτείνεται στα Βαλκάνια και απειλεί άμεσα τους λαούς της περιοχής με νέα πολεμικά σφαγεία.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ο ΟΗΕ αποφάσισε ομόφωνα μια κατάπαυση του πυρός για 30 ημέρες στην Συρία, υποτίθεται για ανθρωπιστικούς λόγους, αλλά μάλλον για να υπάρξει μια σχετική συνεννόηση προτού η κατάσταση ξεφύγει τελείως από κάθε έλεγχο... Μέχρι στιγμής όλοι θεωρούν ότι η απόφαση δεν αφορά τους ίδιους αλλά τους άλλους «παίκτες» και την αγνοούν με την δικαιολογία ότι οι ίδιοι απέναντι τους έχουν τρομοκράτες οι οποίοι δεν συμπεριλαμβάνονται στην απόφαση του ΟΗΕ!

Υποσημείωση

1. Το Αφρίν είναι ένα από τα τρία κατόνια που συνιστούν την ντε φάκτο αυτόνομη κουρδική περιοχή στην Συρία, η οποία εκτείνεται ανατολικά του Ευφράτη. Τα άλλα δύο είναι περιοχές στη Ράκα και την Ντέιρ-Αλ-Ζορ, τις οποίες έχουν «ελευθερώσει» οι Συριακές Δημοκρατικές Δυνάμεις (SDF) από τον Νταές (Ισλαμικό Κράτος) με την βοήθεια και τον εξοπλισμό των Δυτικών ιμπεριαλιστών και ιδιαίτερα των ΗΠΑ. Ωστόσο το Αφρίν, βρισκόμενο, μαζί με την περιοχή της Μανμπίτζ, δυτικά του Ευφράτη, αποτελεί αιχμή που απειλεί να αποκλείσει τα σύνορα της Τουρκίας με την Συρία και να τα θέσει ολοκληρωτικά υπό τον έλεγχο των Κούρδων.

